

DB
193
.H68
no. 14
1898

B 1,240,483

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.jibtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

HISTORICKÝ ARCHIV

VYDÁVÁ

I. TRÍDA ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA

PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ V PRAZE.

PĚČÍ

HISTORICKÉ KOMMISSÍ PŘI NÍ ZŘÍZENÉ.

ČÍSLO 14.

KORRESPONDENCE

HR. VÁCLAVA JIŘÍHO HOLICKÉHO ZE ŠTERNBERKA

Z LET 1638—1674.

V PRAZE.

NÁKLADEM ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA
PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ.

1898.

KORRESPONDENCE

HRABĚTE VÁCLAVA JIRÍHO HOLICKÉHO ZE ŠTERNBERKA.

- I. LISTY HR. ALŽBĚTY Z MARTINIC Z LET 1638—1640.
- II. LISTY VYMĚNĚNÉ PŘI JEDNÁNÍ O RESTITUCI DŮSTOJNOSTI
HRABAT ŘÍŠSKÝCH PRO CELÝ ROD Z LET 1662—1664.
- III. LISTY FRANTIŠKA MAXM. LEOPOLDA Z TALMBERKA
Z LET 1665—1666.
- IV. LISTY MATOUŠE FERD. SOBKA Z BÍLENBERKA
ARCIBISKUPA PRAŽSKÉHO Z LET 1668 — 1674.

SEBRAL A K VYDÁNÍ UPRAVIL

VÁCLAV SCHULZ.

PŘEDLOŽENO DNE 20. PROSINCE 1897.

V PRAZE.

NÁKLADEM ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA
PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ.

1898.

www.libtool.com.cn

DB
193
- 812
1000

!

ÚVOD

S archivem Šternbersko-Manderscheidským, který hraběnka Christiana po smrti otce svého, hraběte Františka ze Šternberka a Manderscheidu, Museu kr. č. odevzdala, dostala se sem i dosti četná korespondence všech téměř členů slavného tohoto rodu jak mužských tak ženských, a sice od konce 16. až do 19. století. Ješto členové tohoto rodu života veřejného v Čechách činně se účastnili a vysoké úřady zemské zastávali, jest korespondence jejich i z všeobecného stanoviska dosti důležitou a zajímavou.

Mezi jednotlivými těmito sbírkami zaujímá i co do počtu i co obsahu místo ne poslední sbírka listů, které obdržel aneb zaslal hrabě Václav Jiří Holický ze Šternberka, JMC. rada, skutečný komoří a soudce zemský, pán na Českém Šternberce, Uhlířských Janovicích, Radovesicích a Veltrubech, syn pana Oldřicha Holického ze Šternberka, narozený r. 1614 a zemřelý r. 1682. Jmenovitě listy vesměs česky psané, které v letech 1668—1674 od pražského arcibiskupa Matouše Ferdinanda Sobka z Bilenberka obdržel, jsou formou, obsahem a upřímnou nelíčenou srdečností tak zajímavé, že by bylo škoda, aby před veřejností i na dále skryty zůstávaly.

Uvádějce je zde [89—160] v známost kruhům širším, připojili jsme k nim tři jiné skupiny listů z různých dob života hr. Václava Jiřího ze Šternberka a sice: 1.) dopisy matky jeho Alžběty rozené hr. z Vrtby z let 1638 až 1640 [1—11], 2.) dopisy vyměněné při jednání o restituci důstojnosti hrabat říšských pro celý rod z let 1662—1664 [12—81] a 3.) dopisy Františka Max. Leopolda z Talmberka z let 1665—1666 [82—88].

I.

Listy hr. Alžběty z Martinic

1638—1640.

Alžběta Marie Magdalena, dcera hr. Szemy z Vrtby a Judity Španovské z Lisova, provdala se r. 1613 za Oldřicha Holického ze Šternberka, s nímž měla syna Václava Jiřího a dceru Veroniku Polixenu. Po smrti jeho provdala se r. 1625 opět a to za Adama ml. ze Šternberka, jehož byla druhou manželkou. Když pak i ten zemřel, pojala r. 1635 za třetího muže hr. Jaroslava Bořitu

z Martinic, nejvyššího purkrabí pražského, jehož sama byla opět druhou ženou, kterého však již více nepřežila, zesnuvši r. 1643. Pan Jaroslav oženil se potom ještě též po třetí.

Jako hraběnka Martinicová dala paní Alžběta r. 1637 synu svému z prvního manželství, panu Václavu Jiřímu Holickému ze Šternberka za choť slečnu Voršilu Polixenu, dceru hr. Jaroslava Bořity z Martinic a první jeho manželky Marie Eusebie ze Šternberka († 1634), a dceři své Veronice Polixeně za choť syna nynějšího svého manžela, hr. Bernarda Ignáce z Martinic.

Zůstávajíc s chotěm svým k vůli vysokému jeho úřadu téměř neustále v Praze a nemohouc se v nejistých oněch dobách tak snadno na návštěvu vypraviti, psávala aspoň milým svým dětem na Šternberk, aby s nimi v stálém zůstávala spojení, i sdělovala jim pilně všechny své drobné starosti i novinky z veřejného života.

Bohužel zachovalo se listů jejich pouze jedenácte a to jen z let 1638—1640. Uvážíme-li, jak i v tomto zbytku v dubnu a květnu r. 1640 dopisy rychle po sobě následují, snadno usoudíme, že jich mezi léty 1637—1643, od doby, co syna oženila, až do své smrti zajisté slušnou řadu na Šternberk zaslala. Ztráty jejich musíme zajisté želeti, poznáváme-li již z několika těch zbylých listů, že hraběnka Alžběta byla paní ducha bystrého, ženou s mužem svým všechny strasti trpělivě snášející a matkou milující, jež drahé své děti jen nejněžnějšími jmény oslovuje, i při tom horlivou vlastenkou, která jazyk český dobře ovládá a slohem uhlazeným píše.

Na paměť její budiž několik těch listů [1—11] zde položeno.

II.

Listy vyměněné při jednání o restituci důstojnosti hrabat říšských pro celý rod.

1662 — 1664.

Jednou z nejznamenitějších a zajisté nejučenější ženou celého rodu Šternberského byla paní Ludmila Benigna, rozená Kavkova z Říčan, manželka pana Františka Matyáše ze Šternberka. Jsouc horlivou přítelkyní věd byla v čilém písemném spojení s četnými učenci doby své a vynikala nad mnohé z nich i v latině ryzostí slohu svého. Národní literaturu českou z úpadku tehdejšího snažila se povznést tím, že u bratrstva panny Marie při novoměstské koleji Jesuitů, jichž zvláště byla příznivkyní a patronkou, uložila značný kapitál, z něhož později (1669) Dědictví sv. Václava povstalo.

Když manžel její František dne 9. srpna 1648 náhodou kulí švédskou zasáhnut zemřel, oddala se paní Ludmila zcela péči o dobré vychování synů svých Václava Vojtěcha († 1708), Jana Norberta († 1679) a Ignáce Karla († 1700), jichž zákonitou poručnicí byla, i správě rozsáhlých statků jejich. Vychovávajíc syny své na muže dokonalé, kteří by vlasti své a společnosti lidské platné služby prokazovati mohli, obírala se pilně i myšlenkami, jak by starobylost a slávu rodu jejich pro budoucí časy povznesla.

Jsouc pevně přesvědčena o pravdě podání, že rod Šternberský v Čechách původ svůj vzal od westfálského hraběte Burkarda ze Šternberka, který prý v bojích německého krále Jindřicha IV a knížete českého Vratislava II se účastnil potom v Čechách a to v kraji Litoměřickém se usadil, usilovala dosáhnout uznání toho a spojené s tím hodnosti hrabat říšských od císaře Leopolda I a nelekala se za tou příčinou žádné námahy ani dalekých cest do Vídně. Prosté povýšení do stavu hraběcího nedostačovalo jí. Ona chtěla, aby uznáno bylo, že hraběcí důstojnost Šternberkům od pradávných dob již přináležel; a proto veškeré její úsilí směřovalo k tomu, aby dosáhla »restituce« důstojnosti této, čímž dávná starobylost rodu i důstojnosti hraběcí slavnostně byla by prohlášena.

Aby vyplnění těchto tužeb svých snáze dosáhla, musela postarati se o to, aby i všichni ostatní členové rodu Šternberského souhlas svůj k tomu dali, ji ve snahách těch podporovali a s ní v tom vůbec za jedno byli. V té době žili mimo uvedené tři její neplnoleté syny ještě jen dva synové Jana Rudolfa († 1638) a sice Štěpán Jiří († 1706) a Adolf Vratislav († 1703) a z Holických jediný Václav Jiří († 1682) s třemi nedospělými svými syny Jaroslavem († 1709), Ferdinandem Karlem († 1675) a Janem Václavem († 1712). Štěpán Jiří, nejsa nadán statky vezdejšími, žil v ústraní a hlas jeho zde nerozhodoval. Zbývali tedy vedle paní Ludmily jen Adolf Vratislav a Václav Jiří Holický.

Nejdůležitějším činitelem byl pan Adolf Vratislav, který v službách císaře Leopolda I byl již tehdy, když tento ještě arcivévodou byl. Nadán neobyčejnými dary ducha a osvojiv si důkladné vědomosti ze všech oborů hlavně věd státních osvědčil zdatnost svou v nejrozmanitějších úřadech a získal si důvěru císaře v míře takové, že týž s ním až do jeho smrti důvěrně si dopisoval a nejvyšším purkrabím a prvním místodržícím v Čechách i rytířem zlatého rouna jej jmenoval.

Společnému úsilí paní Ludmily a pana Adolfa Vratislava podařilo se konečně vymoci dne 24. prosince 1661 císařský diplom, kterým hodnost říšských hrabat jim byla obnovena, restituována, a jim praedikat »vysoceurozený« přidělen.

Aby však diplom tento pro všechny členy rodu, pro obě větve, Zdenkovu i Alešovu, platil, bylo nutno, aby i pan Václav Jiří Holický s potomky svými do něho pojat byl. Tomu však kladla říšská dvorská kancelář obtíže namítajíc, že Václav Jiří již dříve pro svou osobu a přímé potomky své do stavu říšských hrabat byl povýšen. Václav Jiří domnívaje se však, ovšem neprávem, že paní Ludmila s panem Adolfem Vratislavem jej snad spolu do diplomu pojmouti nechtěli, hájil trpkými slovy svůj s nimi společný původ nechtěje býti »pan-chartem rodu« svého. I nastalo dlouhé vyjednávání o tom, jak zníti má diplom císařský, aby všechny strany uspokojoval. A když konečně shodli se na tom, aby vydán byl jen jeden diplom společný, jenž by platil pro všechny členy rodu Šternberského, pro obě jeho větve Zdenkovu i Alešovu, nastaly nové nesnáze pro placení vysoké taxy říšské i české dvorské kanceláři.

Pan Václav Jiří zaplativ po dlouhém vyjednávání a zdráhání se prostřednictvím hr. Aleše Vratislava z Mitrovic částku taxy naň připadající rozhodně

zdráhal se platiti třetinu částky za nemohovitého pana Štěpána Jiřího prý pro nedostatek peněz,*) jakož i proto, že se k ničemu podobnému dříve byl nezavázal. Konečně nabídl se z lásky přispěti jemu 100 říšskými dukáty, které však byly vráceny.

Dne 28. února r. 1663 mohli konečně paní Ludmila a pan Adolf Vratislav oznámiti pánu Václavu Jiřímu, že říšská dvorská kancelář císařský diplom**) o restituci říšského hrabství pro všechny členy rodu již zaslala. Na vydání téhož z české dvorské kanceláře museli čekati až do konce května r. 1664.

Tak po víceletém rozčilujícím jednání byli konečně všickni Šternberkové restituováni co hrabata říšští s praedikatem »vysoceurozený«.

O celém vyjednávání tomto, jež místy i tonem velice podrážděným bylo vedeno, podafilo se nám shledati celkem 70 dopisů, z nichž 34 českých a 36 německých. Paní Ludmila psala sama 14 českých a 1 německý, společně s panem Adolfem Vratislavem 4 české a 3 německé; pan Adolf Vratislav 2 české a 15 německých; pan Václav Jiří 8 českých a 6 německých; hr. Aleš Vratislav z Mitrovic 5 českých; od různých osob úředních jest 1 český a 11 německých. Všecky tyto listy podáváme níže (12—81) v pořadu přesné časové.

*) V peněžních záležitostech byl pan Václav Jiří velice opatrný. Dokazuje to i jednání o pozůstalosti matky jeho Alžběty, která jemu 4000 kop gr. dluhovala. Sestra jeho Veronika Polixena provdaná z Martinic a pan Jaroslav Bořita z Martinic, manžel nebožky, druzí dva dědicové, před ukončeným jednáním zaplatili raději ze svého r. 1644 panu Václavovi jistinu onu i s úroky celkem 4692 kop. 18 gr 2 d. »na tuhé z něho páně upomínání«, aby měli pokoj, ačkoliv vyjednávání o pozůstalosti až přes rok 1647 se protáhlo.

**) Diplom tento během času zmizel z hraběcího archivu. Byl patrně k vůli zlaté šňůře a zlaté krabici pro pečeť ukraden. Neboť když později šťastnou náhodou opět do rukou hr. Františka Filipa se dostal, zbylo z něho jen 14 nesešitých listů pergamenových, bez desek. Proto dal si též hrabě od říšské dvorské kanceláře pravost jeho potvrditi Osvědčení toto zní následovně:

Nach deme vorstehendes Original-Diploma, wodurch weyland Kayser Leopoldi May, die sammtliche von beeden Linien des Sdenkonis und Alexii herstammende von Sternberg jure postliminii in die Reichsgräfliche Würde den 24. Dec. Anno 1661 restituiret nach der von dem Kay. König. wirklichen geheimen Rath, Rittern des goldenen Vlieses, Cammerern und der verstorbenen Kayserin Josepha Obristhofmeistern Herrn Franz Philipp des heiligen Römischen Reichs Grafen von Sternberg beschehenen Anzeige aus dem Sternbergischen Familien-Archiv vor einiger Zeit vermuthlich durch Anlockung der diesem Diplomati mit einer goldenen Schnur angehängt gewesenen goldenen Bull entwendet worden, und solches jedoch ohne gedachter Bull und Schnur zufälliger Weise dem dermaligen Seniori Familiae wieder zu Handen gekommen seye, so hat man von Seiten der Kayserlichen geheimen Reichs-Hof-Canzley auf beschienes Ansuchen obgedachten Herrn Grafens von Sternberg gedachtes Diploma mit dem in der Kayserlichen geheimen Reichs-Hof-Canzlei-Registratur befindlichen Original-Concept genau collationirt, solches von Wort zu Wort gleichlautend, auch die Hand-Unterschriften wahrhaft befunden, und dieses vorstehende vom Kayser Leopold May, denen oberührten von Sternberg confirmirte Reichsgräfliche Diploma als das wahre Originale anerkennt, welches zu mehrerer Bekräftigung dessen mit dem aufgedruckten Kayserlichen geheimen Reichs-Hof-Canzley-Insiegel attestirt wird. Wien den 3ten Novembris Anno 1774. L. S. Kayserliche geheime Reichs-Hof-Canzley.

III.

Listy Františka Max. Leopolda z Talmberka.

1665—1666.

Roku 1584 vypůjčil si Karel Petr Holický ze Šternberka od pana Jiřího z Talmberka 10.000 kop grošů mšenských aneb z jiné snad příčiny dal jemu na ně úpis. Dlužní tento list obnovil hr. Sezema z Vrtby, jsa poručníkem nezletilého Václava Jiřího Holického ze Šternberka, vnuka Karla Petra, dne 16. října 1630 a prohlásil, že skutečně dlužen jest panu Janovi ml. z Talmberka, synu a dědici pana Jiřího, 10.000 kop gr. mš., zavazuje se zároveň 300 kop úroku pololetního z nich dávat i po půlletní výpovědi celou jistinu i s úroky hotově bez prodlení zaplatiti.

Výpověď tato skutečně byla dána dne 22. dubna 1645, ale plnoletý již pan Václav Jiří ze Šternberka k placení se neměl. Pan Jan ml. z Talmberka nahlížeje pak nemožnost jeho v krutých oněch časech a pro zachování dobré vůle nenaléhal příliš, ba na konci života svého i nezaplacené úroky z ní odpustil a panu Martinovi Jindřichu z Paradysu při sepisování poslední vůle nařídil, kdyby zemřel, »aby stran placení hlavní summy na něj (t. j. pana Václava ze Šternberka) nekvapeno, nýbrž s ním mírně zacházeno bylo, tak aby obstáti mohl a láska zachována byla.« Tak pečeti svou i podpisem dosvědčuje pan z Paradysu dne 31. října 1663.

Avšak dědic pana Jana František Vilém z Talmberka neřídil se projeveným přáním strýce svého, nýbrž počal na hr. Václavu ze Šternberka jistinu i úroky důtklivě vymáhati. Když pak tento namítaje, že peněz těch sám nikdy neužil, ba že ani původní úpis nikdy neviděl, nabídl vyrovnati se tak, že zaplatí 6000 zl. hotově a tím aby celý dluh umořen byl, odmítl nabídku tuto s posměchem.

Za takových okolností obrátil se hr. Václav přímo k císaři uváděje v žádosti své, že za 75 let, co úroky řádně byly placeny, obdrželi páni z Talmberka z jistiny té na úrocích celkem 45.000 kop gr. mš. = 52.500 zl., že prvotní dlužní úpis nikdy neviděl, že v krutých nynějších dobách všem dlužníkům lhůty a slevy se povolují atd., i prosil na konec, aby císař jmenoval komisaře, kteří by záležitost tuto urovnali tak, aby splacením 6000 zl. na hotovosti celý dluh byl umořen. Císař uznáv oprávněnost pronešených důvodů nařídil dne 20. srpna r. 1664 místodržícím kr. č., aby komisaře takové ve srozumění s oběma stranami jmenovali a směr vzhledem »k těžkým dobám, nedostatku peněz a velikému spuštění statků dlužníkových« provedli.

Po smrti Františka Viléma z Talmberka (1664) rozdělili se synové jeho o dědictví a dlužní úpis Šternberský dostal se nejmladšímu Rudolfovi Františkovi, jménem jehož nejstarší bratr a poručník jeho František Maxmilián Leopold z Talmberka dluh nyní v summě 11.200 kop tak naléhavě vymáhati počal, že mu hr. Václav ze Šternberka na dopisy jeho již ani neodpovídal.

Konečně však předešlo k narovnání dne 11. prosince 1665 na Českém Šternberce a to tak, že se hr. Václav zavázal panu Rudolfovi z Talmberka

www.libtool.com.cn

zaplatiti 10.000 zl. a sice 3.000 zl. hned a každý následující rok dne 11. prosince 1.000 říšských dolarů a to bez úroků, až by celý dluh byl zapraven. Poslední lhůta splacena byla dne 28. prosince 1670, úpis z r. 1630 vrácen byl 27. března 1671 *) a do register soudu nejv. purkrabství pražského vložena generální kvitance pana Rudolfa dne 3. května 1677, čímž celá ta trapná záležitost úplně byla skončena.

Několik dopisů Františka z Talmberka k jednání právě vyličenému se vztahujících podařilo se nám shledati (82—85). Že ale hr. Václav i po tomto vyrovnání rozmrzen zůstával, vysvítá z listů následujících (86—88) o veřejných záležitostech pojednávajících, z nichž v posledním pan František píše, že by rád na návštěvu přijel: »kdybych věděl, že se již víceji na mně tak jako prvé hněvati se neračte«.

IV.

Listy M. F. Sobka z Bílenberka, arcibiskupa pražského.

1668—1674.

Matouš Ferdinand Sobek [Zoubek], jeden z nejznamenitějších Benediktinů českých, narodil se v Rajhradě na Moravě roku 1618 co syn Václava Sobka, purkrabí statků kláštera Rajhradského; studoval humaniora v Broumově a altiora v Olomouci, byl r. 1638 v Broumově do řádu sv. Benedikta přijat, osvědčil se hlavně co znamenitý kazatel zde i v Polici a stal se konečně převorem kláštera Broumovského. R. 1643 zvolen byl jednohlasně za probošta kláštera Rajhradského, ale ještě než potvrzení v úřadě svém dosáhl, musel před Švédy do země vpadnuvšími prchnouti. Odešel do Čech a odtud již více na Moravu se nevrátil.

Byl jmenován r. 1649 opatem kláštera u sv. Mikuláše na Starém městě pražském, který k značnému rozkvětu přivedl. R. 1652 nabídl mu císař Ferdinand III. poustku sv. Jana [Ivana] pod skalou, aby zde znovu zřídil klášter benediktinský. Sobek přijav s radostí nabídku tuto, vystavěl zde nový chrám i klášter, osadil jej několika bratřími svými a stal se i jeho opatem. Věnovav spis svůj o životě poustevníka sv. Ivana nově korunovanému králi českému Leopoldu I. byl od něho r. 1656 povýšen do stavu šlechtického s přídomek »z Bílenberka«. V letech 1656—1664 byl i nejvyšším berníkem zemským v Čechách. Na to odstěhoval se do Hradce Králové, za jehož prvního biskupa již dne 1. května 1660 od císaře byl jmenován, od papeže dne 10. listo-

*) Úpis či jistota měla býti vrácena nejdéle do 14 dnů po splacení poslední částky. Proč se tak nestalo, vysvětluje vlastnoruční přípisek hr. Václava k německé smlouvě ze dne 11. prosince 1665: »Zaplacena, jak náleží, a pořádnost učiněna s panem Rudolfem s Talmberka a se mnou; jistota vrácená 27. Martii Ao 1671 skrze téhož pána s Talmberka štalmistra Františka Václava Mazaného ze Slavětina mně k rukám dodána; a to proto nemohl týž pan Rudolf mně dříve ji k rukám odvésti, že od pana bratra staršího jeho pana Františka Maximiliána s Talmberka a na Ratajích byla mu svěřena a on pro své pletichy majíc s panem Rudolfem mu ji nechtěl dáti a navrátiti, tak že se navracení této originální jistoty až do toho času prodlelo.«

www.libtool.com.cn

padu 1664 potvrzen, 15. března 1665 posvěcen a dne 29. července nastolen. Ale nepobyl zde dlouho stav se již r. 1668 arcibiskupem pražským. Dosáhnuv v únoru r. 1669 potvrzení papežského zastával hodnost tuto až do smrti své dne 29. dubna 1675. Pohřben byl v Broumově.

Kdy s hr. Václavem Jiřím Holickým ze Šternberka blíže se seznámil, nelze z listů zachovaných přesně zjistiti. Nejspíše na sněmě zemském a při styku úředním, když býval nejvyšším berníkem zemským, aneb z té příčiny, že nejstarší syn hraběte Jaroslav též stavu duchovnímu se věnoval. Důvěrnost však mezi nimi velmi rychle vzrůstala. Jeť první list ze dne 6. srpna 1668, poděkování to za blahopřání, jež jemu hrabě byl zaslal nejspíše do letního sídla jeho Chrasti, když jmenován byl arcibiskupem pražským, ještě dosti obřadný. Nadpis jeho zní: »Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane« a podpis: »Upřímněj stálej důvěrnej sluha,« ale již dne 20. října téhož roku čteme: »Můj nejlaskavější pane patrone« a »všechn upřímněj služebníček« a 5. února 1669 dokonce: »Můj nejlaskavější pane synáčku« a »upřímněj důvěrnej táta a volnej služebník«; odtud pak již pravidelně píše: »Můj nejlaskavější pane syne« a »upřímněj táta a sluha M. F. arcibiskup« přidávaje tu i tam ještě něžnějších a sladších jmen. Na doklad několik jen toho příkladů: Dne 9. května 1669 píše: já se svým nejmilejším dítkám Šternberskejím za upřímnost jejich »jináče mstítí nemohu, než že jistě zase naproti tomu hned mé srdce dokonale jim dávám a dediciuji«; dne 18. června téhož roku slibuje přijeti na Šternberk prosí, aby žádnou nepřiležitost si proto k vůli němu nedělali, »nebo já se za domácího vydávám a chci domácí důvěrně bejti«; dne 2. dubna 1670 ujišťuje, že syna jeho hr. Jaroslava neopustí, »nebo táta jeho a máma ty jsou hned v prostřed srdce mého«; dne 20. prosince téhož roku: »Nebo jistě miluji, quia non inveni tantam fidem in Israel et tantum affectum sincerum«; dne 2. července 1671 oslovuje hraběte: »Můj nejlaskavější pane synáčku rozmilý«, dne 14. září: »holečku zlatej,« dne 22. prosince: »kterak pak bych mohl na ty zapomenouti, který své srdce rozdělují a mně upřímně obětují. Ukrutník bych byl a ne otec neuznáváje tu srdečnou lásku« a dne 10. července 1674 neshledav se s nimi píše, »že nenalezl to, co miluje duše« jeho. Choť hraběte pak paní Voršilu Polixenu roz. z Martinic jmenuje: paní Voršilka, Voršilinka, má nejroztomilejší paní dcera, mamlinka, do milejch ručiček jí dáti« a pod., ačkoliv již 50. rok věku svého dávno překročila.

Již z toho, co uvedeno, lze poznati, jak otcovsky byl arcibiskup hraběti a rodině jeho nakloněn, jak důvěrně s nimi obcoval a vše je miloval. I nelze se proto diviti, že v listech svých zcela otevřeně a co nejdůvěrněji sobě vede nevybíraje slov, ale projevuje přímo a často i bez obalu myšlénky své.

Velmi často mluví o svých nemocech i líčivá živými barvami útrapy, jež mu podagra a kámen způsobují (93, 100, 105—8, 118, 121, 133 atd.). Úlevy ale jen dočasné přinesly mu lázně v Teplicích, kdež v dubnu a květnu r. 1671 se zdržoval. Jakmile však bolesti pominou, dostaví se opět přirozená bodrost a vtip, kterým často až nelítostně dotýká se hlavně opata kláštera sv. Prokopa na Sázavě, P. Daniele Ildefonsa. Ačkoliv byl jeho upřímným a

www.libtool.com.cn

věrným přítelem a ačkoliv přecasto naň vzpomíná a jej pozdravovati nikdy neopomene, nepromíjí mu ani jedinou jeho slabost a šlehne jej, jak příležitost se namane (110, 135, 142, 157). Ostatně není sám nepřitelem světských požitků a dovede i vtipně o nich hovořiti, jak líčení svatebního veselí (103) ukazuje. »Bumbalo se dosti dobře« píše dne 7. května 1671, když vypravuje, jak v Teplicích hostil kurfirsta saského. A když po návratu z Vídně hrabě asi žertovně jemu veselé hostiny tamější vytýkal, doporučuje mu dne 14. září 1671: »Můj synáčku košťovat a jeti do Vídně, zdališ tak svattě, holečku zlatej, tam živ budeš. Occasio facit furem.« I slavnostní uvítání při visitacích lahodivá myslí jeho, jak bezpečně souditi lze z obšírného popisu pětinedělní cesty, kterou v červnu a červenci 1674 do Vratislavi podnikl. Ale nerad vidí, stojí-li věci takové mnoho peněz. Byl z míry šetrný. Tak v uvedeném již listě o hostinách v Teplicích opatrně počítá: »Stálo mně to něttco,« dodává však ihned: »ale nic nedbám. Mnoho dobrého catholickým v Lužici ta známost přinese.« V nemoci své hraje s nejvyšším písařem zemským, když jej odpoledne navštíví, »labetu vo krejcar; hrozně sobě škodímy« (105). Z téže příčiny zlobil se nejvíce na kurii římskou, že mu z ustanovené taxy nic sleviti nechtěli. Oznamuje hraběti dne 16. dubna 1669 »má confirmací přišla, však bez umenšení taxy. Jak pravívá pan Rabenhautt: Nažerte se jich, tak i já Římanům říci mohu: Non est abbreviata manus Domini. Pán Bůh mně taky pomůže, ačkoliv dosti tvrdej vořech, nežli jej rozlousknu.« A ještě dne 20. prosince 1670 rozhorleně píše: »Ti římští hladoleti nechtějí od 9^M corun nic uleviti«. Zdá se však, že sám často skutečně v peněžitých nesnázích vězel. Aspoň dne 18. května 1671, kdy jednalo se o koupi statku pro kuchyň biskupa Klatovského, velice se omlouvá, že hraběti penězi vypomoci nemůže: »Kdybych vlastní peníze měl, rád bych půjčil; ale nemám«. Jest také vždy potěšen, když někdo v poslední své vůli nějakým odkazem na něj si vzpomene, jakož učinili hr. František Adam Žďárský ze Žďáru (109) a pan Karel Adam z Říčan (151).

Nikdy neopomene přátí k svátkům a k novému roku a to vždy co nejserdečněji. Jen jednou přihodila se mu nemilá ta věc a jak se dne 5. ledna 1670 omlouvá! »Mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. — Prosím, prosím hříšníkovi odpustiti.« Také novinky všecky, které zvěděl, ihned hraběti na zastrčený Šternberk horlivě oznamoval, ať již týkaly se císaře a rodiny jeho, nebo zemí českých a poměrů zahraničních. Zvláště o Francouzích, Turcích a Uhřích rád vypravuje.

Hlavním však obsahem listů jeho jest péče o dobro hraběte i rodiny jeho a tu na předním místě o nejstaršího syna, pana Jaroslava, který jsa zdraví nevalného stavu duchovnímu se věnoval. Otec jeho hr. Václav staral se pilně o to, aby pomocí vlivuplných přátel a příbuzných synu svému opatřil praebendy co nejvýnosnější a nešetřil za tím účelem ani značných nákladů. Snažení jeho neminulo se účinkem. Mladý Jaroslav stal se již r. 1661 kanovníkem olomouckým a r. 1665 i pasovským. Když pak dne 31. května 1668 nově jmenovaný arcibiskup pražský Jan Vilém hr. Libštejnský z Kolovrat zemřel, namáhal se hrabě Václav všemožně, aby uprázdňený stolec arcibiskupský dostal se synu jeho. Ale

zde vliv jeho a přímlyvy přátel u císaře nestačily. Již dne 10. června 1668 jmenován byl arcibiskupem Matouš Ferdinand Sobek z Bílenberka, biskup králohradecký. A ten nyní sám počal horlivě vyjednávat, aby hr. Jaroslavovi nějaké jiné biskupství jaksi v náhradu za právě zmařenou naději opatřil.

Příležitost k tomu byla dosti dobrá. Uzavřel císař Ferdinand II se svolením papeže Urbana VIII již roku 1630 rozdělití příliš rozsáhlou diecesi českou tak, aby vedle stolce arcibiskupského v Praze čtyři nová biskupství a to v Hradci Králové, Litoměřicích, Plzni a Budějovicích byla zřízena. Ale jednání o to protahovalo se nad míru. Teprv za Ferdinanda III bylo r. 1656 založeno biskupství litoměřické a za Leopolda I r. 1664 biskupství hradecké, jehož prvním biskupem Sobek sám již dne 1. května 1660 od císaře byl jmenován. Stav se nyní arcibiskupem hodlal zříditi v Plzni biskupství pro hr. Jaroslava. Ale proti všemu nadání katoličtí ti měšťané postavili se tomu na odpor, nechtějce děkanský svůj kostel sv. Bartoloměje k tomu propůjčiti. Než arcibiskup nepodal se tak snadno a slibuje dne 24. března 1670: »já jich k tomu konečně přivedu« a dne 2. dubna opět: »již já z Pilzenskejma budu tractirovati. Blázni jsou, že odporují. — Chtějí bejti fideles filii ecclesiae a nechtějí to přijíti, co fidelitatem vel maxime requirit. Již já to brzo spravím. Ještě jim strach pustím, že, co dostali od církve, to se jim snadno vezme. Mýho Jaroslava neopustím.« Ale Plzeňští nepovolovali. I rozhorlil se na ně a slibuje proti nim zakročiti u císaře osobně. (130): »Muším drobett pejchu Plzenskejch skrotiti, nebo muší biskupa admitirovati. Nebo bude-li v Klatovech, tehda jméno Plzenskej kraj zruscheno bejti a Klatovskej kraj se jmenovati. Takto jsem jim hlavu myl onechda že v brský-visitaci drobett na jejich caeremonias pozor dám a k počtům důchodův kostelních v přítomnosti mý jich přiřenu. Vzácný říšská města nezavrchovaly biskupství a ti smějí je zavrhnouti. Jistě jim při císaři doložím«. Ale vše marné. Plzeňští provedli vůli svou a biskupství u nich zřízeno nebylo.

Když jednání s Plzeňskými se nedařilo, obrátil se arcibiskup do Klatov chtěje, aby tam tedy bylo sídlo nového biskupství. Ale i zde potkal se s neprostou neochotností. Vypravuje sám o jednání s nimi dne 16. listopadu 1670: takto: »Klatovští chtějí míti biskupa, ale nechtějí dáti domy pro bydlení. Já jsem jim pravil, zdališ se domívají, že mohu vystavěti bytt pro biskupa v povětrří. Ale i bydby možná bylo, se obávám, že budú naříkati, že jim беру prospect do nebe. — Miseria.« A dne 2. dubna 1671 píše: »Klatovští se hrubě opponirují a vykazují místo (grobiáni N. B.) v předměstí mezi špitálníky. Ale dávám dobrou odpověď na všechno. Míním, že císař jináče se rozmyslí. Kupují jeden stateček kuchynskej malou mlí od Klatov.« I zdálo se, že v Klatovech biskupství zřízeno bude a císař Leopold I jmenoval v sezení tajné státní rady dne 21. června 1671 hraběte Jaroslava ze Šternberka skutečně již biskupem Klatovským. A předce na konec jednání se rozbilo. Biskupství v západních Čechách potom již vůbec zřízeno nebylo.

Za tak smutných okolností pomýšlel arcibiskup pro hr. Jaroslava, buď na biskupství králohradecké, jehož jmenovaný biskup Jan Fridrich hr. z Valdštejna o biskupství ve Vratislavi dosti nadějně se ucházel, nebo na litoměřické, jehož

biskup Maxmilián Rudolf sv. p. Šlejníc stále churavěl. Ale i tyto naděje na ten čas sklamaly. Hr. Jaroslav stal se teprve dne 26. října 1675 skutečným biskupem a to v Litoměřicích. Potěšitelné této pro něho události arcibiskup však se nedočkál; zemřel již před tím dne 29. dubna téhož roku.

Všecky listy níže zde položené psal arcibiskup vlastní rukou, ale jen výminkou přesně je datoval. Obyčejně spokojil se udati den toho kterého měsíce, ba dosti často označil číslem jen den, anižby jméno měsíce doložil. Za těch okolností bylo dosti nesnadné uvést je v správný pořad časový. Myslíme však, že z obsahu jejich, dle svátků na mnohých místech jmenovaných i dle různých význačnějších událostí předce podařilo se nám správně je seřaditi, ačkoli tím říci nechceme, že některé listy snad i jinam položití by se nemohly.

Čeština jejich celkem správná vykazuje předce některé zvláštnosti; užívá ku př. *h* místo *ch*: zaházeti, nevyhází, nehtějí, na rozhodnou, ale též naopak: onechda; Bůh i Bůch; náhllost = náchyllost, sladhost = sladkost, homonstvo = komonstvo; *z* místo *s*: zhledámy, zvěřil, ale i naopak: smínka místo zmínka; nezměniteldnej, jednom = jenom, dudnfk = dudák, domívají se = domnívají se, dokonale = dokonce, koustek = kousek, Vídni = ve Vídni; v dobrým zdravím; poslední mele = umírá; jsmý, škodímy si apd.

Celkem podařilo se nám shledati 72 listy, jež arcibiskup Matouš hraběti Václavovi v letech 1668—1674 na Šternberk nebo na Radovesice zaslal. Uvážíme-li, jak v některých dobách rychle za sebou následují, poznáme hned, že značná jich část ztratiti se musela a sice nejen listů z doby před r. 1668 a od července 1674 do konce dubna 1675, kdy arcibiskup zemřel, nýbrž i z let 1668—1674, jak patrně z mezer v obsahu jejich. Bohužel nepodařilo se nám ztracené ty kusy objeviti. Také marným bylo veškeré pátrání naše po listech, které hr. Václav arcibiskupovi psal. Listů těch musela býti řada značná i byly by zajisté vzácným doplňkem k poznání povahy obou zajímavých těchto mužů. Poněvadž však není naděje, že by se ztracené jejich dopisy kdy našly, podáváme zde, co až na naše dny se zachovalo, jako příspěvek k povahopisu muže, který ze skrovných začátků vlastní silou svou povznesl se až k nejvyššímu důstojenství duchovnímu v království českém.

V Praze v prosinci 1897.

Václav Schulz.

I.

Listy hr. Alžběty z Martinic hr. Václavu Jiřímu ze Šternberka.
1638—1640.

1.

1638 d. 27. června v Praze. — Hr. Alžběta Marie z Martinic pozdravuje hr. Václava, sděluje mu, že císař příští středu z Vídně do Prahy vyjetí míní. (Orig.)

Můj nejmilejší synu. Pán Bůh rač tě na každém místě přede vším zlejším milostivě chrániti a oppatrovati a dobrý stálý zdraví dáti. Toho já ti na Pánu Bohu jako upřímná máteř z upřímným srdcem vždycky vinšovati nepřestávám.

Mý zlatý dítě, na stokrátě ti děkuji, že na mně nezapomínáš. Velice sem se nad tím zradovala, že si chvála Pánu Bohu spolu s paní Voršilkou*) zdrav. Což Pán Bůh rač vás dáleji při témž dobrém zdraví za mnohá prodloužilá léta zachovati. Přitom ti oznamuji, že můj nejmilejší pán i já spolu s mou Lyksičkou**), in summa a všickni, chvála Pánu Bohu zdraví sme, kromě můj přemilej pan Maxl***) na zuby stůně. Ale mám naději, že ho to Bohda brzy pomine.

Můj nejmilejší pán ti vzkazuje svou povolnou službu a paní Voršilce svou lásku otcovskou. Já pak že paní Voršiličku na stotisíckrátě pozdravuji. Má Lyksička ti své sesterský služby vzkazuje a se ti pěkně i paní Voršilce k milosti a lásce poroučí.

Ráda bych ti můj milý synu nětco novýho psala. Nyničko tak nic nevím, než že Jeho Mi. Císařská, dá-li Pán Bůh, v příští středu z Vídně sem do Prahy šťastně vyjetí ráčí, nad čímž příjezdem se zde všickni přelice hrubě radujeme.

*) Manželkou hr. Václava byla Voršila Polyxena roz. z Martinic.

**) Dcera její Lucie Otilie z Martinic.

***) Maxmilián Valentin hr. z Martinic.

A tak tě, můj zlatý dítě, v milostivou ochranu Pánu Bohu všemohoucímu poroučím. Datum v Praze 27 Junii A^o. 1638.

Tvá upřímná máteř zůstávám až do smrti.

Alžběta Marie Magdalena h. z Martinic,
rozená h. z Vrtby.

Vysoce urozenému pánu pánu Václavovi Jiřímu Holickému svaté římské římské (sic) hraběti z Šternbergka, pánu na Českém Šternberce, synu mému nejmilejšímu k vlastnímu dodání na Šternberk.

2.

1639 d. 26 února v Praze. — Hr. Alžběta z Martinic těšíc se ze zdraví všech přeje hr. Václavovi vše dobré. (Orig. s vlastnoručním podpisem.)

Můj nejmilejší synu. Pán Bůh rač tě milostivě na každém místě přede vším zlejm chrániti a oppatrovati a dobrý stálý zdraví dáti. Toho já ti tolikéž i paní Voršilce jako upřímná máteř z upřímným srdcem vinšovati nepřestávám.

Psaní od tebe, můj přemilej synu, sem dostala a z něho se velice potěšila, že si tam chvála Pánu Bohu i tolikéž paní Voršilka čistej zdravej. Což Pán Bůh rač vám oboum dvoum téhož dobrého zdraví za mnohá prodloužilá létha popřítí. Já ti, můj zlatý dítě, oznamuji, že můj nejmilejší pán jest chvála Pánu Bohu čistej zdravej; chyba, drobet kašle. Já pak při mírném zdraví zůstávám. Pan Bernart i má Poxinka sou chvála Pánu Bohu oba dva čistí zdraví. Můj nejmilejší pán ti vzkazuje pověděti svou službu, pan Bernart*) tolikéž, a má Lyksička své sesterský služby ti vzkazující pěkně se ti i tolikéž paní Voršilce poroučí.

Prosím tě, paní Voršilku ode mně nastokráte pozdravuj. A tak můj přemilej synu, nemajce ti co nového psáti, s tím tě Pánu Bohu poroučím. Datum v Praze 26 Februarii A^o. 1639.

Tvá upřímná máteř zůstávám až do smrti.

Alyšbēta hraběnka s martinici.

3.

1639 d. 14 března v Praze. — Hr. Alžběta z Martinic propouští hr. Václavovi Kačenku Štěpanovskou z poddanosti a dává zprávu o panujícím před nepřátely strachu. (Orig. s vlastnoručními podpisy.)

Můj nejmilejší synu. Pán Bůh rač tě spolu s paní Voršilkou na každém místě přede vším zlejm milostivě chrániti a oppatrovati a dobrý stálý zdraví dáti. Toho já vám oboum dvoum jako upřímná máteř z upřímným srdcem vinšovati nepřestávám.

*) Bernard Ignác hr. z Martinic, jeho švagr.

Mý zlatý dítě. Psaní od tebe sem dostala a z něho se velice potěšila, že si chvála Pánu Bohu spolu s paní Voršilkou čistej zdravej; což Pán Bůh rač vám téhož dobrého zdraví za mnohá létha propůjčiti. Já ti oznamuji, že můj nejmilejší pán jest chvála Pánu Bohu zdráv, než veliký starosti vždycky má. Já pak s těma trápotami nic zdráva nejsem. Pan Bernart i má Lyksička ti sou chvála Pánu Bohu oba dva čistí zdraví, kteříž se ti i tolikéz paní Voršilce pěkně poroučejí.

Při tom co se dotýče Kačenky Štěpanovský, na žádost tvou tak činím a ji tobě se vši její spravedlnosti k poddanosti propouštím, však s tou vejmenkou, aby mi sase, kdybych potřebovala, nákou děvečku nebo děvce k poddanosti propustil. Na kterouž ti nyní příležitost vejhost odsýlám.

Můj nejmilejší pán ti vzkazuje svou službu a paní Voršilce svou lásku otcovskou. My zde ještě až posavad v strachu zůstáváme. A tak s tím tě milýmu Pánu Bohu poroučím. Datum v Praze 14 Martii A^o. 1639.

Tvá upřímná máteř zůstávám až do smrti.

Alžběta hrabínka s Martinici.

Voršila Polexina.

4.

1639 d. 22 března v Praze. — Hr. Alžběta dává hr. Václavovi zprávu o velkých svých i muže svého starostech a vyzývá jej, aby na gruntech svých zavedl pěkné ty modlitby za svatý pokoj, které nyní v Praze zřízeny jsou. (Orig.)

Můj nejmilejší synu. Pán Bůh rač tě na každém místě přede vším zlejm milostivě chrániti a opatrovati a dobrý stálý zdraví dáti. Toho já ti vždycky na pánu Bohu jako upřímná máteř z upřímným srdcem vinšovati nepřestávám.

Psaní od tebe sem dostala a z něho se velice potěšila, že si tam chvála Pánu Bohu i tolikéz paní Voršilka čistej zdravej. Což pán Bůh rač vám téhož dobrého zdraví za mnohá létha propůjčiti. Při tom ti oznamuji, že můj nejmilejší pán jest chvála Pánu Bohu zdráv, než vždycky veliký starosti má: téměř na něm všechno leží. Já taky s těmi starostmi nic zdráva nejsem. Ačkoliv jest trochu s námi lípěji, že se tak nebojíme; však proto nic nejní stálýho. Povídají, že by měl nepřítel vopět spátkem coufnouti. Což Pán Bůh rač nám sám od něho pomáhati.

Můj nejmilejší pán jest chvála Pánu Bohu (sic), ti vzkazuje svou službu a paní Voršilce svou lásku otcovskou. Pan Bernart i má Lyksička ti sou chvála Pánu Bohu oba dva zdraví, kteříž se ti i tolikéz paní Voršilce pěkně poroučejí.

Podle toho, mý dítě, za Šalomouna se přimlouvám, aby mu nětco dal. My zde máme hrubě pěkně nařízený modlitby za svatý pokoj. Protož tě taky žádám, že tam na svých gruntech takový modlitby nařídíš. Paní Voršilku ode

mně na stokráte pozdravuj. A tak mý dítě s tím tě milýmu Pánu Bohu poroučím. Datum v Praze 22 Martii A^o. 1639.

Tvá upřímná máteř zůstávám až do smrti.

Alžběta Marie Magdalena hrabínka z Martinic,
rozená hr. z Vrtby.

5.

1639 d. 18 června v Praze. – Hr. Alžběta z Martinic oznamuje hr. Václavovi do Tábora, že i s chotěm svým churaví ze samých starostí a strachů před nepřátelským vojskem, které předevcírem v noci docela u Vyšehradské brány císařským do ležení vpadlo, a raději by viděla, kdyby všichni byli v Budějovicích. (Orig.)

Můj nejmilejší synu. Pán Bůh rač tě tam spolu s paní Voršilkou milostivě na každém místě přede vším zlejším chrániti a opatrovati a dobrý stálý zdraví dáti. Toho toho (sic) já vám oboum dvoum vždycky na Pánu Bohu jako upřímná máteř z upřímným srdcem vinšovati nepřestávám.

Mý zlatý dítě. Psaní od tebe s velkou radostí sem dostala a z něho se nesmírně potěšila, že si tam chvála Pánu Bohu čistej zdravěj. Což Pán Bůh rač tě téhož dobrého zdraví za mnohá léta propůjčiti. Já ti mý dítě oznamuji, že můj nejmilejší pán s těmi nyní velkejmi starostmi nic zdrav nejní. Já také asi 3 dni nemocná sem. Tak mně hrozně v hlavě píchá a zuby mně bolejí a taky mně v nich píchá. Sice nejní divu s tím vejkejm (sic) lekáním a s těmi strachy. My zde předce [v] velkým strachu a v nebezpečenství od nepřítelů zůstáváme; nebo převčerejškem v noci velký lermo bylo. Nebo nepřítel*) k Vyšehradský bráně našim do ležení padl a asi 17 štarďarův jim pobral, nětco pobil i taky zajal, tak že zde ani téměř hodiny sebou bezpečni nejsme. Což Pane Bože račiž nám sám od něho pomáhati. Vinšovala bych, abychme všickni v Budějovicích byli. Já se o vás tam, mý dítě, taky hrubě starám. Nebo nepřítel tam silně štráfuje.

Můj nejmilejší pán ti vzkazuje svou službu a paní Voršilce svou lásku otcovskou. Prosím tě, mý dítě, vzkazuj ode mně Její M. paní mámy služby a že se Její M. paní mámě dokonce poroučím; že sem slyšela, že by kněžna z Lobkovic měla potratiti; pak že Její M. paní mámu prosím, aby mně ráčila vzkázati, jestli jest tomu tak a co jest bylo, pacholátko nebo děvčátko.

Paní Voršiličku ode mně na stokráte pozdravuj. Má Lyksička ti vzkazuje svý sesterský služby a se ti pěkně i tolikéž paní Voršilce poroučí. A tak, můj nejmilejší synu, nemajíce ti co více psáti, s tím tě i nás zde všecky milýmu Pánu Bohu poroučím. Datum v Praze 18 Junii A^o. 1639.

Tvá upřímná máteř zůstávám až do smrti.

Alžběta Marie Magdalena h. z Martinic,
rozená h. z Vrtby.

* Švédové pod Bannerem několikrát marně pokoušeli se v r. 1639 zmocniti se Prahy.

6.

1639 d. 15 července v Praze. — Hr. Alžběta z Martinic píše hr. Václavu o chorobě své i svého muže. (Orig.)

Můj nejmilejší synu. Pán Bůh rač tě tam spolu s paní Voršilkou milostivě na každém místě přede vším zlejm chrániti a oppatrovati a dobrý stálý zdraví dáti. Toho já vám oboum dvoum vždycky na Pánu Bohu jako upřímná máteř z upřímným srdcem vinšovati nepřestávám.

Mý zlatý dítě. Psaní od tebe jsem dostala, velice se z něho potěšila, že si chvála Pánu Bohu čistej zdavej. Než velice mi to divno přichází, že mi nic o paní Voršilce nepíšeš, jestli jest zdráva a kterak se má i tolikéz maloučká. Při tom ti oznamuji, že můj nejmilejší pán jest chvála Pánu Bohu čistej zdavej. Než Jeho M. pan táta drobet na podegkru stůně. Já taky nic zdráva nejsem; tak mně vždycky zuby bolejí. Má Lyksička jest chvála Pánu Bohu čistá zdravá. Prosím tě mý dítě, poroučej mně Její M. paní mámě co nejpěkněji. Mariji Františku i maloučkový bratříčky ode mně pomiluj; tvou maloučkou ode mne taky na stokráte pomiluj.

A tak tě, mý zlatý dítě, milýmu Pánu Bohu poroučím. Dattum v Praze 15 Julii A^o 1639.

Tvá upřímná máteř zůstávám až do smrti.

Alžběta Marie Magdalena hrabínka z Martinic,
rozená h. z Vrtby.

7.

1640 d. 16 dubna v Praze. — Hr. Alžběta z Martinic zprávu dává hr. Václavovi o velikém vítězství nad vojskem Bannerovým. (Orig.)

Můj nejmilejší synu. Pán Bůh rač tě tam spolu s paní Voršilkou i s tím přemilým anjelíčkem vždycky na každém místě přede vším zlejm milostivě chrániti a oppatrovati a dobrý stálý zdraví dáti. Toho já ti, mý zlatý dítě, vždycky na Pánu Bohu jako upřímná máteř z upřímným srdcem vinšovati nepřestávám.

Psaní od tebe s velkou radostí sem dostala a z něho se nesmírně potěšila, že si tam chvála Pánu Bohu i tolikéz paní Voršilka spolu s maloučkou čistej zdavej. Pán Bůh rač vám všem dále pomáhati. O sobě ti mý dítě oznamuji, že jak můj nejmilejší pán, tak i já, tolikéz má nejmilejší Lyksička chvála Pánu Bohu sme všickni zdraví.

Novýho bych ti ráda nětco psala. Mnoho nevím, než to, že včerejšího dne Jeho M. arcikníže*) sem psaní po kurirovi poslal, že by naši měli veliký štěstí míti a Panyrovskýho lidu do devíti regimentův potloucti, mnoho štandarův a nejvyšších zjímati. Ty noviny sám Jeho M. arcikníže píše. Což

*) Leopold Vilém, bratr císařův. Vojsko císařské udeřilo na Švédy u Kolína a zatlačilo potom Bannera do Míšně.

Pán Bůh rač Jeho M. slavný vítězství nade všemi nepřátely dáti a nás vysvoboditi. Než ty quartyry předce budou.

Můj nejmilejší pán ti vzkazuje svou službu a paní Voršilce svou lásku otcovskou; ode mně ji pak na stokráte pozdravuj a maloučký pomiluj. S tím tě, mý zlatý dítě, milýmu Pánu Bohu poroučím. Dattum v Praze 16 Aprilis A° 1640.

Tvá upřímná máteř zůstávám až do smrti.

Alžběta Marie Magdalena h. z Martinic,
rozená h. Vrtby.

8.

1640 d. 27 dubna v Praze. -- Hr. Alžběta z Martinic oznamuje hr. Václavovi, že císařští Děčín a Doubravskou horu oblehli. (Orig.)

Můj nejmilejší synu. Pán Bůh rač tě tam spolu s paní Voršilkou i s tím přemilým anjelíčkem vždycky na každém místě přede vším zlejm milostivě chrániti a oppatrovati a dobrý stálý zdraví dáti. Toho já vám vždycky na milým Pánu Bohu jako upřímná máteř z upřímným srdcem vinšovati nepřestávám.

Psaní od tebe, mý zlatý dítě, sem dostala a z něho se velice potěšila, že si tam chvála Pánu Bohu spolu s paní Voršilkou i s tím přemilým anjelíčkem čistej zdavej. Což Pán Bůh rač vám téhož dobrého zdraví za mnohá léta propůjčiti. Taky ti oznamuji, že můj nejmilejší pán, já i má nejmilejší Lyksička chvála milýmu Pánu Bohu sme všickni zdrávi. Pán Bůh rač nám všem dále pomáhati.

Můj nejmilejší pán ti vzkazuje svou službu a paní Voršilce svou lásku otcovskou; ode mne pak ji, prosím, na stokráte pozdravuj a maloučký pomiluj. A tak, můj nejmilejší synu, nemajíce ti co více psáti, s tím tě milýmu Pánu Bohu poroučím. Dattum v Praze 27 Aprilis A° 1640.

Tvá upřímná máteř zůstávám až do smrti.

Alžběta Marie Magdalena h. z Martinic,
rozená hr. z Vrtby.

P. S. Taky ti oznamuji, že naši Tečn*) a Doubravskou Horu**) oblehli, nebo tam ještě nětco nepřátelského lidu zůstává.

9.

1640 d. 3 května v Praze. — Hr. Alžběta z Martinic vytýká hr. Václavovi, že jí nikdy o vňuče nic nepíše. (Orig.)

Můj nejmilejší synu. Pán Bůh rač tě tam spolu s paní Voršilkou i s tím přemilým anjelíčkem vždycky na každém místě přede vším zlejm milostivě chrániti a oppatrovati a dobrý stálý zdraví dáti. To já vám na

*) Děčín na pravém břehu Labe.

**) Hrad u Teplic, patřil v té době Vchynským ze Vchynic. Nyní jest zříceninou.

www.libtool.com.cn

milém Pánu Bohu vždycky jako upřímná máteř z upřímným srdcem vinšovati nepřestávám.

Psaní od tebe, mý zlatý dítě, sem dostala a z něho se nesmírně potěšila, že si tam chvála Pánu Bohu spolu s paní Voršilkou i s tím přemilým anjelíčkem čistej zdravej. Což Pán Bůh rač vám téhož dobrého zdraví za mnohá léta propůjčiti. Při tom ti oznamuji, že můj nejmilejší pán, já i má nejmilejší Lyksička chvála milýmu Pánu Bohu sme všickni zdraví, což Pán Bůh rač nám všem dále pomáhati.

Mý dítě. Prosím tě, nezapomínej tam na mně a napiš mi taky o mý maloučký vnučce, jak se má; nebo mně o ní nichdy nic nepíšeš, jako bys ji neměl; a pomiluj ji ode mně nastokráte.

Můj nejmilejší pán ti vzkazuje svou službu a paní Voršilce svou lásku otcovskou. Ode mně ji pak, prosím, na stokráte pozdravuj i od mý Lyksičky, kteráž se vám oboum dvoum pěkně poroučí. A tak, můj nejmilejší synu, nemajíce ti co nového psáti s tím tě milýmu Pánu Bohu poroučím. Datt. v Praze 3 Maji A^o. 1640.

Tvá upřímná máteř zůstávám až do smrti.

Alžběta Marie Magdalena hrabínka z Martinic,
rozená h. z Vrtby.

10.

1640 d. 8 května v Praze. — Hr. Alžběta prosí Boha, aby už jednou jim od těch lehkomyšlných vojáků pomohl. (Orig.)

Můj nejmilejší synu. Pán Bůh rač tě tam spolu s paní Voršilkou i s tím přemilým anjelíčkem vždycky na každém místě přede vším zlejm milostivě chrániti a oppatrovati a dobrý stálý zdraví dáti. Toho já vám vždycky na milém Pánu Bohu jako upřímná máteř z upřímným srdcem vinšovati nepřestávám.

Psaní od tebe s velkou radostí sem dostala a z něho se nesmírně potěšila, že si tam chvála Pánu Bohu zdraví; což Pán Bůh rač vám tam všem téhož dobrého zdraví za mnohá léta popříti. O sobě ti, mý zlatý srdce, oznamuji, že můj nejmilejší pán, tak já i tolikéž má nejmilejší Lyksička chvála milýmu Pánu Bohu sme všickni zdraví. Pán Bůh rač nám dále pomáhati a od těch lehkomyšlných vojáků jednou pomocníkem bejti.

Můj nejmilejší pán ti vzkazuje svou službu a paní Voršilce svou lásku otcovskou, ode mně ji pak, prosím, velice pozdravuj a maloučký na stokráte pomiluj. Má Lyksička se ti i tolikéž paní Voršilce pěkně poroučí a šťastný shledání všickni sobě s vámi žádáme. A tak, můj nejmilejší synu, nemajíce ti co nového psáti s tím tě milýmu Pánu Bohu poroučím. Datt. v Praze 8 Maji A^o. 1640.

Tvá upřímná máteř zůstávám až do smrti.

Alžběta Marie Magdalena hr. z Martinic,
rozená h. z Vrtby.

11.

1640 d. 12 května v Praze. — Hr. Alžběta z Martinic přeje si, by hrabě Václav zýtra u ní byl a zmiňuje se o dceři Lucii. (Orig. s vlastnoručním podpisem.)

Můj nejmilejší synu. Pán Bůh rač tě tam spolu s paní Voršílkou i s tím přemilým anjelíčkem vždycky na každém místě přede vším zlejm milostivě chrániti a oppatrovati a dobrý stálý zdraví dáti. Toho já vám vždycky na milém Pánu Bohu jako upřímná máteř z upřímným srdcem vinšovati nepřestávám.

Psaní od tebe s velkou radostí sem dostala a z něho se nesmírně potěšila, že ste tam chvála Pánu Bohu všickni zdraví. Což Pán Bůh rač vám téhož dobrého zdraví za mnohá léta popříti. Já ti, mý zlatý dítě, oznamuji, že můj nejmilejší pán jest chvála Pánu Bohu zdrav, než já sem včerejšího dne přijímala počištění; sem ňák po něm všecka mdlá. Dá-li Pán Bůh, v zejtra budu žilou pouštěti, Pán Bůh rač dáti k mému zdraví. Přála bych, abys zde u mně byl, když budu pouštěti, a s námi na procházku jeti.

Můj nejmilejší pán ti vzkazuje svou službu a paní Voršilce svou lásku otcovskou, ode mně ji pak prosím na stokráte pozdravuj a maloučký, pomiluj. Má Lyksička, ta jest chvála Pánu Bohu čistá zdravá a čím dále vždycky více tlůstne, kteráž se ti i tolikéž paní Voršilce pěkně poroučí. A tak, můj nejmilejší synu, nemajíce ti co nového psáti, s tím tě milýmu Pánu Bohu poroučím. Datt. v Praze 12 Maji A^o. 1640.

Tvá upřímná máteř zůstávám až do smrti.

Alžběta hrabínka s Martinici m. p.

P. S. Mý zlatý dítě. Másalka se ti i tolikéž paní Voršilce poníženě poroučí.

II.

Listy vyměněné při jednání o restituci důstojnosti hrabat říšských pro celý rod. 1662—1664.

12. *)

1662 d. 28 dubna v Praze. — Hr. Ludmila a hr. Adolf Vratislav táží se hr. Václava, chce-li kvotu říšské taxy za udělení predikatu »vysoceurozený« naň připadající též platiti. (Orig. s vlastnoručními podpisy.)

Wohlgeborner Graf. Hochgeehrter Herr Vetter. Wür sollen demselben nicht bergen, was gestalt die Röm. Kay. May., vnser allergnädigster Herr, vnserm sambentlichen Geschlecht die hohe kay. Gnadt zuerweissen vnndt nicht allein in dem von altershero wohlhergebrachten Reichsgrafenstandt vnns zue restituiren, sondern auch mit dem praedicat Hoch vnnd Wohlgebornen zuebegnaden vnns allergnädigst vertröstet hat.

Demnach nun an nichts anderst alss an Abführung der gewöhnlichen Reichstax es sein Bewenden hat, alss haben wür vnsern hochgeehrten Herrn Vettern dieses zue hinterbringen vor nothwendtig erachtet, damit derselbe sich zue declariren beliebe, ob er auch seine quotam (weilen selbter ebenfahls solcher praerogativen absonderlich dess praedicats Hoch vnnd Wohlgebohrnen alss dann zuegeniessen hette) mit herzueschiesen wolle.

Hiemit vnss samentlich in dem Schutz dess Allerhöchsten empfehlendt vnnd einer ehisten Andtwordt erwartendt verbleiben

Vnssers hochgeehrten Herrn Vettern in Gebühr willige vnndt dienstschuldigste

Ludmilla von Sternberg, auch anstatt meiner drey Söhne m. p.

Adolf Wratisslaw von Sternberg m. p.

Prag den 28 April Ao. 1662.

Dem Hoch vnndt Wohlgebornen Herrn Herrn Wentzl Grafen von Sternberg ꝛc.
(Na Šternberk.)

*) Poněvadž všechny čtyry skupiny listů zde uveřejněné časově po sobě následují, číslujeme všechny listy v jedné řadě.

13.

1662 d. 10 května v Praze. — A. Vratislav ze Šternberka oznamuje říšskému vicekancléři, že jest srozuměn s ustanovenou celkovou taxou 6000 zl. rýn. a slibuje zaslati peníze tyto do Vídně. (Vidimovaný opis.)

Hoch und Wohlgebohrner Hochwürdiger Herr Herr. Gebittendt Hochgehrter Herr. Ich vernehme von meinem Schwagern Graffen Slavata, dass Euer Excellenz mir und meinem Geschlecht zur absonderlichen Gnad nunmehr sich entschlossen vor die restitution meines gesambten Hauses 6000 fl. Rheinisch vor alles und jedes, so bey der Reichscantzley bezahlet werden soll, anzunehmen, vor welche Gnad ich mich dan gehorsamb bedancke. Werde auch nicht unterlassen solliche Gelder durch meinen eigenen Bedienten nacher Wien zu lieffern, allein will auch mich getrösten, dass von dem verfassten Diplomate nichts immutiret werde, wie ich dan annoch bitte zu Verhütung künfftiger Griblerey der Missgönner nicht nominatim die Personas, sondern das gantze Geschlecht allezeit zu setzen, ut tanto magis conforme sit Diploma restitutioni familiae et non personarum. Wie dan auch anstatt der Worte, so sich darinnen befinden (NB. restituiren also hiemit alle die anjetzo in vnserm Königreich Böhheim wohnhaffte von Sternberg) dieses zu setzen: restituiren also hiemit das ganze Geschlecht deren von Sternberg, damit etwan ins künfftige, wann einer oder der andere in ein anders Land sich begäbete, es ihme nicht disputirt werde.

Bitte wohl auch ferners, Euer Excellenz geruhen mich weiters zu befehligen, was etwan wegen ferneren intimationen oder sonsten nothwendig zu seyn sich erachtete, auch wann es müglich eine Abschriff (durch Überantwortern dieses Schreibens) des Diplomatis, wie es Ihro May. schon corrigirter zur Unterschrift gegeben werden soll, mir zu überschicken anbefehlen.

Aile diese Gnaden werde ich die Zeit meines Lebens zu verdienen mir höchstens angelegen sein lassen. Inmittelst mich zu dero Gnaden empfehlendt verbleibe Ewer Excellenz treygehorsamer Knecht

A. W. v. Sternberg. *)

Prag den 10 Maii 1662.

14.

1662 d. 12 května v Praze. — Hr. Ludmila potvrzuje přjmem pamětí o rodu Šternberském a omlouvá se, že psaní sama psáti nemohla. (Orig. s podpisem a P. S. vlastnoručním.)

Vysoce urozený hrabě a pane, pane strejče můj laskavě jmilý. Psaní V. M. jako i také rozdílných pamětí Šternberských jsem přijala a po pře-

*) Opis vidimovaný zhotovený dle originalu v čís. říšském archivu od čís. rady a registratora tajné říšské dvorské kanceláře M. J. z. Molitorů dne 28. dubna 1762.

čtení J. M. panu Vratislavovi z Šternbergka communitirovala ja ko i tu knihu však to vše zase za mnou zůstává.

Jak by pak v té věci nejpodstatněji fundament založen a rod Šternberský co nejpatrněji vysvětlen a, proč k té restituci nynější páni z Šternbergka přicházejí, dobře v diplomate vyjádřeno bylo, myslím, že jste ráčili další mínění z psaní pana Vratislava z Šternbergka vyrozuměti; a jest zapotřebí, aby ta věc především prveji, nežli k svému stvrzení přijde, dobře povážena byla; neb to na věčnost trvati bude.

V čemž že ve všem další svou vzácnou raddou nápomocen býti ráčíte, k V. M. té neomylné naděje jsem a podle milosti a ochrany Pána Boha všemohoucího zůstávám VMti ve všem slušným služebně volná teta Lidmilla z Šternberga.

Dathum v Praze dne 12 May Ao. 1662.

P. S. Prosím pěkně za odpuštění, že jsem sama nepsala. Jistě jsem nemohla; neb jsem dnes líkarství přijímala, při kterémž vždycky hroz(n)ou alteraci trpím.

[Adressa německá na Šternberk.]

15.

1662 d. 13 května v Praze. — Hr. Ludmila a hr. A. Vratislav oznamují hr. Václavovi, že naň připadá z říšské taxy část 1000 říš. tolarů a žádají za neprodlené jich zaslání. (Orig. s podpisy vlastnoručními.)

Wohlgeborner Graff. Hochgeehrter Herr Vetter. Derselbe wirdt sich annoch zu erinnern wiessen, wass wir sambentlich wegen der restitution vnsers Geschlechts an demselben schrieftlich haben abgehen lassen.

Weillen dann nunmehr mit der Reichscantzley die Taxa auf dass Genaueste ist geschlossen worden vnndt also auf dess Herrn Vettern Theil Taussent Reichsthaller zue bezahlen khommen, alss ersuchen wuer demselben, er wolle ihme belieben lassen (weillen die Sache bey vorstehenden Reichstag auch ehister Verreisung obgedachten Herrn Reichs V. Cantzlers kheinen Verzug leidet) solche Quotam herein zulieffern, welche wuer alsdann sambt der gantzen Massa nacher Wien zue übersenden vnss hiemit anerbieten vnndt verbleiben vnsers hochgeehrten Herrn Vettern dienstwillige und dienstschuldiger

Ludmilla von Sternberg m. p.

Adolf Wratisslaw von Sternberg m. p.

Prag den 13 Maii Ao. 1662.

[Adressa německá na Šternberk.]

16.

1662 d. 21 května v Praze — Hr. Ludmila píše hr. Václavovi, že z kanceláře říšské posud nic nepřišlo a že na odvedené peníze kvittance vydána bude. (Orig. s podpisem a P. S. vlastnoručním.)

www.libtool.com.cn

Vysoce urozený hrabě a pane, pane strejče můj laskavě milý. Psaní VMti jsem náležitě přijala a po přečtení panu Vratislavovi z Šternbergka communicovala. Očekávali jsme dnešního dne po poště Vídenský nětco gruntovního z expediti kanceláře říské; však nemohouce se to na jedenkrát z podstatou vyhledati, při druhé poště nepochybně že se stane.

Co se té kvitancí, jak psáti ráčíte, proti odvodu peněz dotýče, to se dobře státi moci bude, kdykoliv takové peníze odvedené budou.

S tím podle milosti a ochrany Pána Boha všemohoucího zůstávám Vaši Msti ve všem slušným služebně volná teta

Lidmilla z Šternberga.

Dattum z Prahy 21 dne Maji 1662.

Kdykoliv ty peníze do Prahy račte poslati, na takový quitancí se odvede. Já sice, dá Pán Bůh, ve středu odsud jeti se strojím a mýho Vencle*) až na Svatou Horu vyprovoditi, kterej se do VM. milosti a lásky spolu s sestrami svejmi poroučí.

17.

1662 d. 25 května v Praze. — Hr. Ludmila omlouvá se, že sama nepíše, poněvadž syna Václava do Nizozemí vypravuje. (Original s vlastnoručním podpisem.)

Vysoce urozený hrabě a pane, pane strejče mně laskavě milý. Psaní VMsti náležitě jsouce mně dodané z přečtení, co v sobě obsahuje, jsem vyrozuměla a že VMsti sama nepíší, žádám pěkně omluvna býti. Neb vyprovázějce Vencle mého, kterého k bratřím jeho do Nyderlandu vypravuji, právě jsem již na cestě byla a tou příčinou sama VM. jsem psáti nemohla.

Ta quitancí proti odvedení peněz (od pana Vratislava z Šternbergka) jsouce shotovena vydána bude.

A s tím VM. v ochranu boží poroučeje zůstávám VMsti ve všem slušným služebně volná

Lidmilla z Šternberga m. p.

Datum v Praze 25 Maji 1662.

18.

1662 d. 25 května v Praze. — Hr. Ludmila a hr. Adolf Vratislav oznamují hr. Václavovi, že říšská dvorská kancelář činí obtíže, nechtíc jej v restituci pojmouti, i radí mu, aby v té věci na císaře se obrátil. (Original s vlastnoručními podpisy.)

Hoch und Wohlgeborner Graff. Hochgeehrter Herr Vetter. Es wirdt sich der Herr Vetter sonder allen Zweifel annoch wohl wissen zu ent-

*) Václava Vojtěcha, nejstaršího svého syna.

sinnen, was gestaltden wier bey Ihr Kay. May. vmb die restitution vnser vralten graffl. Stammens angehalten.

Wann dann des Herrn Vetter Person wegen mit vnss zugleich in der restitution begrieffen zu werden sich etliche difficulteten bey der Reichs-Hoff-Cantzelley ereignen wollen, alldieweilen der Herr Vetter schon zuvor in den gräffl. Standt erhoben worden, alss haben wier solches den Herrn Vetter wissendt zu machen kheinen Vmbgang nehmen können.

Beliebet derowegen den Herrn Vetter sich der mit vnss zugleich begehrtten restitution wegen bey Ihr Kay. May. anzumelden vndt weitere Vrsach begehrtter restitution zu schleiniger der Sachen Beförderung vnverzüglich zu erleitern, wirdt solches den Herrn Vetter anheimb gestellt. Nichts desto weniger gestaltden hierin von dem Herrn Vetter wieder vnser bessers Verhoffen ein langer Aufschub vorüber gehen sollte, so weren wier vnser intention vor vnss selbstn (doch vngerne) fortzusetzen veranlasset, inmittelst vnss beederseits gottlicher Allmacht ergebend.

Dattum Prag den 25 Maji Ao. 1662. Des Herrn Vettern

Ludmilla von Sternberg m. p.

Adolff W. v. Sternberg m. p.

19.

1662 d. 6 června v Hradci Jindřichově. — Kvitance hr. Jana Jáchyma Slavaty, kterou potvrzuje, že od hr. Ad. Vratislava ze Šternberka přijal 6000 zl. rýn. na zaplacení dlužné taxy do říšské kanceláře. (Orig. s vlastnoručním podpisem.)

Dass Ich Endtsvndterschribener von Meinen Hochgeehrten Herrn Schwagern, dem Hoch unnd Wohlgebornen Herrn Herrn Adolph Wratisslau Graffen von Sternberg, Herrn auf Säsmockh etc., der Röm. Kay. May. Cammerer vnd Vice Appellations Praesidenten zu Prag etc., diejenige Taxgeldter, welche die Sternberger-liniae In die Reichs Canczley wegen ihres Erhaltenen Graffenstandt zu Erlegen schuldig verbliben, alss Sechs Tausent r. auss Handten seines zu Säsmockh*) Bestelten Hauptman, Herrn Frantz Schäußska, an heut vndtergeseztem dato par Empfangen habe und zu Meiner nach Wien Konfft solche sechstausent Gulden In die Canczley alssbalt zuerlegen auch die Quittung von derselben gegen zuruckhgebung dieses Interims Schein zu überschickhen versprochen thue, Dieses bezeugt mein Handschrift vnd Pettschaftsförtigung.

Herrschaft Neuhauss den 6 Juny Ao. 1662.

Per 6000 fl. r.

(S)

Hans Joachim G. Slawata m. p.

*) Zásmuky.

20.

1662 d. 11 června na Zásmukách. — Hr. Adolf Vratislav ujišťuje hr. Václava, že s hr. Ludmilou na žádné oddělení se od něho nepomýšlejí, i radí mu, aby v té věci neprodleně knížeti z Portie a Lobkovicovi dopsal. (List vlastnoruční).

Hoch vndt Wohlgebohrner Graff. Hochgehrter Herr Vetter. Dero werthe Zeilen hab ich zurecht erhalten, auch den Inholdt darauss vernommen. Der Herr Vetter zweiffelte gar nicht, dass wihr alle samentlich nichtss mehrerss in der Weltdt verlangen, alss dass derselbe (weilen wihr gantz von keiner separation oder Abtheilung nichtss wissen wollen) mitt vnss in dem diplomate einverleibet werde. Ich wie auch Ihr G. die Frau Muhm haben diesess klar zu Hoff remonstrirt, dass wihr von zween bridern alss Zdenckone vndt Alexio herriren, auch gebetten, dass dass gantze Geschlecht in genere inseriret werde, so opponirt sich jedoch die Reichsscantzley gar sehr; vndt wihr haben dass gantze maneggio diesess wercks Ihro Firschtl. G. von Portia vndt Lobcowitz ibergeben. Befinde also vor nottwendig, dass der Herr Vetter noch diese ordinari gedachten zwen ministris schreibe vndt sich eifferig drumb annehme ehender, alss sie zu Hoff etwass sollichess ausfertigen.

Ich meiness ortss verlange nichtss mehr alss wahrhaftig zu beweisen, dass ich leben vndt schterben will M. hochgeehrten Herrn Vettern trey schuldigster Knecht vndt Vetter

A. W. G. v. Sternberg.

Zasmuck den 11 Juni 1652.

P. S. Mein Bruder befiehlt sich gehorsamb. Wihr werden beede übermorgen wider nacher Prag.

21.

1662 d. 13 července v Praze. — Hr. A. Vratislav oznamuje hr. Václavu, že obdržel od hr. Ludmily zprávu, že očekávaný diplom již došel, však beze zmínky o něm. I radí mu opět, aby v té věci u knížete z Portie zakročil. (List vlastnoruční).

Hoch vndt Wohlgebohrner Graff. Hochgehrter Hertzliebster Herr Vetter. Ich khan Euer Libden nicht verhalten, dass ich heutigess tagess von Ihr. G. der Frauen Muhmb, Graffin Frantzin von Sternberg, ein bricffel empfangen hab, in wellichem sie mihr befehlen thut, Ich solle dem Herrn Vettern berichten, dass sie dass Diploma ausgefertigter vndt vnterschriebener empfangen hatt. Weilen sie dan darinnen ersehen, dass von demselben kein meldung geschicht, vndt keine andere Vrsach dessen nicht weiss, alss dass der Herr Vetter sich zu Hoff nicht muss angemeldet haben, also

were sie vndt ich annoch der vnmassgeblichen meinung, wie ich ess dan effterss treyhertzig gerathen hab, dass der H. Vetter bey Ihr Firscht. Gnad. von Portia sich dessen angebe. Dan Gott weiss, dass ich nichtss mehr verlange alss, weilen wihr von einem schtammen entsprossen, dass wihr vnss auch nimmer mehr separiren.

Wie ich dan zu dero, wie auch meiner gnedigen Frauen Muhmb Gnaden mich sambt meiner Lucerle empfehle vndt verpleibe Euer Libden trey gehorsamber Knecht

A. W. Graff von Sternberg.

Prag den 13 Julii 1662.

22.

1662 d. 15 července na Zelené Hoře. — Hr. Ludmila oznamuje, že svou kvotu 4500 zl. již odvedla a že na 4—5 neděl do lázní Bádenských v Rakousích odjíždí. (List vlastnoruční.)

Urozený pane hrabě. Pane strejče mně uctivě milý. Psaní VM. 1 Junii datýrované dobře sem přijala, tolikéž psaní panu Vratislavovi z Šternberga a mně společně svědčící, kteréž jsem JM. panu strejci odeslala. Nepochybně že na takové od nás společně odpověď dostati jste ráčili.

Co se dotejče složení VM. quoty, nevím co jinýho VM. napsati, než co jsme předešle psali. Já jsem mejch 4500 fl. JM. panu strejci panu Vratislavovi, hned po mým odjezdu z Prahy odvésti dala. Vinšovala bych, aby ty věci již jednou konec byl, neb mejm dětem na tom mnoho záleží a tuto se to tak dlouho prodlévá a ještě Pán Bůh ví, kdy tomu konec bude.

Já zejtra bohdá odsud odjeti se strojím a mou cestu do Rakous do lázně Bádenský vzíti miním a tam se asi 4 neb 5 nedělí zdržeti miním, tak abych při začátku Augusti zase v Čechách bejti mohla. Jestliže JM. paní teta se zase z Varů navrátila, prosím, račte mně co nejpěkněji poroučeti a mnoho štěstí vinšovati a že prosím, aby mně ráčila v svý lásce zachovati.

Mý dcery se VM. a JM. paní tetě do lásky a milosti poroučejí.

Já pak zůstávám VM. ve všem slušným služebně volná teta

Lidmilla z Šternberga.

Na Zelený Hoře 15 Julii 662.

Vysoce urozenému pánu panu Václavovi svaté římské říše hraběti Holickému z Šternbergka, pánu na Českém Šternbergce a Radovesicích, JMC. raddě, komorníku a soudci zemskému v království českém, pánu strejci mně laskavě jmillému k dodání.

23.

1662 d. 16 července v Radovesicích. — Hr. Václav blahopřeje hr. A. Vratislavu, že hr. Ludmila císařský diplom již obdržela, a žádá, aby diplom tak byl vyhotoven, by nikoho z cíř. milosti nevylučoval. (Opis.)

www.libtool.com.cn

Hoch vnndt Wohlgeborner Graff. Hochgeehrter Herr Herr Vätter. Ich Erfreue mich von Hertzen, dass schon Ihr Gnaden Fraw Mahmb (alss meine Gnädige Fraw) diesse Kay. Gnadt vndt Diploma erlangt vndt Beyhanden haben, wie ich mich dan mit Ihr Gnad. so wohl Ewer Lid. als allen anderen H. Herrn Graffen vndt Vättern Erfrewendt congratulire sambt vndt Sammentlichen Trewvätterlich vndt anwünsche andere mehrer verlangte Hochheiten zue Erlangen.

Was aber meiner weniger Persohn antriefft, dass ich in dem Diplomate aussgeschlossen bin vnd khein meldung meiner geschehen, (ob Ich zwar von Ewer Lid. bin Errinnert*) worden, Bey Ihr Fürstl. Gnad. von Porzia einzuekhomben) da ich aber diesses wohl betrachtet Bey mir befunden, ein Newess Instrumentum vndt petitum vervorsachen vnnäthig zue sein, zuemahlen diesse Kay. Gnadt (wie ich bin berichtet worden) sich auf dass gantzess Geschlecht extendiret vndt, die wier annoch leben, alle von Einem Schtammen entsprossen, Ihr Gnad. die Fraw Mahmb vndt Ewer Lid. auch nomine aliorum proprio motu mit deroselben zue conueniren*) mich eingeladen ihnen belieben lassen; auf diessess vndt vmb zue beweisen, ob ich zwar schon vorhero von dem Kay. Ferdinando 2do in dem Reichssgräfflichen Standt bin Erhoben vndt mir diesse aussschliessung in dem wenigsten praejudiciren khon, nach soll, Jedoch, wass die Löblichste Freundschaft hat von mir begert, diesem zue gehorsamben (dieweilen Ich mich zue separiren khein Vrsach gefunden) hab ich nachkommen wollen vndt conueniren,*) wie ich zuer befürderung vndt befrüderung der Reichsexpedition vndt gebür der Taxa, wass von Ihr Gnad. der Fraw Mahmb vndt Ewer Lid. mir zue bazahlen imponiret worden, Sollchess Quantum*) beyhanden gehabt. Dahero hab ich vermeindt, dieweilen mir wegen der Beytrag der Taxa vndt anderen necessariis correspondiret haben, dass auch Pars Principalis vndt Author diesser Kay. Gnad. wird nomine der Sammentlichen Vättern der gestaldt einkommen vndt bedacht sein, damit sollche Diploma ohne Eintziger exclusiva aussgefertiget werden mächte.

In dem übrigen diesse wohl meynendte gutthertzige von Ewer Lid. vndt gegen mir Tragende affection verobligiret mich zuem höchsten mit ergeltung Meiner Trewschuldigten diensten in allen begebenden occasionen. Wie ich dan bin vndt verbleiben werde Euer Lid. gehorsamber diener.

24.

1662 v srpnu (?). — Hr. Ludmila žádá císaře, aby udělený diplom tak byl pozměněn, aby do něho i ona se dvěma svými dcerami byla pojata. (Opis).

*) Listu tohoto zachovaly se dva opisy a koncept cizí rukou psaný, v němž změny vlastní rukou provedl hr. Václav. V konceptu zněla místa změněná takto: »ob ich zwar von Ewer Ld. bin gewornet vndt vätterlich gerothen worden bey Ihr Fürstl. Gnade von Portia einzuekhomen; — concurriren; — concurriren; — Quantum ihnen Sammbentlichen beyhielff zu thun, beyhanden gehabt.«

Allerdurchlauchtigster, Grossmächtigster und Unüberwindlichster Römischer Kaiser, auch zu Hungarn und Böhemb König. Allergnedigster Herr. Dass Euer Kayser. und Königliche Mayestät meine drey Söhne nebst anderen derer Vettern von Sternberg umb Ihres Geschlechts producirtten Hohen meriten halber in den bereits von Achthundert Jahren von Ihren Voreltern geführten Graffenstandt restituiren und darüber ein diploma allergnedigst ausfertigen lassen, thue gegen Ewer Kays. Mayestät mich statt meiner Söhne demüthigst bedanken.

Dieweilen aber Allergnedigster Kayser, König und Herr, in erwehntem diplomate weder meiner, als nach weylant Franzén Mathiae Carl von Sternberg hinterlassenen Wittiben, noch meiner zweyen Töchter gedacht worden und gleichwohlen nicht weniger als andere dieses Geschlechts von Sternberg solcher Kays. Gnade und restitution zu geniessen haben:

Als gelanget an Euer Kays. May. mein allerunterthänigst-demüthigstes Bitten, die geruhen gnedigst durch umbfertigung gedachten Diplomatis dieser Kayser- und Königlichen Gnade mich und meine beede Töchter gleich anderen des Geschlechts von Sternberg ebenfalls fähig zuemachen. Mich darbey sambt den meinigen zu Euer Kayserl. May. beharrlichen Gnaden demüthigst empfehlende Euer Kayserl. May. allerdemüthigste

Ludmilla Benigna von Sternberg, Wittib.*)

An die Röm. Kayserl. auch zue Hungarn und Böhemb König. Maye., meinen allergnedigsten Kaiser, König und Herrn, Allerdemüthigstes Bitten von mir Ludmilla Benigna v. Sternberg, Wittib.

25.

1662 v srpnu (?). — Hr. Václav žádá císaře, aby restituce říšského hrabství i na něho se vztahovala, poněvadž všickni Šternberkové ode dvou bratrů, Aleše a Zdeňka, pocházejí. (Opis.)

Allergnädigster Kayser, König und Herr. Demnach Euer May. meinen Vettern von Sternberg die Kayserl. und Königl. Gnad gethan und den vor alters geführten Graffenstandt allergnedigst denselben restituirt und wir nun alle samb eines Geschlechts und wie Notorisch von zweyen Brudern Alexio und Sdencone von Sternberg herkommen, alss gelanget an Ewer Majestät mein allerunterthenigstes gehorsamstes Bitten, sie geruhen mir die ebenmässige Gnad wiederfahren und neben dem Praedicat Hoch und Wohlgebohren in den obgesagten Grafenstandt mich und meine Descendenten allergnedigst restituiren, zu gnediger allergnedigster Resolution und Kayser- und Königl. Gnaden mich allerunterthenigst empfehle.

Euer Kayserl. Mayestät allerunterthenigst gehorsambster

Wenzel Graff v. Šternberg.

*) Dle vidimovaného opisu z cíś. říšského archivu de d. Vídeň 28 dubna 1762.

www.libtool.com.cn

An die Römi. Kayserl. auch zu Hungarn und Böhaimb Königl. Mayestät, meinen allergnädigsten Kayser, König und Herrn.

[Na zadní straně svrchu poznámka:]

NB. den 19 Jan. 1663 hat des Herrn Reichsvicercantzlers Excellenz anbefohlen, dassdas denen HH. Grafen von Sternberg ausgefertigte Diploma an dem Orth, wo der jezt lebenden HH. Grafen Nahmen (ausser des Herrn Supplicanten) jeztged. Diplomati inserirt worden, mit Auslassung der Tauffnahmen folgender Gestalt geändert werden solle: die von beeden Linien Sdenckonis und Alexii herstammende von Sternenberg Manns und weiblichen Geschlechts.

Vorstehende Abschrift ist nach dem im Kayserl. Reichs-Archiv verwahrtem Original collationirt und von Wort zu Wort gleichlautend befunden worden urkundlich dieser meiner Fertigung. Wien den 28. Aprilis 1762.

(Ls)

M. J. v. Molitor,
kayser. Rath und geheim. Reichs-Hof-Cantzley Registrator.

26.

1662 d. 1 září v Praze. — Hr. A. Vratislav napomíná hr. Václava, aby nyní, když celá věc šťastně ku konci jest přivedena, neopomenul taxu u dvora co nejdříve zapraviti. (List vlastnoruční.)

Hoch vndt Wohlgebohrner Graff Hochgeehrter Hertzliebster Herr Vetter. Auss dero hochwerten Zeilen hab ich erfreylich vernommen, dass nunmehr Gott lob die Sachen vnseress Geschlechtss meinem höchsten Verlangen nach zu einem gewünschten endt sein gelangen. Was aber die Tax betreffen thuth, vermeine ich, ess werde selbe bey hoff müssen erlegt werden, wie ich ess dan auss beyligendem schreibn (wellichess ich zuruckzusenden bitte) abnehmen khan, weilen die vnserige allbereit auch alldorten ist ausgezehlet worden. Bitte aber Euer Libd. geruhen sollichess ehistsens zu befidern, auff dass von der Böhm. Hoffcantzley auss die intimationes anhero beschleiniget werden mögen.

Vndt demnach mihr auch wohl wissendt, dass sie bey Ihr Excell. Herrn Obr. Cantzlern gar viel vermögen, alss bitte ich zugleich vnser sache dahir zu recomendiren, damitt die alldortige Tax moderiret werde.

Vndt empfehle mich ibrigenss zu dero wie auch meiner gnedigen Frauen Muhmb sambt meiner Lucerle zu bestandigen gnaden verpleibend Euer Libd. trey gehorsamber Knecht vndt Vetter

A. W. G. v. Sternberg.

Prag den 1 Septembr 1662.

27.

1662 d. 2 září v Praze. — Hr. Ludmila omlouvá se hr. Václavu, že na několik listů jeho neodpověděla, a důtklivě jej napomíná, aby neprodleně svou kvotu taxy do Vídně zaslal. (List vlastnoruční.)

Vysoce urozený hrabě a páně strejče mně uctivě laskavej. Že tak dlouho na kolikero VM. psaní sem neodpověděla, pěkně za odpuštění prosím. Jistě v pravdě mohu říci, že mně čas nepostačoval. Nebo, jak sem z Vídně přijela, jedínek den sem na Bechyni zůstala a ihned zase do Prahy jeti musela pro některý mejch synů pilné věci, který odkladu netrpěly. A když jsem z Bechyně jela, celého oumyslu sem byla, se u VM. na Šternberce zastaviti a JM. paní tetu navštíviti, který sem z Vídně obšírně strany našich Šternberskejš věcí psala, ale až posavad nevím, zdaliž JM. to psaní dostala. Prosím račte mně paní tetě co nejpěkněj poroučeti.

Jak račte v svém psaní dokládati, kdebyste ráčili míti svou quotu pro taxu složit, já nevím kde jinde než v Vídni; neb hrabě Vratislav i já svou quotu sme v Vídni složili a VM. taky skrze naše psaní věděti dali, abyste ráčili (pokudž račte chtíti) taký svý peníze k našim poslati. Ale až posavad ste neráčili nic složit; skrze což my velice zdržováni jsme, tak že od kanceláře český, (poněvadž čekati musíme až z říšskou kancelář hotovi bejti račte) chtějce i VM. v tom posazenýho míti, intimati žádati nemůžeme. Protož VM. prosím, neračte s tou věcí dýleji odkládati; neb já sem tak nešťastná, že jak od VM. tak od hraběte Vratislava místo vděčnosti, že jsem ty věci strany rodu tak pracně vyhledati dala a skrze to k tomu přivedla, že ne za nový hrabata než celej rod k restituci od prokázanýho hrabství již 8 set let přiveden bude, v takový domnění přicházím, jako bych já tomu všemu vinna byla, že VM. v prvním diploma potažení bejti neračte; což ne mnou než odkladem VM. quoty a že ste tak dlouho žádnej memorial JMCísarský podati neráčili, se stalo.

A hrabě Vratislav se taky spouzí, že tak dlouho od kanceláře české věc vypravena není; což všechno ne mou vinú, než jak sem nahoře dotkla, se děje. Já sem včera takový slova od hraběte Vratislav slyšeti musela, že mně nad tím mý srdce splakati muselo. Buď Bohu všechno poručeno. Že za mý dobrý mínění takovou odměnu беру, bude mně to za vejstrahu víceji nětco pro společnost učiniti. Než treť-li se někdy nětco podobnýho, mý děti na pozoru budu míti a o ně se starati věděti budu; k kterejmž mám naději, že to ode mně za velkou milost uznají, co jsem pro ně učinila a ještě činit míním.

A tak *) ještě VM. pěkně prosím, neračte ani jedny hodiny (pokudž račte chtíti tu věc k konci přivést) z složením své quoty odkládati. Byla bych vinšovala tak šťastna bejti a s VM. oustně promluvíti. Neb mnohem lípeji se promluví, než se psáti může.

*) Původně napsané »Protož« přeškrtna.

Já, dá Pán Bůh, v pondělí odsud se zase jeti strojím a to do Prá-henska a tam se zdržeti až do Všech Svatejch. Snad bude potom příleži-tost VM. viděti.

S tím se VM. i JM. paní tetě co nejpěkněji poroučím a zůstávám VM. ve všem slušným služebně volná strejna

V Praze 2 7bris 662.

L. Š.

28.

1662 d. 17 září v Horažďovicích. — Hr. Ludmila táže se hr. Václava, srov-nal-li se již s říšskou a českou kancelářf. (List vlastnoruční.)

Vysoce urozenej hrabě a mně uctivě milej pane strejče. Psaní VM. z Radovesic 12. huius datirované dnes dobře jsem přijala a jak mně psáti ráčíte, že nejvyšší pan kanclřf VM. píše, že nepochybně se spolu adjusti-rovati budeme, já o ničemž jiným nevím, co by potřebí bylo, toliko jestliže ste se ráčili s řískou a českou cancellářf srovnati. Já až posavad od český cancelláře taxu, co na mou stranu přijde, dostati nemohu; sice taky ještě na některý věci nás všech se dotejkající od JM. knížete z Portie odpovědi očekávám, před kterouž odpovědi diploma z říšský cancelláře vyjítí by ne-mohlo. Protož bude potřebí psáti, aby se z vypravením diploma drobet pozdrželo.

JM. paní tetě já i mý děti co nejpěkněji se poroučíme a brzkýho shledání sobě vinšujíc, zůstávajíce VM. ve všem slušným služebně volná strejna

Lidmilla z Šternberga.

Z Horažďovic 17 7bris 1662.

[Adressa německá na Šternberk.]

29.

1662 d. 2 listopadu na Bechyni. — Hr. Ludmila stěžuje si na odklady i na českou kancelářf. (List vlastnoruční.)

Vysoce urozený hrabě a pane strejče můj uctivě laskavej. Podle pří-povědi mé tak činím a to, co jsem ode dvora strany naší Šternberský věci dostala, communiciruji, což mně velice divně přichází, že se s tím tak od-kládá. Píši dnes zase o to. Kancelář česká ta nás taky, co vidím, chce natahovati. A tak nevím, co dáleji poroučeti račte. Bylo by snad dobře, abyste ráčili do Vídně o to psáti, tak aby tomu jednou konec byl.

Mám naději, že ste bohda v dobrým zdraví domu přijeti ráčili a JM. paní tetu čistou zdravou našli, kterýž se co nejpěkněji poroučím zůstávajíce VM. ve všem slušným služebně volná teta

Lidmilla z Šternberga.

Na Bechyni 2 9bris 662.

30.

1662 d. 5 listopadu na Plané. — Hr. Ludmila oznamuje hr. Václavovi, že co do obsahu diplomu srozuměna jest s tím, na čem on s hr. A. Vratislavem se usnesou. (List vlastnoručný.)

Vysoce urozený hrabě a pane strejče můj uctivě laskavý. Psaní od VM. 4 huius datované dnes dobře jsem přijala a co VM. pan nejvyšší kanclíř píše, vyrozuměla. Co se mně dotejče, zdaliž to diploma všichni spolu aneb jeden každé obzvláštně míti máme, v tom já dokonce žádný considerací nenesu, abychme neměli všichni jedno míti; toliko račte o tom panu hraběti Vratislavovi psáti a o to se umluvit. Já na jakékoliv způsob spokojena budu a o to napíši, až jen zvím, jak ste se ráčili snést, zvím [sic].

Mezi tím mám naději, že ste ode mně můj psaní taky dostati ráčili. Knížeti z Portie*) již jsem psala a jeho v ty věci dostatečně informovala. Při kanceláři český již v bytu mém [v] Vídni, tolikéž potom skrze psaní, sem ohlásila a tak jen na to budu čekat, jak se račte spolu namluviti.

Já na místě mejch synův VM. co nejpěkněji děkuji, že na ně VM. milostí spomínati račte, a VM. tím ujišťuji, že oni vždycky takový příčiny VM. dávati budou, abyste vždycky jejich milostivým panem strejcem zůstávati ráčili a je za své služebníky znali, s kterými zůstávám VM. ve všem slušným služebně volná teta

Lidmilla z Šternberga.

Na Planý 5 9bris 662.

• [Adressa německá na Šternberk.]

31.

1662 d. 9 listopadu na Radovesicích. — Hr. Václav oznamuje hr. A. Vratislavovi, že jest se společným pro všechny diplomem srozuměn. (Opis.)

Extract z psaní JM. panu hraběti Vratislavovi ze Šternbergka pod dathum na Radovesicích d. 9 9bris odpověděného.

Jedouce na Bechyni to sem štěstí neměl dle mé žádosti a vinše VM. tam sloužiti aniž vedle mé povinnosti zde v tomto VM. vlastním domě anebo chalupě; již jste taky z JM. paní p. hrabínkou Lucrlí a JM. paní p. Zárubovou, strejnou a paní mou milostivou, (kterejmž se poníženě poroučím) odjeti ráčili.

Souce mi psáno ode dvora v příčině expedirování Diplomatis, abychom se snesli a porovnali, zdaliž chceme conprehendirováno jmíti všechny v jednom Diplomate anebo ve třech, já sem to poslal JM. paní p. strejně Ludmille hraběnce z Šternbergka, jak se ráčí chtíti v tom resolirovati. Co

*) Jan Ferdinand z Portie měl za manželku Beatrici Johannu Kavkovnu z Řičan, sestru paní Ludmily.

mně za odpověď dávatí ráčí, příkládám in originali. Přečtouce, prosím, račte mně takové psaní naspátek odeslati.

Co se mý osoby dotejče, já jsem spokojen, v jednom všechno aby conprehendirováno bylo. Pakliže račte jinač poroučeti chtíti, na takové co nejdříve pro fedrování, aby ta věc k místu a konci přijíti mohla, očekávati budu s tím ujištěním, že VM. a celého domu VM. sem a do mý smrti vstanu —

32.

1662 d. 9 listopadu na Plané. — Hr. Ludmila vybízí hr. Václava, aby tajemníku V. Schröderovi dopsal, aby dříve koncept diplomu k nahlédnutí, opravení neb doplnění zaslal. (List vlastnoruční.)

Vysoce urozený hrabě a pane strejče mně uctivě laskavej. Psaní VM. 6 Novembris datované včera dobře jsem přijala a z něho vyrozuměla, abych jen toliko knížeti z Portie napsala, že s tím spokojena jsem, že ihned diploma Šternberský zhotoveno bude. Mně se ale vidí, že by hrubě dobře bylo, dříveji než se shotoví, aby nám concept toho punktu, jak in genere strany rodu našeho dohromady pojati budeme, dříveji nežli by se diploma shotovilo, odesláno bylo [sic]; tak, kdyby se nám v tom vidělo buď napravití, změnití, ujíti neb přidati, to se dříveji státi mohlo. Neb když by zhotoveno bylo, potom již se změnití nemůže. A poněvadž o předcích VM. žádná zmínka se nečiní tak jako o mejch dětech [sic] předcích, nepochybuji, že by snad i to VM. se líbilo, aby, co tak paměti hodného míti račte, taky to v to potaženo bylo. Protož, bude-li se VM. viděti panu sekretáři Šrete- rovi*) napsati, tedy račte s tím pospíšiti, tak aby oni žádostivi peněz jsouce nespíšili a nětco nedoložili, co by se potom Vašnostem snad nelíbilo.

A poněvadž to jméno Holickej míti chtíti neráčíte, bude to snad potřeba taky doložiti. Bylo by hrubě dobře, aby JM. pan hrabě Vratislav taky o tom conceptu do Vídne psal, aby se dříveji sem odeslal; protož, bude-li se VM. viděti, jemu o tom parte dáti. Já bych mu sama psala, ale pro hroznou bolest hlavy více psáti nemohu, neb sotva toto píši.

Tak i VM. za odpuštění prosím, že psaní knížeti náležející VM. spátkem odsílám, neb se bojím, aby se neoffendyrovat, protože ani titul pro bělost ingoustu se čísti nemůže. Protož, pokudž vnitřku lepší ingoust jest, bude-li se viděti VM. dáti jinší coopertu učiniti a mně zase též psaní odeslati, tedy bude ode mně pilně odesláno. Já sice mý psaní sotva sem taky pro bělost ingoustu přečísti mohla.

JM. paní tetě co nejpěkněji se poručím a zůstávám VM. ve všem slušným služebně volná strejna

Lidmilla z Šternberga.

Na Planý 9 9bris 662.

*) Vilém Schröder byl tajemníkem říšské dvorské kanceláře.

33.

1662 d. 10 listopadu v Praze. — H. A. Vratislav opětne si přeje, aby diplom říš. hrabství pro celý rod Šternberský in genere a ne pro jednotlivé osoby vyhotoven byl, a žádá hr. Václava, aby u nejv. kancléře se přimluvil, by česká kancelář jim co nejdříve taxu stanovila a s nimi milosrdně zacházela. Hr. Jaroslavovi vysvědčení rodu vydati nemůže nemaje rodokmen po ruce. (List vlastnoruční.)

Vysoce urozený hrabě. Pane pane strejče můj lasckavý a důvěrně nejmilejší. Z VM. dnešního vzátného psaní sem vyrozuměl, co mně poroučeti ráčíte. Ačkoliv rád bych psaní J. Excell. pana nejvyššího cantzlře*) byl vidjěl, abych tjm lípej z mým panem bratrem o tom promluvitji mohl, nitzméně soudjím, že nitz jiného, než co sme prv již častjě my interessirovaní mezi sebou uvažovali. Pročež taky ještějě toho zdání sem, aby naše diploma in genere pro tota familia Sternbergica (non specificando personas vel illarum nomina) expedirované bylo. Et hoc plus sapit naturam restitutionis totius familiae; aliter enim viderentur tantum aliquae personae ex familia fuisse restituae.

Při tom VM. taky služebně žádám, račte J. Excell. panu nejvyššmu cantzlři (jakož sem já již po dvakráte učinil) napsatji a prossitji, abychom jednou již dostatečnou správu strany taxy český cancellári patřujšcí dosáhnouti mohli a aby s námi milosrdně zacházela; nebo hrozně mnoho žádají a víc než cantzellář říšská. Nám pack nejvítz na tom záleží, aby naše větz z cantzelláře český k zdejšm tribunálům intimirována byla, nebo dřív toho nám titulu dávatji nechtjěj. Já mou quotu před ruckami mám.

JM. paní strejna paní Zárubová se VM. co nejpěkněji poroučí a byla jistotně žádostjivá s námi VM. sloužitji na Radovesnitzi. Má žena ale z mým bratrem i se mnou VM. i k JM. paní tettě mé milostjivý k stálé milostji se poroučejí. A při tom zůstávám VM. věrný poslušný služebník a strejtz

A. W. h. z Šternbercka.

Z Prahy 10 9bris 1662.

P. S. Euer Libd. Hoffmeister hatt mich in dero nahmen ersuchet einen zeigen abzugeben wegen dess H. Vetter H. Graffen Jaroslawss, welchen ich dan gehorsamb vndt willig hertzlich gern nachkchommen wehre, so hab ich aber die Anathen meiner Frauen Mutter nicht beyhanden vndt arbeithe gleich darinnen, solleche ehistenss zu haben. Hab dahero Ihme gerathen H. G. v. Wirben dorumb anzusprechen. H. Appell. praes. wahr ohne diesess der meinung, dass ess besser seye, dass man fremde vndt vninteressirte alss einen blutsverwandten darzu nehme.

*) Byl jím Jan Hartvík hr. z Nostic 1652—1683.

www.libtool.com.cn

Ibrigenss wissen Euer Libd., dass ich deroselben gantz zugehöre vndt sie die vollige disposition iber meine person haben.

H. Obr. Landthoffmeister ist mitt einem podagra hier ankhummen; H. Obr. Landrichter soll morgen khummen; beede H. H. graffen von Trautmanstorff wie auch Graff Slawata die khunfftige Wochen. Dieses alles dem Lantag zu ehren.

34.

1662 d. 11 listopadu ve Vídni. — Florián Jetřich Žďarský ze Žďáru, solicitor, oznamuje hr. Ludmile, že kníže z Portie s tajemníkem Schröderem posud nevyjednával. (Opis.)

Ich berichte Euer Gnaden, dass ich mich an heünt beym H. secretarii Schrötter aufgehalten vnndt mich erkundiget, ob nicht Ihr fürstl. Gn. der Fürst von Portia mit ihme wegen der Sternbergischen sachen conferirt vnndt geredet hette. Gab er mir zur Andtwordt, dass es biess dato nicht geschehen. Er aber wehre biess dato mit dess Fürsten seinen aigenen sachen schon viel Zeit hero beschäftigt vnnd hette ietzt dem Fürstenstandt vor Ihr fürstl. Gn. aufzusetzen vnterhanden. Wurde mit nechsten darmit (weilen in die acht Bücher wegen des Hausses deren von Portia, so ihren standt gleichsfahls von viel hundert Jahren hero erweisen, durchlessen müessen) fertig sein, alssdann wolte er die Gelegenheit nehmen wegen der Sternbergerischen Sachen mit Ihr fürstl. Gn. nochmahlen zue reden.

Wien 1662 d. 11 Novembr.

35.

1662 d. 13 listopadu v Radovesicích. — Hr. Václav žádá hr. Ludmilu, aby koncept diplomu ode dvora dříve k nahlédnutí byl zaslán, a ohražuje se proti tomu, že by byl panchartem rodu svého. (Vlastnoruční koncept neúplný.)

Vysoce urozená hraběnko. Má milostivá paní paní a strejna. Psaní VM. z Planý 9 měsíce tohoto jdoucího sem dostal, z něho vyrozuměl, dříveji nežli by diploma na čisto zhotoveno a vypraveno bylo, že račte bejti toho vzácného jmínění, aby concept téhož sem odeslán jsouce my zde do něho společně nahlídnouti mohli, k čemuž i já přistupuji a dobře spokojen sem. Ale já to při dvoře dovésti nemohu; tak vždy je má ponížená prosba, abyste tam o to psáti a se tak mnoho zaneprázdnovati ráčili, poněvadž já pana sekretáře Schrottera neznám.

O mých předcích nevím co jiného doložiti, nežli co již v tom diploma, který za sebou de facto jmíti račte, pololoženo (sic) a připamatováno; nebo od pana Alše z jedný a pana Zdeňka z druhé (in ascendente linea máme

www.libtool.com.cn

společně jako*) dáleji nahoru vstupující línii máme jedny předky a co v tom diploma pamětihodného se klade, to my, jich descendentes slušně užítí máme.

To jméno Holickéj při(pa)matoval sem na Bechyni; (že mne**) nasechl sein, (že když tak i mezi — že mne víceji*) že sem byl víceji jmenován hrabětem Holickéjm nežli [z] Šternberka; tak poněvadž nyní jenom linije pana Alše a pana Zdeňka vostává, jenž pana Zdeňka se jmenovali Konopiští (naposledy Zelenohorští),*) poněvadž oni se nemenují Konopiští, též já se nechci jmenovati Holickéj, panství ležící na hranicích Uherskejch a Moravskejch blíska Hodonína, držitel téhož panství nejsouce, nýbrž z Šternberka tak dobře pocházející jako jiní strejcové, jestliže mne za to znáti a ze mne nějakého pankharta nechtějí činiti.***)

36.

1662 d. 13 listopadu. — Hr. Václav žádá hr. Ludmilu, aby koncept diplomu k nahlédnutí a možným opravám zaslán byl. (Druhý vlastnoruční koncept neúplný.)

Na milostivý psaní pod datum zs Planý 9 9bris odpovídám poníženě ve třech punctích:

1. aby nejdřív concept diplomatis sem odeslán byl (do něho se nahlídnouce bud že by byl dobře napsán nebo se něco bud že by se něco přida a do něho se nahlídlo),†) tak aby od stran (oprubírován) přehlídnut sa potom k náležitý expedici přišel a vypraven byl; (a po vydání) něco se času opět prodlouží, však já v tom, jakkoliv račte vzácně jmíniti, pro tu velkou náchylnost, kterou k našemu rodu jmíti ráčíte, já sem dobře spokojen (ačkoliv se drobet prodlouží — tého punctu), jak generice náš rod obsazen bude. Všechno dobře, co ráčíte poraučeti. Co se mne dotejče, já sem spokojen, ať je generice anebo specifice. Bude-li specifice, (poníženú) ať sem já jmenován zspolu z mejma jako ten descendens, kterej od pana Alše, staršího bratra, přicházím. Kde pak ale mám bejti postaven, o to já conpetyrovati nechci jako ten, kterej nejsem a[u]torem tyto vzácný restitucí.

2. Abych některé paměti vypsati dal, co bych tak měl o mých předcích, poněvadž in diplomate toliko jenom o těch se dělá, totiž předkův Jich Milostí pp. hrabat, strejcův mých nejmillejších a p. synův VM., nacházím v tomto již expedírovaným z kanceláře říský diplomatě, (v kterém) jenž sem četl v něm bedlivě z milosti VM. na Bechyni, všechny ty tam antecessores sou tak dobře pro mne jako pro druhý Jich Milosti p.p. hrabata strejce a jich merita všichni participírujeme jako tíž přicházející z jednoho

*) V originalu přetrženo.

) Přeskrtnuto. — *) Tento koncept není dokončen; list skutečně zasláný [37] má poněkud jiné znění.

†) Slova zde v () umístěná jsou v tomto konceptu přeskrtnána.

www.libtool.com.cn

plemena a krve, tak že, co je pro jednoho, to je pro druhého; a k tomu je tam jak pan Aleš tak pan Zdeňek, pan Jaroslav (potom pana Smila ceru), kterej tak velkú slávu nad Tatary a vítěství v markrabství moravským předky naše (tak dobře se) totiž pana Jaroslava Šternberka, prvního hejtmána markrabství moravského a vítězitele nad vojskem Tatarským. (Ceru pana Smila a paní Barbory, kteráž byla z rodu pánův Flaškův, jmenovitě pana Zdenka Flašky z Rychmburku a Pardubic a paní Anny z W.) Ceru pana Smilla Holického [z] Šternberka Kunegundu jinak Kunku, šlechtičnu Holickou [z] Šternberka, kteráž potom měla krále Jiřího, zskrze což další vzácné zpříznění následovalo. Manželka téhož pana Smila byla paní Barbora z rodu pánů Flašků, jmenovitě cera pana Zdenka Flašky z Rychmburka a Pardubic a p. Anny z Wartenberka. Pana Alše, bratra staršího pana Zdeňka, od kteréhož pana Alše já a moji proprie přicházíme, tak že merita těch všech z obojí strany a jich zasloužilosti, jak na descendentes staršího bratra tak i mladšího přicházejí. A kdybych já jenom byl v tomto diplomate specifice položen jako jiný, netoliko zapotřebí bylo dalšího zaneprázdnění, tak že já nevím aniž (ne)mám jinší po panu Alšovi a panu Zdeňkovi jako bratřích vlastních a jich descendantův jinší merita krom to, co po panu Zdeňkovi (jmítí) posloupně jmítí račte a já po panu Alšovi posloupně až na mne, poníženě příkládám zs tau poníženau nadějí, že jako autor vzácný (toho všeho tak dobře) pro nás (vš. jednoho rodu) toho všeho račte se na nás, od obouch bratřích přicházejících z jedny krve, ohlídnouti, ke dvoru tu věc recoma(n)dirovati buď generice nebo specifice neuhlídajíc nyní, jak se VM. líbiti bude, expedirováno bylo, a já nebyl excludirován. Taky bych nevěděl proč.*)

37.

1662 d. 13 listopadu v Radovesicích. — Hr. Václav žádá hr. Ludmilu, aby koncept diplomu ode dvora dříve k nahlédnutí zaslán byl, a trpce stěžuje si na to, že jen Holickým jmenován jest a ne Šternberkem, jako by byl panchartem rodu svého. (List vlastnoruční.)

Vysoce urozená hraběnko. Má milostivá paní paní a strejna. Na milostivé psaní pod datum zs Planý 9 Novembris poníženě odpovídám ve třech punctích:

1. Aby nejdřív concept ode dvora sem odeslán byl v tom punctu, jak generice rod náš obsažen bude. V tom ve všem přistupuji a sem spokojen, ať je generice vel specifice. Bude-li specifice, ať sem já též jmenován zspolu z mejma jako ten descendens, kterej od pana Alše, staršího bratra pana Zdeňka, immediate et proprie sem a přicházím. Kde ale in

*) Těž tento druhý, velmi nejasný concept není, jak se zdá, dokončen. List skutečně zasláný, který bezprostředně následuje, má poněkud jiné znění.

www.libtool.com.cn

diplomate mám postaven bejti, k milostivý disposicí VM. zanechávám; jako autoru tyto vzácný restitucí conpetirovati v čem, mně se nevidí.

2. Abych některý paměti předkův mých, co bych tak měl, vypsati dadouce panu secretáři Schrötterovi odeslal, milostivě poroučeti rače, poněvadž in diplomate již za sebou majícím jenom o předtcích Jich Milostí p. p. hrbat strejcův mých zmínka se činí a o mejch esclusive by se mlčeti chtělo anebo mlčí. Já ale poníženě VM. v tom informující pro napravení toho eroru nacházím v tom diplomatě, kteréž na Bechyni byvše bedlivě sem přečetl, že jesti o mejch, z kterýchž já krve a plemene tak dobře přicházím, dosti dobrá zmínka, jako in substantialibus merita pana Jaroslava z Šternberka, prvního hejtmana markrabství Moravského a vítězitele nad tak velkou mocí Tatarskou; druhé: vzácný zspříznění z mnohýma knížaty, jako cery pana Smila Holického z Šternberka jménem Kunekundy jinak Kunky, šlechtičny Holický z Šternberka, kteráž vdána byla za krále Jiřího, zskrze ništo pošlo příbuzenství z jinejma kurfyrty [sic] a knížaty. Máteř týž šlechtičny Kunekundy byla paní Barbora z rodu starožitného pánů Flašků, jmenovitě pana p. Zdenka Flašky z Rychmburku a Pardubic a paní Anny z Wartemberka cera; též merita pana Alše, staršího bratra pana Zděnka; tak že to všechno, co tak pamětihodného, tak se dobře vstahuje na descendentes jak jednoho tak druhého bratra.

A kdyby v tom diplomatě též jméno mé specifikováno bylo tak, jak sem pod datum z Prahy 28 Aprillis od Vašich Milostí k ty vzácný restitucí zskrze schvální psaní pozván byl, neráčili byste obtěžováni bejti, a já to tak lítostivě a srdečně nesnášel, téměř tak, jako bych nebyl tak dobře uznán za jednoho Šternberka. A protož sem i tu zmínku za potřebnou uznal bejti k VM. na Bechyni učiniti, nebo sem byl jmenován pán anebo hrabě Holický a ne [z] Šternberka. Jakož pak příkládám VM. sub l. A.*), jak sou se za starých leth a odkud páni [z] Šternberka psávali a proto sou a byli uznáváni bez nákého rozdílu nebo separací všichni, že přicházejí od jednoho předka, rod a krev jedna, tak že já nevím, proč mám bejti, aniž tu příčinu pochopiti mohu, pankhartem roddu mého. To jméno Holický, poněvadž Holice nedržím, tak jako i jiní páni strejcové, kteří se psali z těch sídel, kterýž v posesu užívali, se nepíší, jako pana Zdeňka descendentes se psávali z Šternberka odjinud z Konopiště, pana Alše podobně z Šternberka odjinud z Holice, tak že nejní**) de essentia familiae mohu se psáti anebo nechati, rod ale můj Šternberskej, z kterýž krve pocházím, v svý podstatě vostává; já a moji tím se honositi můžeme, jsouce ty poníženě naděje k VM. jako k ty přední patronce roddu našeho jednoho a příčina všeho dalšího zvelebení, že nade mnou též svou ochranlivou a milostivou ruku držeti a v ničemž nedopouštěti mne a mejm praejudicirovati se důvěřuji.

*) Není přiloženo. — **) Nyní.

www.libtool.com.cn

JM. knížeti z Porcije mne in optima forma recomandirovati, jako i JM. kněžně, oboum mejma poníženě poslušnejma službami. Posílám JM. toto ponížené psaníčko sub sigillo volante prosíce je zspečetiti a titul napsati dáti; a že předešlý posláno nebylo, hrubě sem VM. obligirován; neboť jakej papír a inkoust sem na cestě v mých Spálených Janovicích našel, tak zs prostnou mou upřímnou horlivostí in prima instantia sem se k mým vzácným patronům utíkal.

Zavírajíce toto VM. (jak smejšlím) obtížné a dosti obšírný a zle psaný psaní nemám paměti jinší předkův našich mimo ty, které již prvotně in diplomate dobře vypsání sou, tak dobře pro jednu jako druhou stranu beze vší separací. Však od pana Alše jeho descendentes až na mne se vztahující sub l. B.*) příkládám pro milostivé vyrozumění, že i jeho descendentes tak dobře jako druhého pana bratra Zdeňka z dobré krve a obojí strany přicházejí, s tím se VM. k stálý milosti a lásce až do mé smrti odevzdávajíc.

Má Voršílka se VM. poslušně poroučí a já vostávám VM. ponížený a poslušný strejce a služebník

Z Radovesnic.

V. z Šternberka.

P. S. Sub l. C.*) příkládám paní Anny, manželky pana Petra z Šternberka, pamět. Byla kněžna, sestra osvěcených knížat, markrabě Jošta a Prokopa moravských, z domu slavného Lucemburského; pokudž je in diplomate to posazeno; není-li, milostivou vůlí VM. může přiloženo bejtí; jako i mně se zdá, ti naši biskupové, an to jiní raddí, co tak mají dobrého a vzácného, pro sebe činějí. Však ve všem, jak račte milostivě učiniti, zanechávám.

[Poznámka na zadní straně.]

Odpověď JM. P. P. Lidmille hr. z Šternberka de dato 13 Novemb. Ao. 1662.

38.

1662 d. 18 listopadu v Praze. — Hr. A. Vratislav oznamuje hr. Václavovi, že trvá na svém mínění, aby v diplomu osoby specifikovány nebyly, nýbrž aby restituce i na všechny předky se vztahovala. (List vlastnoruční.)

Vysoce urozený hrabě. Pane pane strejče můj nejmilejší. Z poslušným poděkováním VM. příležitě psaní J. Excell. pana nejvyššího kantzlíře odsílám a nepominul sem ihned JM. paní tetě napsastji (sic), aby to prvnější diploma zase vrátila, tack aby jack nejdřív druhý in genere expedirováno býtji mohlo. Všack neuznávám při sobě, aby personae specifikované byly, nebo sine se již prvé z JM. paní tetou o to tack porovnali pro tyto příčiny

*) Není přiloženo.

www.libtool.com.cn

1° že by pro praeponování osob snad nácká diferentz se zdvih-
nouti mohla,

2do že by to více restitutioni personarum nunc viventium než resti-
tutioni generali familiae podobno bylo.

My ale uznáváme, že propter futuros gradus et nomina nostrorum
antenatorum celej rod se restituíruje tack, abychom mohli i naše starší
hrabata menovatji. Pročež ještě toho zdání zůstávám a k stálý milostji
JM. paní tetje mé milostjivý i z mou Lucerlí se poslušně poroučím a při
tom až do smrtji zůstávám VM. věrný a poslušný služebník a strejtz

A. W. h. z Šternberka.

Z Prahy 18 9bris. 1662.

P. S. Euer Libd. wintse ich Million glick zu dem schönen Actu,
deme ich auch vnwirdig bey dem H. Thumbprobsten vergangen mittwoch
hab beigewohnt, undt ist alles mitt höchster satisfaction abgeloffen. Hab mich
auch gegen deren anwesenden Cauallieren anschtatt deroselben bedancket.

39.

1662 d. 16 listopadu na Horažďovicích. — Hr. Ludmila doufá, že i nej-
vyšší kanclér nápomocen bude, tak že nyní již jen příznivý výsledek očeká-
vati zbývá. (List vlastnoruční.)

Vysoce urozený hrabě a pane strejče mně uctivě laskavý. Psaní VM.
13 9bris na Radovesicích datovaný dobře jsem dnes přijala spolu s při-
loženejmi allegaty a psaním JM. knížeti z Portie přináležejícím, které při
první poště odesláno bude a nepochybně svůj effect dosáhne. Toliko račte
jen tím horlivěji tůž věc při JM. knížeti a dvorský kanceláři urgírovati.
A nepochybně že i JM. pan nejvyšší kanclíř*) v tom VM. souce při dvoře
a mnohem lípeji nežli já skrze psaní k tomu effectu (nejsouce žádnéj rozdíl
ani considerací strany osoby VM. a rodu tak, jak račte v svém psaní do-
kládati) dopomoci moci bude. A poněvadž jsem již v ty věci JM. kníže
dostatečně informovala, nic jinšího nepozůstává, než na effect v týž věci
očekávati.

JM. paní paní tetě se co nejpěkněji poroučím a zůstávám VM. ve všem
slušným služebně volná strejna

Lidmilla z Šternberga.

Na Horažďovicích 16 9bris 662.

[Adresa německá na Šternberk.]

*) Jan Hartvik hr. z Nostic

40.

1662 d. 19 listopadu na Horažďovicích. — Hr. Ludmila ujišťuje hr. Václava, že všechny možné kroky již učinila, že ale česká kancelář přemrštěné požadavky činí. (List vlastnoruční.)

Vysoce urozený hrabě a pane strejče mně uctivě laskavej. Psaní VM. 14 huius datirované včera dobře jsem přijala spolu s přiloženým JM. pana hraběte Vratislava z Šternberga a poněvadž jsem již o tu věc JM. knížeti dostatečně psala, ano i při říské kanceláři insinuirovati dala, nevím, co víceji v ty věci činiti, poněvadž to prodlení z příčiny ty, jak sem VM. extract z psaní z Vídně přiložila, pochází. Já bych vinšovala, aby již ta věc k místu a konci přivedena bejti mohla.

Pan nejvyšší kancléř v ty věci naším milostivým pánem se neukazuje a na nás kancelář česká více míti žádá než říská, a divný grieblerejen*) při týž kanceláři strany toho činí; což mně velice líto jest, jako že i tak dlouho zdržování od ní jsme.

JM. paní tetě se pěkně poroučím a zůstávám VM. ve všem slušným služebně volná strejna

Lidmilla z Šternberga.

Na Horažďovicích 19 9bris 662.

41.

1662 d. 30 listopadu na Zelené Hoře. — Hr. Ludmila ujišťuje hr. Václava, že všemožné kroky u dvora již mnohokrát činila, že však dlužno trpělivost míti. (List vlastnoruční.)

Vysoce urozený hrabě a pane, pane strejče mně uctivě laskavý. Psaní VM. 27 huius z Šternberka dnes dobře jsem přijala spolu s přiloženým psaním JM. hraběte Vratislava a z něho zrozuměla, že JM. pan hrabě mně v ty materiji z strany našich věcí psáti měl, já ale až posavad sem žádného takového psaní nedostala. Co se dotejče, abych zase túž věc ke dvoru reccommendyrovala, což jsem již kolikrát učinila, a VM. sám račte to souditi mocti, abych o to ještě kolikrát psala, že dokud JM. kníže z svejmi věcmi hotov nebude (tak jak ste nepochybně excusu**) p. Schröttera skrze přípis toho psaní, které sem před dvoumi neb třemi nedělni VM. poslala, srozuměti ráčili), naše věc expedirována nebude, protož musíme pacienci míti, až se bude moci státi. Já, co na mně záleží, vinšovala bych sobě, aby to již jednou svůj konec mělo. Že ste ráčili tak těžkej catarrh míti, líto-stivě jsem vyrozuměla, ale zase se potěšila, že chvála Bohu zase lípeji jest. Bude to bohda k VM. mělkému zdraví a jináč v ty zlý časy nemůže bejti než z catarrhy se trápiti.

*) Illoubajice činí námitky. — **) Výmluvě.

JM. paní tetě se co nejpěkněji poroučím a zůstávám VM. ve všem slušným služebně volná strejna

Lidmilla z Šternberga.

Na Zelený Hoře 30 9bris 662.

[Vzadu vlastnoruční poznámka hr. Václava:]

L: B: Odpověď na můj psaní od JM. pí strejny Lidmilly hrabínky z Šternberka pod datum na Zelený Hoře 30 9bris sub LB.

42.

1662 d. 3 prosince. — Hr. A. Vratislav žádá hr. Václava, aby ze své strany celou věc podporoval, hr. Ludmila že s největší horlivostí tak činí. (List vlastnoruční).

Hoch vndt Wohlgebohrner Graff. Hochgeehrter liebster Herr Vetter. Euer Libd. befehl wegen empfangung der Vormundtlichen dancksagung von Herrn graffen von Suyse anschtatt deroselben hab ich heutigess tages durch dero hochwerthe Zeilen vornommen. Erfreye mich zwar höchlich, dass sie mich zu dero dinsten wirdig schätzen, betriebe mich aber hergegen, dass ich Euer Libd. Unpasslickeit erfahren muss.

(Das *) von restitution betreffend hab ich mihr sehr angelegen sein lassen, aber H. Graff Joachim hatt beyliegende antwort von Ihr Excell. H. Obr. Cantzlern empfangen. Bitte dahero noch einss, Euer Libd. wollen doch Ihress ortss dass Werck zu einem gewintschten end zu beferdern helfen. Dan die mora ist Vnss sehr praejudicirlich vnd wirdt zu Hoff sehr befrembdet.

Ihr G. die Frau Muhmb Frau Graffin Ludomilla solicitirt die beschleunigung dieser sachen mitt höchstem eiffer. Mein Weib befihlt sich sambt meiner Ihr G. der gnedigen Frauen Muhmb zu gnaden. Ich aber verpleibe Euer Libd. dinstwilliger Knecht vndt Vetter

A. W. G. v. Sternberg.

P. S. Bitte umb die zurucksendung dess einschlusses.

[Adressa německá. Při ní vlastní rukou hr. Václava poznámka:]

3 Decemb. Ao. 1662.

43.

1662 d. 4 prosince ze Šternberka. — Hr. Václav omlouvá se hr. A. Vratislavovi, projevuje souhlas se vším, na čemž s pí hr. Ludmilou se usnesou, a vybízí k vzájemné lásce pro dobro jejich i jejich budoucích. (List vlastnoruční.)

*) Kousek papíru vytržen.

Vysoce urozený hrabě. Můj laskavý a upřímně nejmilejší pane, pane strejče. Že sem já se směl pokusiti VM. zaneprázdnovati v přčině ty functi a poděkování hraběti Kinskému (?)*) při dskách královských zemských, VM. prosím, račte mou všetečnost odpustiti; má velká důvěrnost upřímná mne k tomu přivedla. Začeš, že jste to přijíti ráčili, poslušně děkujíce do mý smrti ve všech VM. poručeních se odsluhovati připovídám.

Strany restituci šternberský od VM. mně psaní učiněný pod datum zs Prahy 18 minulého měsíce Novembris sem takové JM. paní strejně Ludomille hrabínce z Šternberka communiciroval, z čehož vejpis,**) abyste se ráčili moci upamatovati, odsýlám. Já sem jednou vůli mou dal JM. paní hrabínce, jakož i VM. vzácný mínění aprobírujíce, spokojen sem, jenom jak JM. paní hrabínka tak VM. abyste ráčili to naše již jednomyslné sněšení ke dvoru, expedicím jak řískýmu vicekanclří tak i českému nejvyššímu kanclří společně spíšečně voznámiti, žádost naši společní, buď že chceme in uno diplomate genericam expeditionem jmíti aneb in triplo pro každou linií. Já sem a dávám VM. mé slovo, že ze vším tím spokojen budu a ve všem k rodu našemu k lepšímu concurovati chci a budu upřímně do mý smrti; když se to stane od Vašich Milosti a dvůr zví, co žádáme simul uniti, teda tu milost již danou od JMC. rodu našemu, nevím přčinu bejtí, proč by zdržovali.

Co JM. paní hr. strejna včera mně psáti ráčí též sub l. B.***) VM., jako i co JM. paní hrabínky z Vídně solicitator píše sub l. C.****) příkládám. Po přečtení, prosím, račte mně zase odeslati a tím ujištěn bejtí, že já z mé strany nic naše společně dobrý zdržovati nebudu, nýbrž společně correspondendo přičiňovati se budu k šťastnému žádostivému effectu; jak i strany spezi***) nemá ode mne nic bejtí retardýrováno.

Tak neopouštějme se, držíme upřímně spolu pro naši a našich budoucích dobrý. S tím se VM. k stálý milosti a lásce odevzdávám. Má Voršilka se VM. co nejpěkněji poroučí und ich Ihr Gn. der Fraun Graffin Luzerle gehorsambist. VM. poslušný věrný služebník a strejc

V. Šternberk.

Z Šternberka 4 Decembris A. 1662.

[V zadu poznámka:]

Odpověď JM. pp. hraběti Adolfovi Vratislavovi pod datum 4 Decembris Ao. 1662.

*) František Oldřich hr. Kinský byl kancléřem. V textu jest jméno hraběte na-prosto nečitelné.

**) Není přiložen.

***) Není přiloženo.

†) Nákladu platů.

44.

1662 d. 9 prosince v Praze. — Hr. A. Vratislav upozorňuje důtklivě hr. Václava, že dokud taxy nejsou zapraveny, nemohou užívati praedikatu, a žádá jej proto, aby s říšskou i českou dvorskou kanceláří co nejdříve se vyrovnal. (List vlastnoruční.)

Hoch-Wohlgebohrner graff. Hochgeehrtister liebster Herr Vetter. Durch dero gnaden zeilen hab ich einen vnverdienten dank empfangen, weilen (obwohlen ich Euer Libd. befehl ad nutum hab obseruiren wollen) mihr von denen herrn Vnteramtleitthen ist widerrathen worden dero dank-sagung bey der Landtaffel pershönlich beyzuwohnen. Dan so lang mihr vnserere sachen bey der böhm. Cantzley nicht auslösen vndt von danen die intimationes anhero nicht khommen, so lang gibt man vnss weder dass praedicat Hoch vndt Wohlgebohrn, weder mihr den graffenschandt.

Diesem nun abzuheffen sehe ich kein anderess mittel, alss dass Euer Libd. durch Ihr Excell. H. Obr. Cantzler die Gebihr vor dero Pershon zu der Reichscantzley abföhren. Dan alldorten haben wihr schon lengst dass vnserige bezahlt. Wie viel aber vor dero person khumbt, müssen sie mitt der Cantzley auffss genaueste vndt ehiste tractiren.

Wass den modum expeditionis belanget, hab ich mich auch vorhero, wie dan ebener Massen Ihr G. die Frau Muhmb graffin Ludomilla, bey beden Cantzl. erkleret, dass wihr dass diploma in genere expedirter haben wollen. Also stehet ess auch daran, dass Euer Libd. sich ebenermassen diessfalss erkleren.

Was nun die böhmische Hoffcantzley betriefft, hab ich mein quantum bey henden. Die frau Muhmb versichert mich auch dess Ihrigen. Aber alles wirdt retardirt, biss Euer Libd. die richtikeit bey der reichss Cantzley werden gemacht haben. Bitte dahero noch einss, sie wollen durch die hohe Vermögenheit bey Ihr Excell. H. Graffen von Nostitz dero interesse beschleinen. Dan warhafftig, die mora ist vnss mittinteressirten sehr schödl-lich vndt wirdt vns schwer fallen lenger zu warten, sintemahlen wihr ohne diess vnserere reichss Expedition schon in handen haben.

Mein Lucerle befiehlt sich sambt meiner Ihr G., der gnedigen Frauen Muhmb, zu gnaden. Vndt ich verpleibe vnverenderlich Euer Libd. trey gehorsamber knecht vndt vetter

A. W. G. v. Sternberg.

Prag den 9 Xber 1662.

45.

1662 d. 16 prosince. — Hr. Václav blahopřeje p. Ludmile k svátkům vánočním, doufá, že s hr. Vratislavem psala ku dvoru v přčině vyhotovení diplomu pro celý rod, a slibuje vypadající naň část taxy správně vyplatiti. (Opis.)

Vysoce urozena hraběnko. Má milostivá paní p. a strejna. Nastávající vánoční slavnosti (zspolu z mou Voršilkou), kteráž se VM. poslušně poroučí, ve všem hojným božským požehnání, oplejvajíce výborným zdravím[m] za mnohá prodloužená léta z celým vzáctným domem upřímně vinšujem. Já pak poníženě prosím upřímně a neproměnitelně mně v své milosti a lásce zachovati.

Nad šťastným příjezdem v dobrém zdraví VM. se těšíce, majíce dobřejšpěch sem zrozuměl. Nepochybuji, z JM. p. p. hrabětem Vratislavem strejcem mně tu milost ste učiniti ráčili v ta místa ke dvoru psáti wegen die Vmbfertigung diplomatis totius familiae; tak já VM. tohoto služebníka mého posílám; jemu sem poručil od VM. milostivou instructi a informaci vzíti, poněvadž (jak se od VM. ke mně na spátek sem navrátí) ihned bez prodlívání času a hodiny jej ke dvoru vypravím, kde ta věc vězí, sollicitovat k šťastnému jednou skončení.

Strany tax obouch cancellář, co na mne přijde, zdržováno, ničímž prodléváno nebude, když hlavní věc adjustirovaná bude.

S tím se pod milostivou ochranu VM. dokonce odevzdávající ujišťuji že sem a umru VM. —.

[V zadu poznámka:]

Vejpis psaní JM. p. p. hraběnce Ludomille z Šternberka učiněného pod datum 16 Decemb. 1662.

46.

1662. d. 16 prosince. — Hr. Václav prosí hr. A. Vratislava, aby diplom přepracován byl pro generica restitutione totius familiae, a slibuje, že s placením taxy déle prodlévati nebude. (Opis.)

Hoch und Wohlgebohrner Graff. Hochgeehrter H. H. Veter. Mit denen wenig Zeilen khome ich E. L. auffzuewarten vndt zweiffle nicht Ihr Gn. Frau Gräffin Ludomilla, meine gnädigste Frau Mahmb, wie auch Ew. Lbd. sein schon bey Hoff Einkhomen vndt mir zue Gnadt begehret haben die Vmbfertigung Diplomatis pro generica restitutione totius familiae nostrae, alss werden sie ihnen belieben lassen diesem meinem bedienten zue instruiren oder informiren, wo es diese Sach Schteckhen bleibt, sollicitiren, damit Es zue dem gewünschten Endt insmahls beschleiniget wäre. Alsobaldt, alss diesser bedienter wirdt zueruckhkhommen, selben abfertige ich nacher Wien vndt versiechere, mit der Taxa bey der Cantzley dass ich nicht retardiren werde, nicht allein in diesser, sondern allen anderen occasionen mich Erweisen, dass ich bin vndt mit höchster obligation verbleiben werde Ewer Libd. —.

[Na zadní straně současná poznámka:]

Copia Schreibenss an den Wratistlaw Adolff Graffen von Sternbergk de dato 16. Decemb. 1662.

47.

1662 d. 23 prosince na Hradčanech. — Hr. Ludmila a hr. A. Vratislav projevují hr. Václavu souhlas svůj, aby s nimi společně do diplomu přijat byl. V P. S. hr. Ludmila sama oznamuje, že záležitost tu hr. A. Vratislavovi písemně odporučila. (Orig. s podpisy vlastnoručními.)

Vysoce urozený hrabě a pane, pane strejče nám uctivě a laskavě jmilý. Psaní VMti k rukám přijavše z přečtení jeho, co od nás žádati ráčíte, jsme vyrozuměli a předešle již particulariter, že s tím dobře spokojeni jsme, abyste ráčili moci společně s námi do diplomy [sic] pojat bejti, od nás tu, kde náleží, psáno jest. Račte toliko psaní naše sobě oblíbíti vyhledati dáti, s kterýmž to dosti podstatně producirovati moci ráčíte. A nepochybně že jak JM. pan vícecancilř řízský tak JM. pan nejvyšší canclř český v tom podobně dobře pamatovati se budou, že sme my s tím vždycky spokojeni byli.

A tak na tom toliko záležitosti bude, abyste se ráčili sám k tomu přičinit a o tu věc tu, kde přísluší, se ohlásit a dále urgiovati, aby jednou skutkem efectuirována byla a my v tom také prodloužilej meškání nebyli, nýbrž co nejdřív skutečného effectu dosáhnouti mohli.

S tím podle milosti a ochrany Pána Boha Všemohoucího zůstáváme VM. ve všem slušným volná teta a služebně volný strejc

Lidmilla z Šternberga m. p.

Adolff Vratislav h. z Šternbercka m. p.

Dattum na Hradčanech 23 Xbris A. 1662.

P. S. Druhé psaní VM. také jsme dostali a, co JM. pán nejv. canclř psáti ráčí, z přečtení vyrozuměli. A poněvadž JM. pan strejc, pan Adolf Vratislav hrabě z Šternbergka, těchto dnův do Vídně odjeti se strojí, já jsem jemu již tu věc v spisu dokonale poručila a nepochybuji, že on, co by k dobrému celému rodu v té věci činiti za potřebné uznal, tu, kde náleží, efectuirovati a tu věc sobě oblíbeně a skutečně poručenou jmíti bude a na VM. také nezapomene, tak abychom jednou šťastně vinšovaného effectu společně dosáhnouti mohli.

48.

1662 d. 27 prosince ve Vídni. — Viktorin Pekelský, taxator české dvorské kanceláře, vypočítává hr. Václavu poplatky v summě celkem 2081 zl. 25 kr. (Opis.)

Wann von Ihrer Kaiser. vndt Königl. Mt. alss Könige zu Böheimb dem (Titul) Herrn Wentzel Holiczky von Sternberg die gehorsambist gesuchte aussfertigung wegen dess bey der Löbl. Kay. Reichs-Canczley resti-

www.libtool.com.cn

tuirten Graffenstandts vnd des Praedicats Hoch- und Wohlgebohren verwilliget werden solle, so kombt zu der Kayser. vnd Königl. Böhemischen Hoffcanczley Tax zu erlegen Nemblich wegen des Graffenstandts Tax 1166 fl. 40 kr. vnd Jura cancellariae 249 fl. 45 kr., dann wegen des Praedicats Tax 500 fl. vnd Jura cancellariae 165 fl. Actum Wien den 27 Xbris Ao. 1662.

Wiktoryn Pekelský, Taxator vnd Registrator daselbsten.

2081 fl. 25 kr.

49.

1663 d. 4 ledna na Českém Šternberce. — Hr. Václav dává hofmistru svému Martinu Koutskému plnou moc, aby s říšskou kanceláří v příčině taxy za restituci rodu vyjednával, taxu tu od hr. Nostice vyzvedl a říšské kanceláři odvedl. (Orig. s podpisem vlastnoručním.)

Ich Wenzel Georg dess Heilligen Römischen Reichs Grauen von Sternberg, Erbherr auf Böhembischen Sternberg, Stiepanä vndt Rodowessnitz, der Röm. Kays. Mey. Rath, würckhlicher Cammerer vnd des Grösserern Landtrechts im Königreich Böhmen beysizer, Gibe hiemit Meinem Hoffmeister Georg Marthhin Kütssky diesen Gwaldt vndt Volmacht, dass Er in Namben Meiner wegen vnsers Geschlechts retitution in Indegrum (sic) mit der Hoff-Reichs-Canzley wegen der Taxa zu Tractieren habe, dieselben auch von ihr Excel. Herrn Graff von Nostitz, oberisten Canzler im Königreich Böhmeimb zu erheben, solche der Reichs-Canzley abzuführen Geuolmechtiget; wass Er Etwan auch dieses Orths mehrers handeln vnd in meinem Namben verrichten werde, bin ich alles vndt iedes zu ratihibieren vrbittig. So Geschehen schloss behmischen Sternberg den vierten Januarij des ain taussent Sechs hundert drey vnd Sechzigsten Jahrs.

(LS) Wenzel Graff von Sternberg m. p.

50.

1663 d. 4 ledna v Praze. — Hr. A. Vratislav děkuje hr. Václavu za přání k narození syna žádá jej, aby zároveň s plnou mocí kvotu taxy naň vyjadající jemu zaslal. (List vlastnoruční.)

Hoch vndt wohlgebohrner graff. — Hochgeehrter liebster herr vetter. Euer Libd. gnadige zeilen sambt dem angenebmen Wuntsch zu meinem kleinen Sohn hab ich zu recht erhalten. Gleich wie nun gegen deroselben mich schuldigster massen bedanke, also versichere auch Euer Libd., dass sie vmb einen gehorsamben diener mehrers bekommen haben, wellichen ich zu der völliger disposition iberlasse.

Khunfftigen Montag reise ich nacher Wien, alwo ich gewislich Euer Libd. vndt vnserss gantzen hausess interesse mihr höchstens will ange-

www.libtool.com.cn

legen sein lassen. Bitte allein, weil ich Ihr G. der Frauen Muhmb vndt meine quotam schon mittführe, sie wollen die anschaldt thun, dass dero gelder auch bey handen sein mögen.

Wohlgedachte Frau Muhmb gibt mir eine schriftliche vollmacht die sachen aufs beste zu richten vndt sie wölle alless ratihabiren. Wan Euer Libd. eben dergleichen mir zuschicken wolten, wurde die sach besser beschleiniget werden. Wie ich dan in diesen vndt anderen dero befehl erwarte.

Ihr G. der Frauen Muhmb khüsse ich den rock, mein Weib entschuldiget sich zum höchsten, dass sie nicht selbst schreibt mit dieser gelegenheit. Wirdt alles mitt nechsten einbringen. Ich aber empfehle mich zu gnaden vndt verpleibe Euer Libd. trey gehorsamber knecht vndt vetter

A. W. G. v. Sternberg.

Prag den 4 Januarii 1663.

[Adressa německá na Šternberk.]

51.

1663 d. 18 ledna ve Vídni. — Jiří Martin Koutský, hofmistr hr. Václava Šternberka, potvrzuje, že jménem tohoto přijal od Viktorina Pekelského 1500 fl. r. na taxu říšské dvorské kanceláři. (List vlastnoruční.)

Ich Geörg Martin Kautsky bekenne mit dieser Quittung, das ich als gevollmächtiger von Ihr gnaden Herren Grauen Wenzel Geörg von Sternberg aus befehlich Ihr Excell. Herren Hartwigi grauen von Nostitz, Obristen Cantzlern in Königreich Böhmeim, von Herren Victorin Pecktzeltzky, der böhmischen Cantzley taxatore vnd registratore, der Hoffreichsscantzley wegen restitution in integrum des Sternbergischen Geschlechts abzueführen empfangen Ein tausendt fünfhundert florin R. Des dem also vndt nicht anders, hob ich mich als gevollmächtiger meines gnädigen Herren grauen eigenhändig vnterschrieben vndt mit dem Petschofft bekräftiget. So geschehen Wien den 18 Januarii Ao. 1663.

1500 fl.

Ⓛs Geörg Martin Kautsky m. p., Hoffmeister.

52.

1663 d. 18 ledna ve Vídni. — Godhard Ostermayer potvrzuje, že taxovnímu úřadu říšské dvorské kanceláře zaplacen bylo od hr. Václava 1500 zl. rýn.

In Nahmen vnd von wegen Ihrer Gn. (titl) Herrn Herrn Wenzl Holiczky Grafen von Sternberg ist zum Kays. Reichs-Hof-Cantzley-Taxampt die Summe benanntlich funffzehn hundert gulden Rhein. wegen inserirung

www.libtool.com.cn

derselben nahmens in das gesambte Diploma zu recht geführt worden. Vrkundt dieses. Wien den 18 Jan. Ao. 1663.

Godhard Ostermayer.

53.

1663 d. 3 února ve Vídni. — Císař Leopold I nařizuje úřadům v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, aby pánům ze Šternberka udělili při veškerém jednání restituovaný jim titul říšských hrabat a predikat vysoko a blahorodý. (Opis.)

Leopoldt etc. Liebe getrewe. Demnach wir aus Römischer Kays. Macht vnd Authoritet zu etwas Ergötzlichkeit vnd Erkhandtnus des fürtrefflichen Vralten Grafflichen vnd Herrlichen Geschlechts dern von Sternberg, welcher Hergebrachter Rühmblicher Verdienst dern sambtlichen von Beeden linien des Sdenkonis vnd Alexii herstammenden von Sternberg Mann- vnd weiblichen Geschlechts disse Besonder Kays. gnad gethan, Sie sambt allen Ihren Jeczig- vnd Künfftigen Ehelichen Leibserben vnd derselben Erbens Erben Mann- vnd Frauen Persohnen absteigenden linien für vnd für in Ewige Zeiten In dem von Ihren Voreltern von 800 vnd mehr Jahren geführten Standt, Ehr- vnd Würde vnserer vnd des heyl. Reichs Graffen vnd Graffinen von Sternberg widerumb restituiert, Erhöbt, gewürdiget vnd vollkombentlich einuerleibt, Allermassen obbesagte Ihre Voreltern denselben im Heyl. Röm. Reich erweisslich geführt haben, solchem aber in vnserm Erbkönigreich Böhaimb darumben zu führen vnterlassen, weilen zu selbigen Zeiten vast Keine Graffen darinnen gewesen, dasselbe auch alss Regierender König zue Böhaimb durch ein darüber aus vnserer Königl. Beh. Hoff Canczley gefertigtes Diploma oder Mayestets Brieff gnedigst Beliebt, Sondern die Jenigen auch mit dem Praedicat vnd Ehrworth Hoch vnd Wolgeborn, welche mit solchen Praedicat vormahls von vnss nit Begnadet gewessen, gnedigist Begnadet vnd Begabet:

Alss haben wir Euch solches hiemit gnedigist anfügen vnd Beynebenst Beuehlen wollen, dass Ihr Bey der Euch vntergebenen Canczley vnd anderer orthen es zu gemerkh nehmen lassen vnd Bey ergehenden Insinuationibus die Verfüegung thuen sollet, damit Sie von Sternberg obbeschribener massen bey dern Würde, praeeminenz vnd Gerechtigkeit gleich anderen Grafflichen Geschlächtern In- vnd ausser gerichts nach Inhalt des Diplomatis geehrt vnd erhalten, Ihnen auch erstberührtes Praedicat Hoch vnd Wolgeborn hinführo gegeben vnd zugeschriben werden solle. Dan es Beschiht hieran Vnser gnedigster will vnd Mainung. Wienn den 3ten Februarii Ao. 1663.

An die Stadthalter in Behemb.

In Simili mutatis mutandis an dass Ambt in Mähren vnd an dass Königl. Oberambt in Ober vnd Nider Schlesien.

54.

1663 d. 11 února ve Vídni. — Viktorin Pekelský oznamuje hr. Václavu, že diplom brzy již bude expedirován, že nařízení k úřadům o tom již bylo vydáno, a že tedy žádoucno, aby svou kvotu u taxovního úřadu nejdéle do čtyř neděl zapravil. (List vlastnoruční.)

Hoch und Wohlgebohrner Graff. Gnädig vndt Gebietender Herr Herr. Ewere Hoch Gräff. Gnaden kan ich berichten, wie das bey der Königl. Böhemischen Hoff-Canczley die Confirmation oder Beliebung Ihrer Kayser. Mt. alss Könige zu Böheimb dess bey der Kay. Raichshoff-Canczley dem ganczen Hochanschenlichen Geschläch der Herrn von Sternberg (titul) restituirten Graffenstandts, dan auch wegen concession dess Praedicats Hoch vnd Wolgebohren albereith verwilliget, auch zu baldigen expedirung gegeben, die desswegen gebrauchige vndt nothwendige Intimationes aber, wie beyliegendt aus der Abschrift*) zu ersehen, albereith verfertigt vndt gegen theyls erlegung baares Geldts vnd theyls versicherung innerhalb vier Wochen die gebrauchige Taxa vnfehlbahr zu bezahlen bey der heutigen ordinari Post Ihrer Gräff. Gnaden dem Herrn Adolff Wratislawen Graffen von Sternberg (titul) forthgeschikhet worden.

Wass nun die auf Ewere Hoch Gräffl. Gnaden kommende Tax Quota, wie beyliegendt Tax Zettul**) weiset, anbelangen thuert, Solche Summa Ihre Hoch Gräffl. Excellenz der Herr Obr. Canczler Graff von Nosticz (titul), mein gnädigster Herr Herr, damit die andere Herrn mitparticipanten vndt Canczley desswegen contentiret wurden, ad interim auf sich genommen vndt mir beynebenst gnädigst mit gegeben vnd befohlen haben Solches Ewer Hoch Gräffl. Gnaden gebührendt zu advertiren vndt zu notificiren, auf dass solche Summa der Tax von Ewer Hoch Gräffl. Gnaden innerhalb der nechsten vier wochen von dato an gerechnet zu der Königl. Böhemischen Hoff Canczley Tax Ambt vnfehlbahr wiedererstattet vndt erlegt werden möchte.

Welchemnach ich auch gehorsambist nachkommen vndt solches Ewer Hoch Gräffl. Gnaden zu hinterbringen nicht vnterlassen wollen. Mich beynebenst befehndt vnd einer verlässlichen baldigen Antworth, damit Ihre Hoch Gräffl. Excellenz zu berichten, erwartendt verbleibe Ewer Hoch Gräfl. Gnaden gehorsambister diener

Wiktoryn Pekelský, bei der königl. Böh. Hoff Canczley Taxator vnd
Registrator.

Wien den 11 Februarii 1663.

(Adressa německá do Prahy.)

*) Ze dne 3 února 1663.

**) Ze dne 27 prosince 1662. Viz tam.

55.

1663 d. 18 února v Praze. — Hr. Aleš Vratislav z Mitrovic oznamuje hr. Václavovi, že zásilku 3500 zl. rýn. na taxy obdržel. (List vlastnoruční.)

Vysoce urozený hrabě. Pane pane bratře můj nejmilejší a laskavý. JM. paní paní hraběnke, mý milostivý paní, i TM. má žena i já našimi poslušnými službami k stálé milosti se poroučíme i Excell. panu nejv. kanclíři*) i Její Excell. paní paní hraběnke.

To, co sem zde přijal, bez porušení odvedu a TMti na stokrátě děkuji, že Si mi tu milost učiniti a příležitost dáti ráčil z obojí strany mým milostivým pánům moci sloužiti. Já odtud od zejttřka za tejden vyjedu. Bojím se zlý cesty; ale má poslušnost a nejmilostivější vrchnosti vůli vyplniti žádostivost udělá mi ji příjemnou.

Bera odpuštění od TMti poroučím se k milosti a zůstávám TMti upřímný služebník

Aleš Vratislav hr. z M.

Z Prahy 18 Febr. 1663.

56.

1663 d. 26 února v Praze. — Hr. Aleš Vratislav z M. oznamuje hr. Václavovi, že pro těžkou chorobu odjezd svůj do Vídně na pátek odložit musel. (List vlastnoruční.)

Vysoce urozený hrabě. Můj nejmilejší pane bratře. Peníze budou panu Pekelskému v Vídni konečně odvedené a, cokoliv ráčíš poroučeti všechno ode mně s poslušnou pilností vyřízeno. Kvitancí mému [sic] vejpis při poště odešlu, original sám přinesu. Mou cestu pro těžký nedostatek zdraví a nebezpečnou nemoc musil sem odložit do pátku. Počal sem se báti, že Vídně ani Pražského zámku víc neuhlídám. Milosrdný Pán Bůh ale pro pokání ještě mně zanechal.

JM. paní paní hraběnke i TMti má žena i já k milosti stálé se poroučíme a já zůstávám TMti upřímný poslušný služebník

Aleš Vratislav hr. z M.

Z Prahy 26 Febr. 1663.

57.

1663 d. 28 února na Hradčanech. — Hr. Ludmila a hr. A. Vratislav oznamují hr. Václavu, že cíś. diplom o restituci říš. hrabství pro všechny členy rodu již jim odevzdán a příslušný reskript ke všem úřadům též vydán byl;

*) Jan Hartvík hr. z Nostic.

zbývá jen zapraviti příslušné taxy úřadům celkem ještě asi 2200 zl. I žádajf jej, aby pátý díl summy této naň vypadající jim neprodleně zaslal. (Orig. s vlastnoručními podpisy.)

Vysoce urozený hrabě a pane pane strejče nám uctivý a laskavý. VMti oznamujem, že strany restitutí našeho hrabství všech in genere obojího pohlaví diploma JMC. nám k rukám náležitě odevzdána jest i také v té případnosti od JMC. milostivý rescript k Jich Exelenz. a Miotem strany titule, aby ke všem expedicím insinuirováno bylo, nedávno jminulých dnův jest prošel; a expedicí kanceláře místodržické od nás tři sta řízských tolarův z počátku žádala a méněji tří set zlatých vzíti nechtějí (nepojímajíce v to, co by na díl JM. pana hrabě Štefána dáti se přišlo); při kanceláři pak dvořské mimo to, co již odvedeno (šestřice osobu pana hrabě Štefána a jeho malou substantí na pozor berouce), ještě devět set čtyřyceti šest zlatých odvésti se má. Načež já Adolf Vratislav hrabě z Šternbergka na místě všech jistou obligatí, dosti za krátký čas zapraviti se obligirující, od sebe dáti sem musil.

Ke diskám zemským tu také nejmíněji sto zlatejch dáti se musí. Co k jinším tribunálům neb k expedicím zdejšími, jako k soudu komornímu a dvořskému, k soudu nejvyššího purgkrabství pražského, k tribunálu apellationis, k expedicí JMC. komory české, k ouřadu nejvyššího bernictví zemského, to jen zde v Čechách, do knížetství slezského jak obramtu tak k šestnáctému knížetství, též do margkrabství Moravského ke všem tribunálům dáti se přijde, to sme tak rozečtli a rozvrhli, že ještě všeho mimo to, co již v Vídni a jinde zapraveno, nejmén dva tisíce dvě stě zlatých býti musí.

A poněvadž té obligatí již čas vychází, aby přpovědi zadosti učiněno bylo, VM. žádáme, co tak pátýho dílu VMoti na těch dva tisíce dvě stě zlatých ještě dáti se přijde, že ráčíte sobě oblíbiti takové peníze co nejdříve nám k rukám odeslati, tak abychom v tituli déleji hindrováni nebyli, nýbrž tůž věc jednou k šťastnému a vinšovanému konci přivedli a více na to nemyslili. Načež od VM. s odesláním takových peněz brzské odpovědi očekáváme a s tím podle milosti a ochrany Pána Boha Všemohoucího zůstáváme VMoti ve všem slušným služebně volná teta a poslušný služebník a strejc

Lidmilla z Šternberga m. p.,
Adolf Vratislav h. z Šternbercka m. p.

Dattum v domě mém na Hradčanech 28 Febru. 1663.

Vysoce urozenému hraběti a pánu panu Václavovi sté. římské říše hraběti z Šternbergka, pánu na Českém Štemberce, Štěpanově a Radovešicích, JMC. raddě, komorníku a soudci zemskému v království českém, panu strejci nám uctivě laskavému, JM. k dodání.

58.

1663 d. 7 března na Hradčanech. — Hr. Ludmila oznamuje hr. Václavu, že přepis diplomu již hotov jest a jen ještě od notáře vidimován býti musí.
(Orig. s podpisem vlastnoručním.)

Vysoce urozený hrabě a pane pane strejče mně uctivě laskavý. Psaní VMti pod dattum na Českým Šternbergce 23 Februarii sem náležitě k rukám dostala a z přečtení, co v sobě obsahuje, vyrozuměla.

Že ste ráčili tak těžkým catharem obtížen býti toho VMti srdečně nepřeji. Mám naději však, že již takový nepochybně zase VM. quitiroval. Však těma nečasy téměř všudy jen o nemocech a catharích slyšeti jest. Čehož sem já také sama dobře pokusila a ten nejtěžší cathar za několik neděl pořáde vystáti musila a ani z pokoje svého nikam vycházeti nemohla, nýbrž větší čas v loži stráviti přinucena byla a posavad ještě, jak náleží, zdráva nejsem.

Co se té diplomy dotýče, kteréž za přepsání žádati ráčíte, taková již náležitě přepsána jest i také skrze notariusu přehlídnu, conferirována a od něho vidimována bude, což hofmistr VMti nepochybně ovšem lépe spraviti neopominul.

JM. paní tetě že mně poslušně poroučeti ráčíte, VM. pěkně prosím a podle milosti a ochrany Boží zůstávám VMti ve všem slušným služebně volná teta

Lidmilla z Šternberga m. p.

Dattum v domě mém na Hradčanech 7 Marti A^o 1663.

Vysoce urozenému hraběti a pánu Václavovi sté. římské říše hraběti z Šternbergka, pánu na Českém Šternbergce, Štěpanově a Radovesicích, JMtiC. raddě, komorníku a soudci zemskému v království českém.

59.

1663 d. 14 března ve Vídni. — Viktorin Pekelský píše hr. Václavu, že od hr. Aleše z Mitrovic peníze proti řádné kvitanci vyzvedne, že však potřebí jest na taxu ještě dalších 81 zl. 25 kr., které zároveň zaslati dlužno.
(List vlastnoruční.)

Hoch vnd Wohlgeborner Raichs Graff. Gnädig vndt Gebietender Herr Herr. Ewer Hoch Gräffl. Gnaden gnädige intimation wegen ausszehlung des Geldes Ihrer Excellenz dem Herrn Böh. Cammer-Praesidenten Herrn Graffen von Mitrowicz (titul*) sambt der Specification der Mintzsorten habe

*) Aleš Ferd. hr. Vratlav z Mitrovic byl presidentem komory č. v letech 1656 až 1667.

ich zurecht erhalten. Vndt so baldt nun ernandter Herr Graff von Mitrowicz anhero glücklich gelangen werden, will ich nicht vnterlassen bey dero-selben mich desswegen gebührendt anzugeben Solche Gelder gegen meinem Quittung zuempfangen vnd Ihrer Excellenz dem Herrn Herrn Obristen Canzlern gehorsambist abzustatten.

Weilen dann, Gnädiger Herr Graff, laut hiebeyliegender Tax Zettul, zu denen aldorten beraith aussgezehlten 2000 fl. der Taxgelder annoch 81 fl. 25 kr., wie Ewere Hoch Gräffl. Gnaden schon vorhero auss dergleichen Tax Zettul gnädiglich vernohmen haben, zu bezahlen sein würdt, solche Summa auch alss 2081 fl. 25 kr. neben der andern Summa von ernanter Ihrer Excellenz dess Herrn Herrn Obr. Canzlers mitteln von mir völlig aussgezehlet worden vndt deroselben auch also wiederumben zu restituiren sein würdt:

Ist derohalben an Ewere Hoch. Gräffl. Gnd. mein gehorsambstes bitten, Sie wollen gnädiglich darob sein, damit solcher aussstandt alss der 81 fl. 25 kr. auch darzugezehlet vndt mit dem andern Gelde hieher gebracht, Ihrer Excellenz auch, welche solches Geldt völlig auf sich genommen haben, auch von dero mitteln, wie obgemeldet, abgestattet worden, geziemende Satisfaction geleistet werden köndte.

Einer gnädigen antworth erwartendt vndt zu dero Gnaden mich empfehlendt verbleibe Ewerer Hoch Gräffl. Gnaden gehorsambister diener

Wiktoryn Pekelský taxator.

Wien 14 Martii A^o. 1663.

[Adressa německá do Prahy.]

60.

1663 d. 24 března v Praze. — Hr. Aleš Vratislav z M. oznamuje hr. Václavovi, že byv zdržen těžkou nemocí teprvé pozejtří do Vídně pojede. (List vlastnoruční.)

Vysoce urozený pane, pane, svaté římské říše hrabě. Můj nejmilejší a upřímně milý pane bratře. JM. paní paní hraběnke, mý milostivý paní, i TM. naše manželka i já z vzáctného vinše přítomných slavností poslušně děkujem a zase mnoho podobných následujících s dobrým zdravím, hojným božským požehnáním a dokonalým kontentem upřímně vinšujem a, byste nás v Své milosti a lásce zachovati ráčili, pěkně prosíme.

Já dá-li Pán Bůh pozejtří do Vídně jedu. Nebylo možná prvé. Stonal sem opravdu a již sem o mým zdraví navrácení pochyboval a TMti peníze zase poslati chtěl. Milosrdný Pán Bůh ale ještě tenkrát mi dilací udělil, abych za mý hříchy pokání činil a mým milým přátelům sloužil.

S tím zůstávám TMti upřímný poslušný služebník

Aleš Vratislav hr. z M.

Z Prahy 24 Martii 1663.

61.

1663 d. 4 dubna z Hradčan. — Hr. Ludmila a hr. A. Vratislav upomínají hr. Václava, aby vypadající naň část peněz neprodleně zaslal. (Orig. s vlastnoručními podpisy.)

Vysoce urozený hrabě a pane, pane strejče nám uctivý a laskavý. Nepochybujem, nežli že psaní naše pod dattum na Hradčanech 28 pojminulého měsíce Februarii skrze hoffmistra náležitě VM. dodané bude, na kteréž že tak prodloužile odpovědi žádné dávati neráčíte, nám s obzvláštním podivením jest, poněvadž termin obligatí, dosti na krátký čas ode mně Adolffa Vratislava hraběte z Šternbergka dané, jest již prošel a já takovou vyvaditi a tou příčinou za dosti jí učiniti nemohu.

Neméně co od insinuatí k všeikým expeditím jak zde v Čechách, tak v Moravě a v Slízku, aby se nám náležitý titul dával, dáti se přijde, o tom v též psaní také zmínka se činí a VMti o všem píše.

Že pak jak jedno tak druhé až posavad se nezapravuje, tudy my v tituli našem hindrování býti musíme. Pročež též předešlé psaní naše ku paměti přivozujíc schválně s tímto k VM. vysíláme a nejen za odpověď ale i za odeslání peněz, co tak pátého dílu dle téhož psaní VM. dáti se přijde, aneb zde za odvedení žádáme.

A s tím podle milosti a ochrany Pána Boha všemohoucího zůstáváme VMti ve všem slušným služebně volná teta a poslušný služebník a strejc

Lidmilla z Šternberga m. p.

Adolf W. hrabě z Šternbercka m. p.

Dathum z Hradčan 4 dne Aprilis A. 1663.

62.

1663 d. 4 dubna ve Vídni. — Viktorin Pekelský dosvědčuje, že od hr. Aleše Vratislava z Mitrovic jménem hr. Václava přijal pro taxovní úřad zapečetěných 3500 zl. rýn. (List vlastnoruční.) •

Dass Ihre Hochgräffliche Excellentz (titulus plenus) Herr Herr Alexjus Wratislaw dess heyl. Römischen Reichs Graff von Mitrowicz, Im Nahmen vnd an Statt Ihrer Hochgräffl. Gnaden (titulus plenus) dess Herrn Herrn Wenzels Georgen Holiczky des Heyl. Römischen Raichs Graffen von Sternberg, mir unterschriebenem Laut der von Ihrer Hochgräffl. Gnaden mir zugeschickhten Lista drey Tausendt vndt fünff Hundert Gulden Reinish an vnterschiedlichen Münzsorten verpetschierter zu der Königl. Böhemischen Hoff Canczley Tax Ambt gehöriger Tax vnd anderer Geldte gnädigst geliefert haben, Bezeuget solches mein aigene Handtschrift, vnterschrift vndt furgetruckhtes Pettschafft. Actum Wien den 4 Aprilis Ao. 1663.

(LS)

Wiktoryn Pekelský,

Taxator vnd Registrator daselbsten m. p.

63.

1663 d. 12 dubna ve Vídni. — Viktorin Pekelský oznamuje hr. Václavovi, že mezi zaslanými penězi bylo za 17 zl. neberných grošů a v jedné položce že docela 2 zl. 43 kr. chybělo. I doufá, že hrabě tyto částky mu nahradí. Doplatek taxy 81 zl. 25 kr. byl z rozkazu nejv. kancléře odepsán.

(List vlastnoruční.)

Hoch vndt Wohlgebohrner des Heyl. Römischen Reichs Graff. Gnädig vndt Hochgebietender Herr Herr. Ewere Hoch Gräffl. Gnaden thue ich gehorsambist berichten, dass nach glicklich Ihrer Excellenz dess Herrn Böheimischen Cammer Praesidentens Herrn Graffen von Mitrowicz anherokunfft Ewerer Hoch Gräffl. Gnaden mir gegebenem aviso vndt lista Ich das bewuste Geldt von deroselben gegen meinem Quittung, wie beyliegendt*) zu sehen, verpetschierter erhoben, volgendts auch in beysein einer Boh. Canczley Persohn, alss dess Fabians Sebastians Mayblüe, gewesten Graff. Sternbergischen Bedienten, eröffnet vndt vleissig überzehlet, auch die meiste Posten der groben Münz gar recht, vnter den zweyn Posten Groschen aber biss in die 17 fl. Schlimmer vndt vngangbahren Minz, alss der grossen Kupferichter Groschen so Zeit der Langen Münz 24 kr. gültig gewesen, Poltracken, Halber Pazen vndt Polnischen verbottenen Dudchen, so alles für guette Groschen gezehlet worden, vndt in einer kleineren Post, wie diesse Zettul weiset, in abgang 2 fl 43 kr. befunden. Welches er Fabian, deme ich alles Vleisses darzu beruffen, allzeit bezeugen kan.

Welchen allzu grossen verlust an der schlimmen Münz vndt abgang zu leiden mir sehr schwehr fallen möchte. Lebe derohalben zu Ewer Hoch Gräffl. Gnaden der tröstlichen Hoffnung, Sie werden dieses in gnädige consideration ziehen vndt mir wegen dess obbemeldten einbuss ainige gnädige ergöczlichkeit wiederfahren lassen.

Wass die 81 fl. 25 kr., dessentwegen Ewer Hoch Gräffl. Gnaden vnterm dato den 14 Martii gegenwertigen Jahrs ich gehorsambist geschrieben, anlangen thuet, solche Summa haben Ihre Hoch Gräffl. Excellenz der Herr Herr Obriste Canczler Herr Graff von Nosticz (titul) auf sich genommen, zu passiren gnädigst resolvirt vndt Ewerer Hoch Gräffl. Gnaden dieses zu notificiren mir gnädigst anbefohlen; deme ich auch gehorsambist nachkommen sollen.

Im übrigen einer gewühriger gnädiger antworth erwartendt vndt Ewer Hoch Gräffl. Gnaden mich empfehendt verbleibe Ewer Hoch Gräffl. Gnaden gehorsambister diener

Wiktoryn Pekelský.

Wien den 12 Aprilis 1663.

*) Ze dne 4 dubna 1663. Viz tam.

64.

1663 d. 12 dubna (?) — Hr. Ludmila a hr. A. Vratistav stěžující si na nedůvěru, kterou hr. Václav v listech svých proti nim projevuje, připomínají mu, že kvotu taxy za hr. Štěpána společně zaplatiti se zavázali, jakož i že taxy k různým expedicím složeny býti musejí. (Originál s podpisy vlastnoručními)

Vysocce urozený hrabě a pane, pane strejče nám uctivý a laskavý. Odpověď VMti na dvoje psaní naše, kteréž jest dattum na Šternbergce 6 huius, jsme k rukám náležitě dostali, z kteréž po přečtení vyrozumíváme, jakoby se nám nedověřovalo, aby tolik taxy k expediti kanceláře JMC. české dvorské strany in genere restituti hrabství našeho dáti se jmělo a povinno bylo, což nám lftostivě býti musí, že se domnívati ráčíte, jakobychom my od osob svých nětco víceji v té případnosti od VMti žádali, nežli by dáti povinnost byla.

Ješto nepochybujeme, že v paměti své dobře snášeti ráčíte, když sme měli o tom nejedenkrát společně jak oustně tak psanou corespondenti, že tehdaž hned mluveno bylo strany JMti pana Šteffána hraběte z Šternbergka, poněvadž táž restituti in genere celého rodu našeho vydána býti má, že osobu JMti pana Šteffána, strany taxy na něho přicházející quoty, my na sebe společně rovným dílem převzítí musíme, jsouc jeho substanti skrovná a on tenkrát při prostředcích těch nejsouce, aby sám za sebe quotu svou platiti mohl. A tak nedomníváme se, abychom my ke vši práci a outratě naši ještě větší škodu nésti měli aniž nemyslíme, majíce my o to téměř největší péči a starost a při tom i outratu, aby se něco víceji od nás na škodu naši jmělo žádati.

Co se pak v přičině intimiatí k expeditím a tribunálům jak zde v království českém tak v jinších zemích strany dávání nám povinného titule jim přináležející taxy dotýče, my sme se na to dosti s bedlivostí ptali, zdaliž jaká taxa v té případnosti jim náležita jest aneb ne. Však to sme vynašli, že se k těm ke všem expeditím nejen od nás ale i od jinších jak v podobné tak v jinší případnosti jistá taxa zapravuje. Aniž my nejsme tak spozdilí, abychme se prvej na věc vyptati neměli a někde nětco platili, čeho by povinnost nebyla. Nýbrž k tomu sme se dosti snažili, aby co nejskrovněj to vše zapraveno býti mohlo. A jest nám líto, že i tu jako v náké nedověře postaveni býti musíme.

Pročež podle již předešlého od nás prošlého psaní, co tak ještě téhož pátého dílu na VM. dáti se přijde, nám jak pro vyvazení ode mně Adolfa Vratislava hraběte z Šternbergka učiněné a terminem prošlé obligatí, tak co k zdejší expediti dáti se přichází, že co nejdříve odeslati sobě oblíbiti ráčíte, se důvěřující v tu naději přicházíme.

A pokudž se VMti vidí, račte osobu sem vypraviti. Bude moci od nás ve všem oustně gruntovněji infirmována [sic] bejti a, zdaliž jaká taxa zde při expeditích se dáva neb ne, při tom také vyzvěděti.

www.libtool.com.cn

A tak odpovědi očekávaje podle milosti a ochrany Pána Boha Všemohoucího zůstáváme VM^{ti} ve všem slušným služebně volná teta a poslušný služebník a strejc

Lidmila h. z Šternberga m. p.

Adolf Vratislav hrabě z Šternberka m. p.

65.

1663 d. 15 dubna z Českého Šternberka. — Hr. Václav oznamuje hr. Ludmile a hr. Vratislavovi, že taxu na něho vypadající zouplna již zapravil, že hr. Štěpánovi v té věci pro nedostatek peněz vypomoci nemůže a též nic neslibil, aniž dále něčím povinen jest. (Orig. s podpisem vlastnoručním.)

Vysoce urozená hraběnko a paní, paní strejna má milostivá. Též vy soce urozený hrabě a pane, pane strejče můj laskavý a nejmilejší. Psaní V. Milostí včerejšího dne totiž 14 měsíce tohoto sem dostal a všemu, co tak mně psáti a poroučeti ráčíte, vyrozuměl.

Jak sem V. Milostem psal, tak i zase nyní skrze toto mé psaní opakuji, že na mně přicházející taxu (abych V. M. déleji nezdržoval) zcela zouplna sem odvedl, při dvoře zaplatil a ve všem mou pořádnost náležitě učinil. Co se pak JM. pána pana Štefána hraběte z Šternbergka, strejce mého, quoty dotejče, v ty příčině račte se moci dobře upamatovati, že se mnou nic jednáno ani oustně ani spíšeby bylo, tak že já o žádným obzvláštním zapsáním [sic] aniž co toho povědomost sem měl, až teď zskrze tyto psaní mezi námi prošly. Nýbrž když sem u VM., má milostivá paní strejna, teď posléze jsouce v městech Pražských byl a v domě VM. sloužil, ráčily ste mně říci, že JM. p. Adolf Vratislav hr. z Šternberga VM. píše, k VM. za svého bratra 900 fl. pro zaplacení taxy se přimlouvající prosí; ráčily ste odpověditi: pro obtížnost svou. Nic by mně milejšího bylo, jako netoliko JM. pánu ale i všechněm V. Milostem poslušně a služebně zs tou největší ochotností a horlivostí služby mé věrně prokazovati; než poněvadž z mého špatného jedinkého statečku veliký a stálý jak k contentirování věřitelův tak taky i v těchto případnostech a obtížnejch časích nevyhnutelný vydání mám, že dosti sám obtížně vyživiti se mohu. A tak nejsouce nyní při žádnéjch penězích to, co má upřímná láska k mému rodu sebou nese, skutkem dokázati nemohu a, abych tady v conceptu diffidentiae býti měl, poslušně a služebně mně při V. Milostech omluveného míti prosím.

Tak jakož sem v předešlém mém psaní z strany particulárního k expeditm vydání dotekl a upřímně oznámil, též i ještě (nemyslíce však, aby VMilosti to tak ujímati ráčili) oznamuji, že dosáhnouce já od JMC. slavné paměti Ferdinanda druhého v Řezně pod dathum 3 dne měsíce Januarii Ao. 1637 diploma a milost hrabství mého, dáleji jak v král. českém, tak i v jiných vtělených zemích co více takového kromě cancelláře říský a král. dvořský český sem platil; aby pak particulární expediti od JMC. a Král.

www.libtool.com.cn

Milosti anebo nějaký nový taxy v takovejch případnostech (leda co kdo jim ex gratia sed non de jure by dáti chtěl) jmíti měli, to mně povědomo nejní.

S tím ujištěn sem, že toto mé upřímné připamatování a mínění milostivě a laskavě vážití a mně dáleji v svý milosti a lásce zachovati ráčíte, zůstávaje V. Milostí ponížene poslušný a k službám upřímný služebník, strejc

V. z Šternberka.

Actum z zámku mého Českého Šternbergka nad Sázavou dne 15 měsíce Aprilis lettha 1663.

66.

1663 d. 21 dubna ve Vídni. — Hr. Aleš Vratislav z M. oznamuje hr. Václavu, že ve Vídni na lože jest upoután, ale peníze že Pekelskému náležitě odvedl. (List vlastnoruční.)

Vysoce urozený sv. římské říše hrabě. Můj nejmilejší pane bratře. Psaní TM. pod dathum 15 tohoto sem dostal, na kteréž odpovídám, že sem chvála Pánu Bohu 2 Apr. dobře do Vídně přijel, JMC. poddaně a mým milostivým pánům poslušně ruku políbil, co zapotřebí, přednesl, potom ale hned od zdejšího pověťtí tak sem přivítán, že již několik dní z lože nevstávám a nevím, kdy mýho řízení, pro který sem sem byl povolán, začátek bude. Stejská mi se zle. Darma čas, peníze a zdraví tratím. Peníze, který si mi svěřiti ráčil, sou náležitě panu Pekelskému odvedeny. Na kderěz pořádnou kvitanci mám a, dá Pán Bůh, sebou přinesu.

Mezitím zůstávám TMti poslušný a věrný služebník

Aleš Vratislav hr. z M.

Z Vídně 21 Apr. 1663.

67.

1663 d. 26 dubna na Hradčanech. — Hr. Ludmila a hr. A. Vratislav oznamují hr. Václavu, že jedná se o část taxy na hr. Štěpána vypadající, kterou společně pro nemožnost tohoto zaň složití se uvolili. (Orig. s vlastnoručními podpisy.)

Vysoce urozený hrabě a pane, pane strejče nám uctivý a laskavý. Psaní VMti pod dattum na Českém Šternbergce 15 tohoto měsíce k rukám přijavši z přečtení, co v sobě obsahuje, všemu náležitě sme vyrozuměli. V kterémž opakující předešlé VMti psaní i tímto dotvrzovati ráčíte, že na VMti přicházející taxu zcela a zouplna odvésti, při dvoře zaplatiti a ve všem svou pořádnost náležitě učiniti jste ráčili. My také, co se taxy a na VMti přicházející quoty dotýče, abyste takovou při dvoře zaplatiti míti ne-

www.libtool.com.cn

ráčili, žádné pochybnosti nemáme, nýbrž o tom víme, že za VMti vlastní osobu taxa náležitě zapravena jest. A také co se taxy strany vlastní osoby VMti dotýče, mezi námi nic činiti nejn, nýbrž o taxu a přicházející quotu na JM. pána pana Šteffána hraběte z Šternbergka, kterou sme na sebe rovným dílem pro nemožnost jeho rozdělení a převzítí musili a jeden díl nápodobně na VM. k zaplacení přijítí a repartirován býti musil. A jakož také dokládati ráčíte, že s VMti jak oustně tak ani spisevně strany JMti pana Šteffána nic jednáno nebylo a aniž o žádným obzvláštním zapsání (až teď skrze psaní mezi námi prošlé) jakou vědomost nejmenší že jste mti neráčili, v tom bychom jak VM. tak sebe, kdybychme se společně schledali, jináče upamatovati mohli.

A posito byt i strany JMti pana Šteffána hraběte z Šternbergka v té přčině s VMti skrze nás nic jednáno neb mluveno nebylo, tehdy nepochybně se o tom dobře pamatovati ráčíte, že ste nás nejednou jak oustně tak skrze psaní žádati a se prohlásiti ráčili, že dokonce v ničemž se separirovati chtítí neráčíte a co jednáni neb vydáni v té případnosti jednoho neb druhého následovati bude, že ve všem s námi držeti chtítí ráčíte.

Dle kteréžto přípovědi VMti že se tak a nejináče stane, sme se nadáli a na tůž VMti přípověď se bezpečně tím intentem pro nemožnost JMti pana hraběte Šteffána jeho quotu sme na sebe převzali a na pět dílův rozdělili, abychom tudy v rodu separirování (délej zdržování) a v tituli svém hindrování nebyli.

Že pak ale nyní contrarium od VMti se činí, toho sme se nikdy nenadáli. Podle čehož, ačkoliv neradi, nýbrž přinuceně, musíme tu, kdež náležeti bude, své ohlášení učiniti, co od koho zapraveno jest, přednésti a ostatní quantum na VM. k zapravení vykážati. To však nám lítostivě bude, že nesrovnalost rodu našeho při dvoře na jevo přijíti musí, a nevíme, kterak bychom tomu rozuměti jměli, abyste ráčili chtítí většího pohodlí užítí nežli my, majíce obzvláštní péči a starost o to, z toho pak nic víceji, než co užívat ráčíte, my také jen tolik užíváme.

Strany taxy při zdejších expeditích, že sme se na to dosti bedlivě ptali a sebe informirovati dali, to z psaní našeho předešlého nepochybně jste ráčili vyrozuměti, což od nás na díle zapraveno i za VM. založeno jest. V čemž sme touto odpovědí VM. tejna učiniti pominouti nechtěli.

A s tím podle milosti a ochrany Pána Boha Všemohoucího zůstáváme VM. ve všem slušným služebně volná teta a poslušný služebník a strejc

Lidmilla z Šternberga m. p.
Adolff Wratislav hrabě z Šternbercka m. p.

Datum na Hradčanech dne 26 April. 1663.

1663 d. 10 května. — Hr. Václav odpovídaje pí. Ludmíle a hr. Vratislavovi na psaní jejich ohrazuje se trpkými slovy proti tomu, že by povinen byl pátý díl taxy za hr. Štěpána platiti, přikládá však přece z lásky k němu 100 dukátův co svůj příspěvek na taxu jeho. (Koncept s vlastnoručními opravami.)

Psaní VMti pod dathum 26 Aprilis, přijevše včera totižto 9 tohoto měsíce Maji na Šternberk*), sem přijal a z něho, že jste quotu taxy v pěti dílech obsaženou na JM. pana strejce Šteffána hraběte z Šternberka a takový pátý díl na mně k odvedení přicházející (abychom tudy v roddu separirování nebyli) rozvrhnouti ráčili, vyrozuměl. Podle čehož formaliter dokládajíc, ač by se to ode mně nestalo, že tu, kdež by náleželo, se utíkati, co od koho zapraveno jesti, přednésti a ostatní quantum na mně vykázati přinuceni bejti ráčili, ale však že by lítostivo bylo, aby nesrovnalost roddu našeho při dvoře na jevo přijíti musela.

Na to odpovídám. Kdybych neměl ten prostředek, co sem tak sobě z toho jedinkého statku k důležité mý potřebě nashromáždil, ztěžkem koho z přátel bych našel, aby za mne kdo co dal, aniž bych ho z pohrůzkou a separirováním se s ním v roddu, jako i žaloby ke dvoru a vykazování na něj quantum přinutiti mohl, poněvadž particulariter by ničím mně povinnován nebolíto obligirován byl. A na to vejšejí o nesrovnalosti v roddu chtějí co přednáseti a na jevo (aniž by se od koho prokázati jakýmkoliv způsobem mohlo) přijíti dáti; nebo toho, kterej by se z Šternberka jmenoval, měl bych ho za strejce roddu mého, z jedné krve pocházejícího, anebo snad za nějakého jiného.

Kdež jak mně to lítostivě přichází, což vše od VM. tak nezasloužile, že by se mý srdce rozpuknouti mohlo, snášeti musím, a ta jest má za mou věrnou lásku a poslušnou náchyllost roddu mého odplata: než to tehdaž, když téměř na tom bylo a psaní několikero taky mezi námi prošlo, že sem měl z toho diploma universálního excludirován bejti, ráčili ste mně pohnutelně psáti, abych VM. nezdržoval a cancelláře taxami spokojil, nebo že VM. i pán, zřejmí od pana Zdeňka descendentes, již peníze pohotově a taky i na díle složený jmíti račte, jináčeji že svou věc k místu (a) konci přivéstí a tudy mně praeterirovati. I vykonal sem to všechno a jistě mně nic darováno bylo; nýbrž mou quotu náležitě zapraviti sem musel, aniž taky tehdaž kdy o particulární náký pomoci bylo co jednáno. Což kdyby se bylo stalo i v tom by byla má (vedle mé možnosti) slušná odpověď, z kterouž byste se byli ráčili moci a dojista místně spraviti, následovala. Jakkoliv (abyste vždy mou horlivou upřímnou lásku znáti ráčili**) aby se vždy má horlivá a upřímná láska seznati mohla a že sem taky pravej z Šternberka z roddu toho, tak dobře z ty krve pocházející jako i jiní páni

*) Vlastnoruční přípis po straně: »vrátivše se na Šternberk.«

**) Slova v () nahradil vlastní rukou slovy následujícími.

www.libtool.com.cn

páni strejcové (a snad mně za toho znáti račte), teda ku pomoci zaplacení taxy VMtem a JM. p. p. Šteffánovi hraběti z Šternberka, strejci mému, 100 dukátův odsílající z upřímný lásky daruji s tím ujištěním k Vašimostem, že ke mně větší, opravdovou a upřímnou náchyllost (k čemuž sem já jak živ žádný jiný příčiny nedal) jmíti ráčíte, z mý strany ujištění bejti,*) nýbrž že sem a vstanu VM. —.

[Vlastnoruční poznámka při okraji:]

Odpověď na psaní paní Lidmilly z Šternberka a pana Vratle pod datum 10 Maji A^o 1663.

69.

1663 d. 18 května v Praze. — Hr. Aleš Vratislav z M. zasílá hr. Václavovi kvitanci na peníze ve Vídni odvedené a žádá, aby mu jeho úpis vrátil.
(List vlastnoruční.)

Vysoce urozený pane, pane, sv. římské říše hrabě. Můj nejmilejší pane bratře. Těšil sem se to štěstí míti a při nyní začínajícím soudu zemským TM. zde sloužiti a příležitosti kvitanci sám odvésti. Že ale mně má naděje zmejlila, aspoň tímto mým se TM. k milosti ohlašuji, v ní zachován býti žádám a kvitanci na ty mně svěřené a v Vídni pořádně odvedené peníze odsílám žádajíc, aby mně má daná recognicí zase navrácena byla.

JM. paní paní hrabínce, mý milostivý paní, i TM. má žena i já k stále milosti se poroučíme a já zůstávám TM. upřímný a věrný služebník

Aleš Vratislav hr. z M.

Z Prahy 18 May 1663.

70.

1663 d. 1 června v Praze. — Hr. A. Vratislav projevuje hr. Václavovi, že by bylo záhodno, učiniti pořádnost co do částky, kterou dvoru dluhují. (List vlastnoruční.)

Hoch vnd wohlgeborner graff. Hochgeehrter Herr Vetter. Ich khomm durch diese zeilen meine Vermessenheit zu entschuldigen, dass ich mich unterschanden hab in dero abwesenheit Radowessnitz zu besichtigen, aber mein herr schwager, graff Slawata, hatt ein sollichess verlangen darnach gehabt vndt ich hoffe sie werden ess einer Vetterlichen Vertreyligckheit zu-messen.

*) Dodatky ku konceptu, jinou rukou psanému, jsou tu dosti nejasné.

www.libtool.com.cn

Ihr G. der Frauen Muhmb thue ich mich sambt meinem Weib zu gnaden empfehlen vndt verpleibe Euer Libd. dienstschuldigster treyer knecht vndt Vetter

A. W. Graff v. Sternberg.

Prag den 1 Juni 1663.

P. S. Ess wehre ja gutt, dass wir wegen dess geringen nunmehr nacher Hoff schuldigen quanti eine richtigkeit macheten.

P. S. Mein Weib bitt bey Ihr G. der Fraun muhmb entschuldiget zu sein, dass sie nicht schreibt. Sic ist schon vielt tag recht sehr ibel auff.

71.

1663 d. 14 června. — Hr. Václav oznamuje hr. A. Vratislavovi, že povinné poplatky u říšské i české dvorské kanceláře již zapravil. (Opis).

Die Erinnerung in Ihro P. S. habe ich wohl verstanden. Berichte entgegen, dass Ich meine Richtigkeit bey denen Reichs, Böhmeibisch Hoff Cantzeleyen habe in allem suppliret, wie die quitungen aussweisen, die mir der H. böh. Cammer Praesident von Hoff mitgebracht. Zuem Überflues aus wohlmeinender trewer affection habe denen H. H. Vätteren hundert ducaten durch meinem Cammerdiener geschieckt, welche mit merklichen resentemento nicht allein angenohmben, sondern mir sein zuerueckh geschieckhet worden.

[Vlastnoruční přípisy hr. Václava:]

An Grafen Wrateslaw v. Sternberk meine andtwort. — Andtwordt dem H. H. Graffen Adolff Wratisslaw v. Sternberg de dato 14 Juni Ao. 1663.

72.

1664 d. 2 ledna v Řezně. — Obsah vyzvání učiněného hr. Šternberkům, aby diplom svůj z říšské kanceláře předložili. (Opis.)

Jich Milostem pánům hrabatům z Šternbergka oznámiti, aby pro Familiae honore et stylo diploma své z říšské kanceláře producirovali a placidirování JMC. jakožto krále českého z kanceláře české dvorské co nejdříve vyzdvihli.

Actum v Řezně 2 Januarii Anno 1664.

Danyel Pachta.

73.

1664 d. 23 ledna v Praze. — Hr. A. Vratislav oznamuje hr. Václavovi, že česká dvorská kancelář je upomíná, aby zaplativše 346 fl. taxy vyzvedli

si konečně diplom královský na restituci hrabství, a táže se, chce-li skutečně prodati dům svůj v Praze. (List vlastnoruční.)

Hoch vndt Wohlgebohrner graff. Hochgeehrter liebster herr Vetter. Diese zeilen haben in befehl Euer Libd. vndt aller dero lieben angehörigen gutter gesundtheit sich zu erkundigen vndt anschtatt meiner dieselbe zu bedienen.

Benebenss khan ich Euer Libd. nicht verhalten, dass bey expedirung vnserer Restitution dess Graffenschandtss auss der Böhmschen Hoffcantzley damahlss gleich vnss ist anbefohlen worden auch ein Diploma von Ihro May. alss Königen in Böhmen gegen der gebihr zu erheben. Nun ist solliches in ermanglung der von vnss hierzu schuldigen 346 fl. annach erliegen blieben. Alss hatt hoch gemelte königl. Böhmsche Cantzley vnss abermahlen erinnern lassen, so gedachtess Diploma zu erheben. Nun wissen Euer Libd. sich zu erinnern, dass Ihr G. die Frau Muhmb, graffin Ludomilla, dass von der Reichscantzley expedirte hinter sich haltet. Alss bin ich sambt meinem brudern vverbittig Euer Libd. diesess von der königl. Böhmschen Hoffcantzley khommendess Dyploma (zu wellichem alles die sess so in den andern begrieffen sein wirdt vndt sich völlig darauff bezieheth) zu überlassen, damitt ess entlich einmahl erhebt vndt hinter einen von vnsern hauss verbleiben möge vndt dieser sache eine endtschafft gemacht werde.

Ich hoff, Euer Libd. werden zur Ehr dess sammentlichen geschlechtss diesen wenigen rest zu contribuiren vndt, wie sie sich schon vor einer geraumen Zeitt auff die 100 ducaten anerbotten haben, solliche zu entrichten dero belieben lassen.

Ihr G. der Frauen Muhmb befehlen wir vnss zu gnaden vndt ich verpleibe Euer Libd. dienstschuldigster knecht vndt treyer vetter

A. W. G. v. Sternberg.

Prag den 23 Jan. 1664.

P. S. Ich bin auch von einem guten Freindt ersuchet worden mich bey Euer Libd. zu erkindigen, ob dem also, dass sie dero hiesigess hauss zu verkaufen vermeinten, so wolte gedachte person der billickeit nach den Preiss auff einmahl deroselben erlegen.

74.

1664 po d. 23 ledna. — Hr. Václav slibuje hr. A. Vratislavovi, že uschová u sebe diplom z české dvorské kanceláře pro celý rod vydaný a že 346 zl. taxy po zřízení svém dne 4 února zašle; ujišťuje jej svou oddaností a přeje si, aby oni i potomci jejich v jednotě a lásce setrvali. (Koncept vlastnoruční, téměř nečitelný.)

Die Verehrbietiegeit habe ich vernohmen (indem meine hochehrte vnd hertzliebste H. H. Graffen vnd Vettern wollen mich welhen), dass von

der Behemischer Hoff Cantzeley expedirte diploma der Grefflicher Sternbergenscher Restitution in meine hendte lieszen, dem semmetlichen unsern geschlecht zum besten mihr zur verwahrung vberlassen, für welche ehre, die ich acceptire, nicht allein dhue mich dienstlichen bedanckhen, sondern dem Contigent der 346 werde ich dem 4 Februarii E. Libd. durch meinem Geschlechtsbedienten auszahlen lassen. Hoffe auch auss dero Gnadt vndt Hendten dass aussgefertigte diploma zu empfangen. In vbrigen ich versichere E. L., dass meine dinstschuldigte deuotion, absondrlich, wo ich hoflich befehlicht bin, wirdt vndt solle allezeit ghegen meinem geschlecht verbleiben (vnd ich kheine separation mache noch machen werde der geschaltdt) *) domitt wir vndt vnsre nachkhommende in beschendikher einickheit vndt liebe verbleiben mochten; (durch was es anlangt) **)

[Vlastnoruční poznámky hr. Václava:]

Coppia schreybens an dem Graven Adolff v. Sternberg. — Copia an dem Graff Wratschlaw Adolff von Sternbergk.

75.

1664 d. 30 ledna v Praze. — Hr. A. Vratislav oznamuje hr. Václavu, že vidimovaný opis říšského diplomu právě do Řezna zasílá, aby dle něho česká dvorská kancelář originál expedovati mohla. Jméno kupce domu prozraditi nesmí, dokud cena není jmenována. (List vlastnoruční.)

Hoch vndt Wohlgebohrner graff. Hochgeehrter hertzliebster herr Vetter. Euer Libd. hochwerthe zeilen hab ich mitt schuldigstem danck empfangen, weilen ich darauss vernommen, dass dieselben meine treye vndt wahrhaftig iederzeit meinende, wie nicht weniger meiness brudern, affection vndt vertrauen gegen deroselben erkennen vndt freit mich nicht wenig, dass nunmehr dieser sach ein endt gemacht wirdt.

Dass vidimirte reichsdiploma schicke ich heindt nacher Regenschpurg, damitt demselben gemess dass originale von der königl. Böhinischen Hoffcantzeley expedirt werden möge. Immittelss derffen Euer Libd. mitt dem Geldt noch nicht eilen. Dan so baldt ich von dem Hoffregistratore werde erinnert werden, dass ess schon verfertigt vndt die keys. Bulla beygedruckt, will ich auch wegen der bezahlung Euer Libd. erinnern. Es ist mihr entzwischen genug an dero so willfhriger erklerung.

Wegen des Kauffers dess Hausess wolte ich Euer Libd. gern den Nahmen schreiben, aber er hatt mihrss verboten, so lang er den preiss

*) Co v (), jest přeškrtnuto.

**) Přeškrtnuto a nedokončeno.

dessen nicht weiss.*) Aber er ist bereitt der billickeit nach auff einmahl alles bahr zu erlegen. Bitte Euer Libd. saumen nicht, alss dan will ich Ihnen treilich dienen, vndt erkleren sich auff dass billichiste.

Mein Weib befihlt sich sambt meiner Ihr G. beeden vndt hoffen sie zu Radowessnitz kinfftigen friling fleissig zu bedienen. Mein bruder befihlt sich gehorsamb, ich aber verpleibe Euer Libd. dinstschuldigster treyer Knecht vndt Vetter

A. W. Graff v. Sternberg.

Prag den 30 Jan. 1664.

P. S. Wan Euer Libd. gedinst [sic] ist, will ich Ihnen zu zeitten communiciren, wass ich von Regenschpurg empfangen thu. Nos interim hic ducimus in bonis dies nostros.

76.

1664 d. 20 února 1664. — Hr. A. Vratislav oznamuje hr. Václavovi, že, jakmile diplom dojde, jej ihned zašle, a prosí, aby mu plnou moc neprodleně odeslal. (List vlastnoruční.)

Hoch vndt Wohlgebohrner graff. Hochgeehrter hertzliebster herr Vetter. Sobaldt ich nuhr nach meiner gefarlichen kranckheit so viel krefftten erlangt hab die Feder in die handt zu nehmen, hab ich alsobaldt der schuldigekeit zu sein erachtet, mich Euer Libd. zu einem wie wohl alten diener von neyem auffzuopffern.

Heindt haben Ihr Eminentz diesess geschatterle an Euer Libd. lautendt von dem H. bischoffen von Wien mihr zugeschickt, derbey sich entschuldigen lassen, dass sie dass pettschafft ereffnet haben; ist aber gleich wohl von deroselben wiederumb verpetschiret worden.

Dass Diploma erwarte ich schtindtlich; soll alssdan alsobaldt Euer Libd. zugeschiket werden. Die Vollmacht zu auffsetzung vnseress Contractss erwarte ich mitt Verlangen.

Ihr G. der gnedigen Frauen Muhmb befehlen wir unss beide zu gnaden. Ich aber werde schtätz verpleiben Euer Libd. dienstschuldigster treyer Knecht vndt Vetter

A. W. Graff v. Sternberg.

Prag den 20 Febr. 1664.

*) Kupcem tím byl sám hr. Adolf Vratislav, který dům ten na náměstí malostranském ležící dne 28 února 1664 za 5700 zl. rýn. skutečně koupil; ze summy té zaplatil 3000 zl. hotově, zbytek uvolil se zaplatiti při nejbližší příštím sv. Jiří

77.

1664 d. 3 března v Praze. — Hr. A. Vratislav zasílá hr. Václavovi kontrakt a oznamuje, že přesídlí na Malou stranu. (List vlastnoruční.)

Hoch vndt Wohlgebohrner graff. Hochgeehrter liebster herr Vetter. Beyliegendt haben sie den Contract zu empfangen; bin auch darmitt zufrieden vndt fordere nichtss weiterss. Bitte allein Ihr G. die Frau Muhmb, dero mich sambt meinem Weib gehorsambst empfehle, wolle doch mihr zur Gnad diese schlechte erkantniss meiner dinstbahrkeit annehmen. Die andere Wochen, wilss Gott, werde allgemach mein domicilium transferiren vndt dero befehl auf der kleinen seithen erwarten.

Wie ich dan vnverenderlich verpleibe Euer Libd. treyschuldigster knecht vndt Vetter

A. W. G. v. Sternberg.

Prag den 3 Martii 1664.

78.

1664 d. 13 března v Praze. — Hr. A. Vratislav oznamuje hr. Václavovi, že diplom teprvé v několika dnech dojde, poněvadž část expedice české dvorské kanceláře v Linci zůstala. (List vlastnoruční.)

Hoch vndt Wohlgebohrner graff. Hochgeehrter liebster herr Vetter. Vor die so treye gedechtnuss dero dienerss erschtatte ich gehorsamben danck. Hoffe auch Euer Libd. werden einer beschtendigen gesundtheit geniessen.

Gestern hab ich von dem Registratore der Böhm. Hoffkantzley ein entschuldigungssschreiben empfangen, dass die expedition dess diplomatis so lang nicht erfolget, aus vrsachen, dass ein grosser theil der Expedition zu Lintz geblieben, man also nicht erfolgen khunnen. Jedoch werde sie in wenig tagen vnfehlbar einlauffen.

Ihr G. meiner gnedigen Frauen Muhmb khusse ich den rock. Mein Weib befihlt sich zu Gnaden. Ich aber verpleibe Euer Libd. dinstschuldiger treyer knecht vndt Vetter

A. W. G. v. Sternberg.

Prag den 13 Martii 1664.

79.

1664 d. 24 března v Řezně. — F. S. Maiblie, úředník dvorské české kanceláře, omlouvá se hr. A. Vratislavovi, že od svého odjezdu z Prahy nepsal, ježto čekal, až diplom bude vyhotoven; zatím zasílá obligaci, která u taxovního úřadu byla složena. (List vlastnoruční.)

Hoch und Wohlgebohrner Reichs Graff. Gnedig- vndt Hochgebietender Herr Herr. Dass Euer Gräffl. G. Ich seither meiner Pragerischen Abreiss niemahlen geschrieben, Ist die vrsach, dass Ich vermeint eine so gute gelegenheit zue vberkhomen, durch welche E. Gräffl. G. ich die bey dem Taxambt hinderlassene Obligation zuesambt dem nunmehr ausgefertigten Diplomate gehorsambst vberschicken hette können.

Weilen sich aber biess anhero nichts eraignet ausser Ihrer G. der Frauen Gräffin von Sternberg Zueruckreiss, zue welcher Zeit Ichs auch noch nicht bey handen gehabt, Alss schicke immittelst hiebey gelegt die über den gewesten Rückstandt aussgehendigte Obligation vndt in deme Ich vernohmen, das der Herr Appellation Rath von Knott täglich alhero erwartet wirdt, So werde ich bey dessen zueruckreiss, im Fahl sich immittelst keine andere guete gelegenheit eraignen sollte, Ihme Herrn von Knott das Diploma mitgeben, dass es E. Gräffl. G. zue aigen Handen eingelieffert werden möchte, Vnderthänig bittendte, dass E. Gräffl. G. diesse verweillung mir nicht zuemessen, noch in vngnaden vermercken, sondern wie allezeit also hinfüro mein gnediger Herr verbleiben wolle, zue dero behaarlichen gnaden mich vnderthänig empfehle Euer Gräffl. G. vnderthänig gehorsambster

Fab. Seb. Meyblie m. p.

Regenspurg den 24 Martii 1664.

Sein Hoch vndt Wohlgebohrnen Herrn Herrn Adolph Wratisslaw des heyl. Römischen Reichs Graffen von Sternberg, Herrn auf Zasmuckh, Malotin vndt Hosticz, der Röm. Kay. May. Rath, Cammerern vndt Vice Praesidenten bey denen Appellationen zue Prag, Ihrer G. G. Prag.

80.

1664 d. 28 března v Praze. — Hr. A. Vratislav oznamuje hr. Václavu, že diplom posud nedošel, že však každou hodinu jej očekává. (List vlastnoruční.)

Hoch vndt Wohlgebohrner graff. Hochgeehrter hertzliebster herr Vetter. Auss dem beyschluss haben Euer Libd. zu ersehen die Vrsach, warumb dass Dyploma so lang ausgeblieben. Erwarte es also schtindtlich.

Mit Versicherung, dass ich ess alsobaldt hinausschicken vndt die Zeitt meiness lebenss verpleiben werde Euer Libd. dinstschuldigster treyer knecht vndt Vetter

A. W. G. v. Sternberg.

Prag den 28 Martii 1664.

P. S. Ihr G. der gnedigen Frauen Muhmb thue ich mich sambt meinem Weib zu gnaden empfehlen.

81.

1664 d. 30 května v Praze. — Hr. A. Vratislav oznamuje hr. Václavovi, že při svém návratu diplom již doma nalezl, i žádá jej, by proti řádným kvitancím diplom i peníze si vyzvedl. (List vlastnoruční.)

Hoch vndt Wohlgebohrner graff. Hochgeehrter liebster herr Vetter. Bey meiner zuruckkunfft nacher Prag finde ich dass dyploma. Vndt weilen zugleich auch der Termin Scti Georgii allbereit verschtrichen, alss bitte ich Euer Libd. wollen sollichess geldt*), wie auch gedachtess dyploma gegen quitungen erheben lassen, mihr aber die von mihr jezt gemeldten dyploma halber gegebene Versicherung wiederumb zuruckzuschicken, nicht weniger auch dero bedienten anbefehlen, dass er von dem Magistrat wegen bezahlter ruckschtdiger schteyer**) die quitung erhebe vndt solliche zu meiner besserer sicherheit mihr einhendige.

Mein Weib befihlt sich sambt meiner Ihr G. der Frauen Muhmb zu gnaden vndt ich verpleibe Euer Libd. treyschuldigster knecht vndt Vetter

A. W. G. v. Sternberg

Prag den 20 Maii 1664.

*) Doplatek kupní ceny za dům 2700 zl. rýn. — **) Za dům povinných.

III.

Listy Františka Max. Leopolda z Talmberka

hr. Václavu Jiřímu ze Šternberka.

1665 — 1666.

82.

1665 d. 3 prosince v Ratajích. — F. M. L. z Talmberka žádá jménem bratra svého Rudolfa, který na cestu do cizích zemí vydati se chce, hr. Václava, aby zaplatil mu dluh i s úroky v úhrnné summě 11.200 kop. (Original s vlastnoručním podpisem.)

Vysoce urozený s. římské říše hrabě! Pane pane ujče mně vzácně laskavý! Před VM^{ti} netajím, kterak chvála Pánu Bohu mezi mladšími pány bratry mými o všechnu otcovskou pozůstalost náležité podělení se stalo. A poněvadž ten dluh za VM. dle oblicatí pod dat. 1630 zůstávající na deset tisíc kop a dvanácte set kop ourokův se vztahující na pana Rudolfa, nejmladšího bratra mého, jest přišel, on pak pan bratr můj chtěje svého štěstí dále hledati a cizí země což jednomu každému mladému gavaleru přísluší prohlédnouti žádných prostředkův jinších nevynacházejíc, které by k jeho slušnému předsevzetí sloužiti mohly, a jsouce já jakožto poručník jeho o to se dle mé největší možnosti starati povinen, VM^{ti} poslušně žádám, že takovou summu i s ouroky co nejdříve mně k rukám složiti a odvésti sobě oblíbiti ráčíte; nebo neohlídajíce na žádnou zimu dotčený pan bratr můj v krátkým čase cestu před sebe vzíti oumyslu jest.

Odpovědi, kterou bych se spraviti mohl, od VM. očekávám a zůstávám VM. upřímný a věrný služebník a ujec

F. M. L. s Talmbergka.

Dathum z Rattaj 3 Xbris 1665.

Vysoce urozenému pánu panu Václavovi Jiřímu sté římské říše hraběti z Šernbergka, pánu na Českém Šternberce, Dalkovicích a Radovesni-

cích, JMC. raddě, skutečnému komorníku a soudci zemskému v království českém, panu ujci mému vzácně laskavému JM. k dodání.

[Vlastnoruční poznámka hr. Václava:]

Na to sem odpověď dal 3 Xbris.

83.

1665 d. 3 prosince. — Hr. Václav žádá F. M. L. z Talmberka, aby k němu na Šternberk přijel a o požadavcích svých s ním jednal ve smyslu císařem ustanovené komise. (Koncept.)

Copia z psaní J. M. p. p. Františkovi Maximiliánovi Leopoldovi z Tallmbergka pod dathum 3 Decembris A^o. 1665 učiněného.

Psaní VM. pod dathum z Rattaj 3 currentis datyrované sem dostal, na kteréž služebně odpovídám.

Předně. Že by to nebylo vedle vůle a posledního jmínění neboš. vzácné paměti p. p. Jana nejstaršího z Tallmbergka a mého vždyckny nejmilejšího p. ujce, kdyby se tak stricte se mnou procedirovati mělo; nýbrž poněvadž ste ráčili svou vzácnou osobou přítomným býti, všeho doslejšati i taky dadouce se ta věc, co téměř naposled JM. p. ujec mluvíti ráčil, sepsati, ráčili ste rukou svou a sekrytem stvrditi, tak sem té k VM. celé naděje, že ráčíte v tom tak prostředkovati a k tomu cíli vésti, ta starobylá láska aby zachována byla a já obstáti mohl.

Za druhé. V krátkém čase po smrti neboš. p. p. ujce sem se při JMti panu otci VM. a mým laskavým p. ujci jak skrze psaní prohlašoval, strejce mého hrabě Vratislava Adolfa z Šternbergka posílajíc, jako i sám jezdice porovnání přátelské offeriroval a jistě tak upřímně jmínil, vohlídajíce se na tyto strastný a bídný časy jemu jistý quantum za takovou pretensí podával. Že pak ale sem tak byl nešťastnej a z jaké příčiny se nestalo, ráčili ste na Šternberce, můj nejmilejší pane ujče, sám v největší důvěrnosti oznámiti a osoby jmenovati. Kdež ta věc tak dalece zašla, že nemohouce se státi mezi námi přátelské porovnání, přinucen sem byl (an hrubě nerad) k JMC. se poníženě utéci a commissí k porovnání ty věci vyžádati, což sem i obdržel a taková commissí před rukama jesti, jako i vzácní p. p. commissari jmenování, kteří JM. neboš. p. otce před sebe právě v tom čase, když ta spěšná a nešťastná smrt v to vkročila, citirovati jmínili.

Však nicméně tak, jak sem sám osobně z JM. p. otcem tractirovati chtěl (ačkoliv to za těžce v tyto přetěžký časy přichází tomu, kterež se nedlužil, ničímž jak můj otec tak já užil a ourokův do 50 tisíc po ta létha na tu summu vše na hotově odvedeno jesti, platiti), tak taky z VM. přátelsky a rád tractirovati a jednati budu s tím upřímným vinšem a srdečnou žádostí, aby bez commissí mezi námi přátelské porovnání mohlo následovati. A kdykoliv račte mně tu milost, za kterouž služebně prosím, chtíti učiniti, ke mně na Šternberk na kus hovězího masa přijeti a jistotu sebou přinést, budu dle

mé možnosti sloužiti a dáleji z VM. z mý strany, co mně možného bude činiti, jednati.

Podobně též cele dokonalé naděje sem, že ráčíte oba se taky ke mně tak, jako praví přátelé a ujcové, pro další mé se téhož věrné odsluhování okazati.

84.

1665 d. 5 prosince v Ratajích. — F. M. L. z Talmberka vyvrací námitky hr. Václava a oznamuje, že k žádné kommissi se nedostaví, ježto co poručník přísahou jest vázán právo sirotka hájiti. (Orig. s vlastnoručním podpisem a P. S.)

Vysoce urozený s. římské říše hrabě! Pane pane ujče můj nejmilejší! Psaní VMti pod dathum z Šternbergka 3 hujus, v kterémžto na mé k VM. učiněné odpovídati ráčíte, že bych procedirovati neměl dle vůle dobré paměti pana strejce, poněvadž VM. z dluhu spravedlivého jakožto poručník mého mladšího p. bratra upomínám, sem přijal.

Nicméně při sobě vynaleznouti nemohu, poněvadž starých a VM. od dobrý paměti p. strejce darovaných ourokův nežádám, nýbrž to, co dobrý paměti p. strejc u přítomnosti mé na kolikeré VM. prosby a žádosti darovati nechtěl, vyhledávám.

Co pak za druhé dokládati ráčíte, že jste JM. panu otci dobrý paměti skrze p. hrabě Vratislava jistou summu offerirovati ráčili, o témž mně hrubě dobře povědomo. Nicméně táž offera tak špatná byla, že kdyby týž dluh dokonale nespravedlivý byl, míněji byste neráčili offerirovati moci. I poněvadž pak dobrý paměti p. otec takové špatné summy přijíti nechtěl, VM. na rozvážení dávám jakožto gavaleru vzáctnému, kterýž taky poručníkem i pod touž přísahou jste býti ráčili, jakouž já nyní zavázán sem, zdali bych k takovému porovnání dobrým svědomím a bez ublížení mé duše přikročiti mohl, poněvadž můj p. bratr mně předpověděl, nejsouce již žádné dítě, kdybych mu takového něco, žeby jemu na škodu bylo, měl učiniti, že by budoucně svůj dokonalý regres na mně míti chtěl. Pročež tehdy VM. poslušně prosím, že mně při VM. vzáctný osobě z svrchu psaných příčin omlu(ve)ného míti ráčíte.

Co se pak vyžádané commissí dotýče, o tom sem dávno slyšel. Nicméně vědouce já že JMC., pán nás všech nejmilostivější, všechněch všudy sirotkův ochránce býti ráčí, skrze to nižádné skrácení p. bratru mému jakožto sirotku se nestane a já jménem poručnickým o věc spravedlivou k žádné commissí se postaviti moci nebudu.

Pročež tehdy VM. žádám, že jinší resolutí a prostředek k zaplacení téhož dluhu vynaleznouti ráčíte tak, aby mezi námi jakožto VM. poslušným služebníky žádná příčina nepovstala takovou věc právně a tu kdež

náleží, an by potřeba byla, u JMC, pána nás všech nejmilostivějšího, vyhledávati.

Dle poručení VM. bych rád, dá P. Bůh, dne zejtřejšího poslušně sloužil. Nicméně, poněvadž JM. paní máteře z Prahy dnes na noc očekávám, při VM. omluven býti žádám.

Můj p. bratr a moje nejmilejší VM. a všem přináležejícím se poslušně poroučejí a já zůstávám VM. upřímný a věrný služebník

F. M. L. s Talmbergka.

Z Rattaj 5 Xbris 1665.

Kdykoliv jindy račte poručiti, já budu sloužiti; však jinší resolutí, nežli míti ráčíte, račte přijíti.

[Adressa česká na Šternberk. Pod ní na obálce připsáno vlastní rukou hr. Václava:]

„Na toto sem odpověď nedal.“

85.

1665 d. 9 prosince v Ratajích. — F. M. L. z Talmberka žádá hr. Václava za kategorickou odpověď na svou upomínku, poněvadž bratr jeho na cestu neprodleně vydati se chce a peněz odjinud sehnati nelze. (Orig. s vlastnr. podpisem.)

Vysoce urozený s. římské říše hrabě! Pane pane ujče a kmotře můj vzácně laskavě nejmilejší! Až posavad jsem z prodloužilostí odpovědi na psaníčko mé teď posléz VM. učiněné očekával. Poněvadž pak pan bratr můj stále na mně dotírá a vždy neohlídajíce se na žádnou zimu, neb se obává, kdyby až do jara čekati měl a v těch místech, kam jeti míní, o vojně se silně proslejhajíc že by těch případnosti zhlídnouti nemohl, vždy cestu svou před sebe vzíti oumyslu jest, nevěda já pak o žádných jinších prostředcích, kterak bych panu bratru mému v slušném oumyslu jeho pomoci mohl, tu, kde jemu náležející rest patří, hleděti musím.

Protož VM. poslušně žádám, že mně cathecorickou odpovědí, kterou bych se dokonale a zajisto spraviti mohl, co nejdříve podělití ráčíte. Jakou od VM. odpověď dosáhnu, budu dále věděti jak pokračovati.

Mezitím poroučejíce nás z obojí strany [do] ochrany božské zůstávám VM. upřímný a věrný služebník a ujec

F. M. L. s Talmbergka.

Dathum z Rattaj 9 Decemb. 1665.

[Adressa česká na Šternberk. Poznámka při ní:]

„Praesent. 10 Decemb. 1665.“

86.

1666 d. 3 února v Ratajích. — F. M. L. z Talmberka děkuje hr. Václavovi za zaslané noviny, vyslovuje obavy, že nastávající sněm přinese jim asi přísné vybírání starých restů, a podává sám některé novinky. (List vlastnoruční.)

Vysoce urozený hrabě! Pane ujče a kmotře mně nejmilejší! Za odeslanný noviny VM. poslušně děkuji, nicméně žádtný velký potěšení se s nich vzít nemůže. Pán Bůh rač jenom nám ubohým Čechům pomoci. Ale bojím se, že nastávající snem nám tak pernej bude, že nám všechnu chudt k hospodárství skazí obzvláštně, jestli tak pertinaciter budou chtít starý restanty dobejvati. Já přísahám Pánu bohu, že nikoliv dle poručení jejich nebudu kraj vícejc hubiti a kaziti, radějic jim tu službu i to hospodárství odevzdám a budu nekam jinam pomohati jinších hubiti a ne svý dobrý přátele a sousedy, poněvadtss to proti bohu a císaři jest.

VM. prossím, pokudtss co odt ninejšího pana directora kanceláře novýho strany restův dostati ráčíte, že mně s tím taky podělití ráčíte.

Já sem slyšel, že všechny resty hraběnce Strocový*) v Pechynsským kraj(i) sou vykázanny a pánni místodržící na pánný hejttmane krajsský nákého hejttmana Quasta na executí poslali.

Račte pro boha sturmmovati, adt nám tolik neudělají, sice budem skazenni.

Moje Evrle**) se VM. všem poslušně poroučí a já dle ochrany boží zůstávám VM. poslušný a věrný služebník a kmottr

F. M. L. z Talmberka.

Z Rattaj 3 Februarii 1666.

Monsieur Monsieur le Conte Wenzel de Sternberg a Sternberg.

87.

1666 d. 17. března v Ratajích. — F. M. L. z Talmberka vymlouvá hr. Václavovi, že by mu na Šternberk více vojáků byl přidělil, než příslušelo. (Orig. s vlastnor. podpisem.)

Vysoce urozený s. římské říše hrabě! Pane ujče a kmotře mně laskavě nejmilejší! Psaní VMti dnešního dne z Šternbergka dattirované náležitě sem přijal a co v takovém, že by Šternberg nad jinš panství v delogirování soldatův praegravírován býti měl a že to vše až posavad mlčením pomjjeti, jako i to, kde na kterém panství a statku a jak mnoho rejtharstva od každé compag. skutečně logiruje, v náležitá místa přednésti chtítí ráčíte, lftostivě a skoro s plačtivýma očima sem vyrozuměl jsouce já jak JMC. jako

*) Hr. Strozzi ze Schreienthalu. — **) Manželkou pana Františka byla Eva Regina roz. Kustošova ze Zubří.

www.libtool.com.cn

i VM. vždycky poslušný služebník žádnému křivdy učiniti nemíním. A pokudž to tak, jak se dokládá, tu kde náleží, přednésti chtíti ráčíte, při vůli VM. všeho zanechávám, nebo vím, že v poli na 2 neb 3 usedlý jeden rejthar respective mluvíc proti horákům do quartiru přišel, nyní pak nevím, proč by mi od VMti takové důtklivé slova se psáti měly.

Aby pak takové panství, které by proti jinším ulehčení v kraji mělo, se vynacházelo, o tom pochybuji a dividující celý kraj na 7 dle vysazeného počtu usedlých jeden rejthar přichází. Protož aby se tu VMti náké ublížení státi mělo, o tom pochybuji. A poněvadž z nich jeden každý svůj měsíční platt dostává, taky jim žádný ničímž povinen není.

Já však, v čem dále VM. sloužiti mohu, rád učiním, neb sem a zůstávám VM. upřímný a věrný služebník

F. M. L. s Talmbergka.

Datum z Rattaj 17 Martii 1666.

[Adresa česká. Při ní poznámka:]

•Psaní od p. France z Tallmb. v příčině přidání jednoho soldata na panství Šternberské.◀

88.

1666 d. 29 května v Ratajích. — F. M. L. z Talmberka vyzdvihuje dle přání hr. Václava jednoho rejthara ze Šternberka, kam by sám rád přijel, kdyby věděl, že hrabě se naň nehněvá. (Orig. s vlastnor. podpisem.)

Vysoce urozený hrabě! Pane ujče, kmotře a sousede můj laskavě nejmilejší! Psaní VM. s přiloženými novinami jsem náležitě přijal, za kteréž VM. poslušně děkuji a dle zakázání mého toho rejthara z quartiru dle přiloženého ordru vyzdvihuji. Račte jemu takový odevzdati, aby na Kostelec k hejtmanu s ním se vypravil. Já pak kdybych věděl, že již víceji na mně tak jako prvé hněvati se neračte, nepominul bych se k VM. vypraviti, poslušně sloužiti a o některých věcech důležitých s VM. rozmluviti.

Poroučejíce mezi tím VM. k mocný ochraně boží zůstávám VM. poslušný služebník

F. M. L. s Talmbergka.

Datum z Rattaj dne 29 Maji 1666.

IV.

Listy Matouše Ferd. Sobka z Bílenberka, arcibiskupa pražského,
hr. Václavu Jiřímu ze Šternberka.

1668—1674.

89.

1668 d. 6 srpna. — Děkuje za blahopřání zaslaná za příčinou jmenování jeho arcibiskupem pražským a ujišťuje svou stálou náklonností.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane. VM. psaníčko dvoje sem přijal a jistě stálou starou upřímnost a důvěrnost poznal, za kteroužto co nejpěkněji děkuji, obzvláště pak za upřímnou vinš k arcibiskupství Praskému. Bohu všemohoucímu přičítati jest, nebo mý meritta příliš špatná jsou. Dexter a Domini fecit virtutem, dexter a Domini exaltavit me. Od téhož milost a pomoc očekávati se musí, nebo vidím před očima, jaký starosti a práce mne očekávají.

O rozmnožení nepřátel a závistníkův mlčeti musím. K mýmu bohu a k mýmu císaři mou naději a doufání zkládám. Vím, že mne neopustí.

Co se dáleji mý osoby dotýká, račte se bezpečiti, že jistě a konečně skusiti a najíti račte u mne to symbolum semper idem. Budu toliko očekávati příležitost, abych mohl skutkem dokázati, že jsem a do smrti zůstanu VM. upřímnou, stále, důvěrnou sluhu a přítel

6 Augusti

Matth. Ferd. biskup,
jmenov. arcibiskup.

JM. paní se všechen poroučím. Byl bych srdečně rád navštívil z panem oppattem. Mám v pátek, v neděli a potom na pannu Marii ordinationes. Po panny Mariae musím do Rychnova z panem hejtmanem zemskejm. Tu neděli mám u pana Vitanovského*) položit kámen první na kostel. A tak in octava Assumptionis budu zase zajisto doma.

Vysoce urozenému pánu panu Václavovi hraběti z Šternberga, pánu na Šternberce, JMC raddě, soudci zemskému a komorníku JMC.

*) Hynek Dědřich Vitanovský z Vlčkovic, pán na Supí Hoře a Vorlici.

www.libtool.com.cn

[Při této adrese jest připsána poznámka hr. Šternberského registratora buď z konce XVII neb ze samého počátku XVIII století tohoto znění:]

• N° 303. J. M. kníž. P. arcibiskupa pražského rozdílné listy. •

90.

1668 d. 10 září v Chrasti. — Píše, že zejtra na krátkou návštěvu k hraběti na Radovesice přijede.

Vysoce urozený hrabě. Poněvadž již dávno má povinnost byla sloužiti a navštívit, z dovolením dne zejttřejšího na noc na Radovesnici sloužiti nepominu, však na krátkkej čas.

JM. paní poníženeč ruku líbám a zůstávám VM. upřímnej, starej, věrnej sluha

Matth. Ferd., jmenov. arcibiskup.

Actum v Chrasti dne 10 Septb.

91.

1668 d. 20 října. — Velice se těší na návštěvu hraběte. Mohli by se u hr. Šporka v Heřmanově Městci setkat a potom společně na Chrast jeti.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane patrone. Příteli upřímny. S velikou radostí očekávati budu a nikam neodjedu. Kdybyste ráčili chtít pana Landshaubttmana zastihnouti, ráčili byste mušit před Všema Svattými ke mně přijeti. Všechny Svatý ještě z semnou slaviti bude. Tak bychom se zhledali spolu. Oni jsou hrubě žádostivi viděti a nemůže pan hejttman dýle čekati.

Žádám za oznámení, kdy vyjeti ráčíte. Já bych k generálu Šporkovi*) na noc přijel. Potom spolu bychmy do Chrasti jeli.

Již zůstávám V. Milostech [sic] všečen upřímnej služebník

20 Octb.

M. F. biskup,
jmen. arcibiskup.

[Adressa německá do Radovesic.]

92.

1668 d. 27 října. — Těší se na příchod hraběte a bude jej u hr. Šporka očekávati, odkudž pak společně na Chrast pojedou.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější**) (NB. Jak se ingoust vylil, tak se jistě srdce vylilo.) pane důvěrně a srdečně milý. Radostně jsem

*) Hrabě Jan Špork, pán na Heřmanově Městci, Malešově atd.

**) Na »v« vylil se mu z péra inkoust.

www.libtool.com.cn

přečetl milý psaníčko. Jistě z radostí očekávati budu šťastnej příjezd a 6 Novemb. na noc též k panu generálov*) přijedu, abych hned i tam mohl líbezně přivítati a potom sám na mejm vozejčku do Chrasti mý nejmilejší hosti přivézti, kterejm se všechen odevzdávám a zůstávám upřímněj, povinnej služebník až do motyky a lopaty

M. F. arcibiskup.

V Chroustovicích**) mou ambassadu vykonám náležitě.

27 Octb.

[Adressa německá na Radovesice.]

93.

1669 d. 5 února. --- Omlouvá se, že pro katar na Šternberk přijeti nemůže a vyřizuje pozdravy.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane synáčku! Nepochybně že již mý psaníčko došlo, v kterým se vymlouvám, že nenadále nehuttney cattharr na mne přišel, tak že nesmím se vydati na cestu. Protož ještě jednou prosím za odpuštění. Nesmím, nesmím se vydati, nebo ty cattharry tento rok jsou tak nebezpečný. Chvála milýmu Pánu Bohu již sice jest lípe mnohem, ale však přece doma zůstatí musím. Již, mý nejroztomilejší dětti, odpuste mně; však mně jest to dosti lítto, že nemohu sloužiti a se v Šternberce drobett pottěšiti. Již já to všechno všechno nahradím; prosím, prosím za odpuštění. Posílám hned zase reittknechta, aby časně oznámil. Právě mne mý věrní okolní navštívili, mezi kterejma jest paní Hissrlová, která se pěkně poroučí obzvláště JM. paní Voršilce. Nepomine co nejdříve svou povinnost vykonati. Přijela z Vídně teprv v pátek. Ten můj kanovník z Šmíldberg posílá panu synu ručnici a nějakej prášek. Poroučí se co nejpekněji.

Já pak zůstávám mých nejmilejších Šternberskech upřímněj, důvěrněj táta a volnej služebník

5 Februarii 1669.

M. F. arcibiskup.

[Adressa německá na Šternberk.]

94.

1669 d. 1 března. — Závidí opatu sv. Prokopskému, že s hrabětem konec masopustu stráví, ješto sám povolán byl od císaře do Prahy.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Poněvadž má ten Prokopský***) šťastnější bejti nežli já, nechci jemu tu poctivost učiniti,

*) Hr. Janu Šporkovi na Heřmanuv Městec.

**) Patřily v té době hr. Františku Karlovi Libštejnskému z Kolovrat.

***) Opatem kláštera sv. Prokopa na Sázavě byl v ten čas Fr. Daniel Ildefonsus O. S. B.

www.libtool.com.cn

abych ho jináče jmenoval. Proč on má bejti u mejch nejmilejších dětí a srdečnejch miláčkův na tento massopust a já nebohej mám toho vinšovanýho potěšení zbaven bejti. Již jest darmo. Chtěj nechtěj muším mu to přece přáti. Však myšlením jistě daleko nebudu.

JMCisařská mne citirovala; mušil jsem do Prahy. Pan praelat poví všechno, jak zse mnou jest. Jsem byttem totus incognito*) u pana nejvyššího purgrabího (N. B. kdybych JM. paní Voršilky**) myšlení měl vyjeviti, vím, že bych trefil, co myslí). Nemohlo jináče bejti, poněvadc ještě nejsem poctivej a nesmím dokonale na jevo.

Již, mý nejmilejší dětí, poroučím se. Nemám kdy více psáti. Nezapomínejte na toho, kterej professi učinil, že zůstává až do [] upřímnej táta a sluha

1.

M. F. arcibiskup.

Pater Lorenc má bejti, soll nicht fastnaht sein, ale lustig.

95.

1669 d. 16 dubna v Kolíně. -- Oznamuje, že confirmace jeho na arcibiskupství již přišla, však bez umenšení taxy, zve na svátky do Řečice, sděluje pořad svého svěcení a končí přáním veselých svátků.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Při odjezdu a quitování mýho předešlýho biskupství přijedouce do Colína k Pátrům Kappucinům milý psaníčko jest mně odevzdáno, kdež i měl jsem to mínění mejm psaníčkem navštíviti a oznámiti, že již chvála milýmu Pánu Bohu má confirmací přišla, však bez umenšení taxy; jak pravívá pan Rabenhaupt:***) Nažerte se jich, tak i já Římanům říci mohu: Non est abbreviata manus Domini. Pán Bůh mně taky pomůže, ačkoliv dosti tvrdej vořech, nežli jej rozlousknu. 18^M za confirmaci, panu hraběti Harrachovi za mobilia 24 tisíc a co jinší náklady. Já nyní jedu do Prahy a do města incognito pojedu. Dne štvrtečního vykonám svěcení oleje a potom pojedu k Řečici. Tam svátky budu držeti. Coš bych rád mýho synáčka a nejmilejší dcerušku na svátky v Řečici měl a s nima veselý Alleluia spíval. V sobotu k vobědu budu v Řečici, ve středu po svátčích pojedu do Brna anebo raději mimo Brno do Turan. Tam první neděli po svátčích přijmu pallium od biskupa Ollomouttskýho; potom pospíším do Řečice, nebo ten pátek před druhou nedělí bude sollennis ingressus do Prahy. To jsem s povinnosti mé tajiti nemohl, mý nejmilejší dětí.

*) Nebylť posud na arcibiskupa posvěcen a dosazen, a nesměl proto veřejně v Praze vystupovati.

**) Paní Voršila Polexina, manželka hr. Václava J. H. ze Šternberka, žila se svým bratrem Bernardem Ignácem z Martinic, nejv. purkrabím praž., v nevůli.

***), Ferdinand František Rabenhaupt ze Suché, hejtman kraje Čáslavského atd. † r. 1675.

www.libtool.com.cn

Nyní vinšuji od milostivýho Boha šťastný, veselý, radostný a líbezný sváttky. Bůh všemohoucí rač dáti mnohejch jiných šťastně dočkati, abyste ráčili všichni po skončení mnoho šťastnějch lett radostný Alleluia tam věčně spívatí.

To z upřímného srdce jak mýmu nejmilejšímu pánu tak i nejmilejší JM. paní dcerušce a všem milejm děttem vinšuji a přeji. Et benedictio Domini sit super Vos et maneat semper.

Já zůstávám v naději, že dokázati budu, že jsem upřímněj, věrněj táta a sluha

M. F. arcibiskup.

V Colíně Capucinským 16 April.

Et quid Episcopus Sternbergensis*) concinat bassinando faelicissime Alleluia in Annos.

[List s adressou chybl.]

96.

1669 d. 25 dubna. — Lituje, že na svátky jej nenavštívili, a omlouvá krátkost listu přílišným zaneprázdněním.)

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane sync. Potěšení mé nepřišlo a tak na jinší čas odloženo býti musí. Mezi tím pěkně děkuji za velikou affectí. Pan oppat oustně bude povídat, jak jsem zaneprázdnění měl. Propterea abbrevio calamum sed non affectum, kterej nyní jest pět mil dlouhej, od Řečice až do Šternberga.

JM. paní se všechen poroučím. Milý dětti požehnej milej Pán Bůh Já zůstávám mýho milýho synáčka a milejch děttích [sic] upřímněj stálej táta a sluha

25 April.

M. F. arcibiskup.

[Adressa německá na Šternberk.]

97.

1669 d. 9 května. — Děkuje hraběti za upřímnou lásku a přání k dosažení praž. arcibiskupství, mluví o závisi jiných, kteří jej zkaziti chtěli, lituje, že hrabě nebezpečně stonal, a slibuje v červenci na Šternberk přijeti.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Upřímná láska, té nemůže skryti, a jest jako dejm, kterýho nelze zavřiti, aby se nevyjevil. Též to tu vynacházím, že mejch nejmilejších dítek Šternbergskejch ke mně upřímnost skryta není, nýbrž hned patrna a zjevna. A já se jináče mstíti

*) Nejstarší syn hraběte, hr. Jaroslav.

www.libtool.com.cn

nemohu, než že jistě zasse naproti tomu hned můj srdce dokonale jim dávám a dedicuji.

Přiliš laskavě nejmilejší pan syn mně přeje a vinšuje můj příjezd do Prahy a můj posess arcibiskupství praskýho. Nejní, jistě nejní z těch, který se závistí mohli rozpuknouti, když viděli, že z takovou uctivostí do Prahy přicházím. Již jest všechno přemoženo; již závist neht sama sebe žere, která se domívala mne skaziti. Pan oppatt s. Prokopskej všechno oznámí, jak se vedlo; ale já též, jak bude náležitě sepsáno, nepominu odeslati. Mezi tím mně srdečně líto, že můj nejlaskavější pan syn tak nebezpečně stonal. Pán Bůh rač všechny ode všeho zlého zachovati. Již bych přál, aby ten Junius konec brzo vzal, nebo in Julio z Prahy až na Šternberg uteku. Však nejprv k svatýmu Prokopu.

Nehť posel, kterej do Prahy chodívá, se zastavuje; snad budu mítí někdy nětco co psáti. JM. paní se všechen poroučím. Neračte oba na toho zapomínati, kterej jistě zůstává až do ☿ upřímný, stálej táta a sluha

9 Maii.

Matth. Ferd. arcibiskup.

A co dělá Neoscopus? má bejti Neo Episcopus Sternbergensis. *)

[Adressa německá na Šternberk.]

98.

1669 d. 18. června. — Oznamuje velmi rozmarně, že dne 29 června na Šternberk přijede, a přeje si, aby někdo časně do Mnichovic přišel a odtud cestu mu ukázal.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Mou ottcovskou povinnost vykonati jsem povinnen a můj nejlaskavější dětti [v] vlastním příbyttku požehnati. Pročeš mimo moci boží tu středu před svatým Prokopem do Šternberga upřímo přijeti mním. Však prvé dovolení žádám. Po obdržení toho vinšoval bych, aby někdo, kterej by mně do Šternberga cestu vokázal, do Mníchovic časně přijel; nebo já z Prahy vyjedu o třech hodinách a v Mníchovicích obědvati budu, abych tím dříveji k mým nejmilejším děttem přijeti mohl.

Ve štvrtek pojedemy k svatýmu Prokopu a tam vykonámy pobožnost na noc zasse do Šternberga. Než prosím žádnou sobě nepřiležitost nedělati, nebo já se za domácího vydávám a chci domácí důvěrně bejti.

JM. paní Voršilka když mně dá velkou míssi gern Sehen, **) již bude všechno dobře. Než bojím se vo competenci z biskupem Šternbergskejm. Já postavím proti němu můj dva kapplany z liščíma vocasy. Nehť on vezme vlčí. Kdo koho přemůže?

*) Hr. Jaroslav.

**) Ráda viděti?

Milý dětti požehnej milej Pán Bůh. Já pak zůstávám upřímný táta,
sluha a všechno

18 Junii.

M. F. arcibiskup.

Prosím toto psaní do Řečice poslati.

[Adressa německá na Šternberk.]

99.

1669 d. 12 září na Košumberce. — Slibuje, že konečně zejtra hraběte
navštíví.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Dá Pán Bůh
dne zettřejšího konnečně postavím se na službu. Dnes, to jest ve štvrtek
budu přez noc u generala Šporka; zejtra tím raněji vyjedu.

JM. paní se všechen co nejpěkněji poroučím. Jiný požehnej Pán Bůh.
Zůstávám upřímný táta a sluha

M. F. arcibiskup.

Na Cošnerce dne 12 Septb.

100.

1669 d. 5 října. — Líčí živými barvami krutou podagru, která jej po
příjezdu od nich v noci zachvátila a hrozně týrala, tak že teprve nyní
hraběti k jmeninám přáti může. Táže se na svého suffragána a mají-li
růženec »dreiunddreissiger«, který Kristus sám jedné panně v Roveredu
požehnal.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Ten den, jak
jsem od mejch nejmilejších děttí jsem vyjel, byl mně šťastnej, poněvadž jsem
šťastně a zdráv domů byl přijel. Ale ta následující noc všechna nešťastná,
nebo přišla mně do pravýho lokte podagra ukrutně; odtud se dala do
ruky pravý, z ruky pravý do nohy levý, z levý nohy do pravý, odtud do
kolena. Potom se ten neřád jako smluvil a spolu všudy přeukrutně trápil,
div že jsem se nezbláznil. Od neděle tu mám pokoj. Toliko ještě koleno
nechce dobře činiti. Ukrutnost pak odtud poznati může, mimo že všechno
jako konev otteklo jest, na obou nohách puchejře co malý vejce slepičí ta
šelma tyranka jest udělala, jako když se jeden spálí. Mušil jsem dát roz-
tříhnout; vyšla žlutá voda, která když uschla, zůstalo na talíři jako klí.
Obě pak nohy muší balvíř hojit, nebo jako širokej tolar zůstalo místo a
již ta voda počala do živýho zhrát. Obě nohy i koleno plničko červených
neštovic jako semence.

A tak, nejmilejší dětti, nebohej táta dostal tenkrát od ty ukrutný,
bezbožný, bohaprázdný haldy ukruttnej pardus.

Pil jsem mlíko; ono se ve mně zsedlo, salva venia jako tvaroch natírlich vycházelo, coš jsem měl těžkej porod, až hrozno. Pamatoval jsem na ty nebohý ženy; a tak dva dni taky paní manda trpěla, že mušila bavlnu z olejem dřevěným míti. Nevím, budu-li mocti tento tejden na nohy postoupiti.

To jest o mým po tyto čassy mizerným způsobě.

Nyní na milýho Vácslavička pamatovati se muš. Octav jest a tak nic nesmeškáno. Sláva jak Bohu tak milýmu svatýmu Vácslavu budiš na věky, poněvadc milost boská a přímluva svatovácslavská našeho milýho Vácslava z Šternberga v dobrým zdravím nám všem upřímným k obzvláštnímu potěšení tak milostivě a milosrdně zachovala.

Bože dejš mnoho prodlouženejch lett šťastněji a veseleji dočekati a přečekati, tak aby z našeho milýho Vácslava nám větší sláva a radost přibyla. To z upřímného srdce vinšuji a přeji; nemohouce z mýho hrobu státi, nic jinýho leže na znamení mý upřímný náhllosti a lásky nalíztí jsem nemohl, toliko špatnej obrázeček; měl jsem sám přijíti, však malovanej, a z mlčavým pohlídnutím to všechno, co péro koná, vykonati; než malíř pro zdvichání sklínček dostal nevohybnou ruku, tak že ještě neschotovil. Než bude tento tejden hottov.

A tak se všechen pro vinculo odevzdávám tak, abych byl mejch nejmilejších Šternbergskejch perpetuus vinctus et victus. Amen.

JM. paní Voršilce, mý nejroztomilejší, věrný, upřímný, srdečný dcerušce, ottcovsky se poroučím. Mý drahý milý dětti požehnej milej Pán Bůch.

Já pak zůstávám všech všech neproměniteldnej, stálej, upřímněj, věrněj táta a sluha

M. F. arcibiskup.

Was macht mein suffragan; ist er worden aus lahmen krumb oder grad?

Máte-li dětti rosarium, jenž se jmenuje drei und dreisiger? jest od jedny svatý panny, která ještě živa z Rovorettě. Sám Christus Pán ji vyučil se modliti a jí několik rosarí požehnal. Já jsem dostal jedno originale; dottknutý mají tu moc jako originalia.

101.

1669 ku d. 21 října. — Lituje velice, že tak brzo odjedou, a prosí o maličké pozdržení, ješto by paní hraběnce malé vázáníčko rád vlastnoručně odevzdal.

Můj nejrottomilejší [sic] pane syne. Jak jsem pak tak nešťastný, že jsem nevěděl o tak brzkým odjezdu; byl bych jistě domu pospíšil a jiný visity zanechal. Ale přece o maličký zastavení žádám, bydbych ležel. Ale však, jak pak ráno stávám, již mám přece naději; nebo chtěl jsem mali-

čičký vázáníčko*) JM. paní sám do milejch ručiček dáti, aby z milejch ručiček odevzdáno bylo. Pokudž nemůže bejti, tehda bude následovati.

Mně zatím prosím do hlubinky srdce poroučeti, jakož se všem poroučím a zůstávám tak, jaks se může dokazovati a že umírám mejch mejch nejupřímnějších nejupřímnější táta a služebníček

M. F. arcibiskup.

JM. panu hraběti z Šternberga.

[Psáno velmi zběžně, patrně na spěch.]

102.

1669 d. 17 listopadu. — Děkuje za laskavou vzpomínku a vypravuje o odjezdu nejv. kancléře do Vídně, o odhadu Rychmburka, o změnách při dvoře, o stavu věcí v říši, Turecku i Uhřích atd.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Za tak roztočilý spomínání na mrzutýho tátu velice děkuji. Já jistě nezapomínám a pravím: *Ubi thesaurus sinceritatis et fidelitatis, ibi est cor meum et hinc stella mei Sternbergici in corde sicut flamma coruscat.*

Pan canclř nejvyšší**) pospíchal, nebo osobu jeho hrubě [v] Vídni desiderovali.

Odhad v Richenburgu***) prvotně těšce šel, tím tížeji celý dominium. To jediný já se divím, že takový excessus a proti právu oppositiones tomu hraběti se dovolují a žádná reprehensio severior nenásleduje. Jinýmu by to nešlo. Zucker†) ještě lípe se bude chovati, nebo se nad hrabětem bude moci nyní instíti. Ale att dá na se pozor, aby mu kradně reverendu nevyprášili.

Při dvoře bude proměna. Jeden přednější L: dostane sice podlí mého zdání content, ale o druhým pochybuji.

O recrutích se píše, pokudž aliancí z císařem a z říší tak, jasse††) píše, continuirovati bude, říše 30^M lidu chovati chce. Turek se rozmyslí. Nicméně něttco on myslí, poněvad lid z Candii do Dalmatii a Macedonii rozložil. Uhři ti nám nic dobrýho nespůsobí, ti in Oberungern.

Naše princessin již jistě nevěstou; tak přinesla tato pošta.

Já dne zejttřejšího pojedu do Prahy. Tam mne míti chtějí a na mne křičejí. Kdyby moji miláčkovi byli na Šternberce, byl bych cestu tam obrátil. Až podruhý.

*) Paní hr. Voršila měla jmeniny dne 21 října.

**) Jan Hartvík hr. z Nostic.

***) Rychmburk náležel hr. Berkům z Dubé.

†) Jan Arnošt Cukr z Tamfeldu, rada nejv. purkrabství pražského?

††) jak se.

Oppatt Sstrahovskej*) minulou středu hrubě pospíchal k věčnosti; snad již jest tam, nebo medici ho deserirovali. Nyní jedu do Želiva; tam mne nějakou comoedí chtějí obveseliti na rozhodnou.

Haisenšteina štiftohter Břesovcova**) bude mít jednoho Doudlebského. Zadali za consens sine denuntiationibus copulirování bejti.

Již novýho nevím, než že se my nejmilejší dcerušce JM. paní pěkně pěkně všechen všechen poroučím. Druhý milý dětti požehnej Pán Bůh. Zůstávám srdečně upřímnej táta až do hrobu

17 Noveb.

M. F. arcibiskup.

Toto psaníčko žádám do Colína poslatí.

103.

1669 d. 1 prosince. — Oznamuje, že na pozvání pí. kněžny Marie B. Piccolomini byl v Náchodě na svatebním veselí; vypravuje o zasnoubení arcikněžny Eleonory Marie králi Polskému Michalu Višňovčkému, o věně jejím, o nerozhodnosti císaře, o Turcích a Uhřích, o událostech v říši a ve Španělsku a končně o návštěvě, kterou ho syn hraběte poctil.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Psaníčko nejmilejší de dato 22 Novemb. jsem dne včerejšího navracejíc se domů jsem dostal. Byl jsem v Náchodě. Kněžna Piccolomini***) tak horlivě mně psala, že jsem jí nemohl odpovědět. Byl jsem přijel minulou středu tejden do Prahy a najdouc psaní od kněžny druhej den jsem se dal na cestu.

Praesident†) ani slovíčka nepsal. Omlouval se, že předně on se toho veselí dokonce nic neujímal a všechno kněžně vládnouti nechal; za druhý že žádnému příteli o tom veselí neoznámil, nebo kdyby byl jednoho žádal, mezi jinýma byla by závist a nárek, proč toho a ne jinýho. A tak na svatou Katteřinu po večerní copulaci a tractaci skovali se pod peřinu a jistě dostal pan praesident dobrou chuttnou zvěřinu, která mu přidá do nossě kejchavného křenu. Nebo v pravdě mítí bude podlí svého contentu dobrou ženu, která se hoditi bude k žádajícímu plemenu.

Při dvoře se divně děje. Pravda jest, že to zasnoubení††) jest nám užitečný propter timores Turcicos et Gallicos, si Galla fuisset. Ale bude snadno million státi. 500^M dáti se má a jest concludirováno. Však aby pro druhý nebyla consequentia, císař dává toliko 100^M, druhý 400^M císařovna stará dává s lásky; co však nepochybně císař dáti musí. Austaführung,

*) Vincenc Makarius Frank zemřel dne 20 listopadu 1669.

**) Marie Barbora Vřesovcová z Vřesovic a Oldřich Jan Doudlebský z Doudleb.

***) Maria Benigna, roz. vévodkyně saskolauenburská

†) Praesident nad appellacemi František Norbert hr. Kinský, který měl za manželku hr. Annu Františku Ursenbeckovou?

††) Králi polskému Michalu Višňovčkému (1669—1673) zasnoubena byla arcikněžna Eleonora Marie, sestra císaře Leopolda I.

klenoty, cesta co státi bude, obzvláště poněvadž císařovna sama a na hranice sprovoditi chce, to jistě nemalý quantum vynese. Nyní největší starost jest, jaká věrná osoba a subiectum capax jí dáno bude, který subiectum na císařský interesse pozor dá a s Poláky rozumně zacházeti uměti bude. Schaffgoč in aula nostra non ita bene audit, sicut existimatur.

De primariorum conventionem et compositionem desperatur imperator prudentissimus. Capit omnia et in prudentia vix habet sibi similem, sed deest re re sol sol ut ut io io.

Recruti jistě budou. Že jsme měli polehčení drobet, totižto ročně asi 50^M, co jest, když nyní trojnásobně snad to nahraditi musíme a císař přece to nedosáhne, co stratil; nebo ty osoby a takový nenajdemy.

O Turku co se spargirovalo, nic nejní; než proviantýruje Neiheisel hrubě.

Uhři ti nám nic dobrého nespůsobí. Obávati se, aby těch pět ge-spanschafft v vrchních Uhrích nerebellirovaly.

Triplaallianc má již dokonalá bejti a Švédům těch 200^M thollarův odvedeno. Než jak se píše, že by Brandeburg, Münster a Francouz proti Hollenderům alianci zavřítí měl; divně se plette na tom světě.

Johann de Austria*) nechce ze Špianhel; obávati se, aby on nepracticíroval a královny gubernu nevzal a jí do kláštera strčel. Haec breviter et confidentissime. Maneo syncerissimus semper servus et avus

M. F. archiepiscopus.

1 Decemb.

D. Filius hodie me honoravit. Est sane egregius. Deus illum conservet. Nolui illum cras dimittere, nisi prius mecum prandeat. Sic illum dein cum benedictione dimittam. Erit sane aliquando magnum solatium. Deus conservet et parentes et illum una cum caeteris.

104.

1670 d. 5 ledna. — Velice horlivě se omlouvá, že opomenul blahopřání zaslati a nahrazuje to nyní. Vypravuje o císaři, o smrti hraběnky z Vrbna a o své cestě do Lužice.

Moji nejroztomilejší dětti. Mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideo precor. Jsem něttco příčina sám a taky nejsem; ale jináče jsem se jistě nedomíval, než že moji tak, jak jsem jinším vinšoval, též psaníčko doložili, jako prvotně se stávalo. Ale nyní vidím, že se státi nemusilo. Již jest darmo. Prosím, prosím hříšníkovi odpustiti. Ani já hned nevím, ani nemohu mysliti, že jsem nepsal, anebo zdališ jsem psal a psaníčko snad pod titulem k panu starému z Tallenbergovi [sic] přišlo; nebo já jemu též

*) Byl nemanželským synem krále Španělského Filipa IV.

upřímně psávám. Nyní to nahražuji. Od od[sic] milostivýho Boha hojnost nebeskýho milosrdenství vinšuji, abyste ráčili od milýho Boha jak na duši tak i na těle požehnaní na mnohá léttha setrvati a já příležitost měl mou ottcovskou povinnost a služebnost mnohem víceji a lípeji než kdy prvé dokazovati. Milý dětti požehnej též milej Bůch, aby se dle contentu milejch rodičův jako růžička červenaly a vůni nejlíbější všelijakých ctností od sebe vydávaly. To hned z hlubokosti srdce mého vinšuji a přeji.

Mám mnoho pletich, který nyní nelze vypsati, a tak nejní divu, že drobett nepamatlivej jsem byl. Ale ještě pravím, že hned nevím, jak se pak to stalo. Domíval bych, že spíše by se bylo státi, že bych sám na sebe byl mněl zapomenouti nežli na mý upřímný milý dětti. Již se odevzdám při šťastným zhledáním pokuttě. Nezapomenu již, než brzo zase budu psáti. Příčina taky jest, že psaní přichází a žádnéj se pro odpověď nehlásí; jako tentokrát právě přišlo psaní o devíti hodinách, když jsem měl ke mši svatý přijíti. A přece jsem přede mší psal, nebo po mši hned odjeti musím.

Císař chvála P. Bohu zdravější. Ty Špianhelky madonny dělají mu nepřiležitost. Schvální curir do Špianhel jest poslán, aby napomenuty byly, aby císaře drobet šanovaly. Hraběnka stará z Vrbna včera umřela. A já musím v tom neuhutným čase do Lužice na visitaci.

Zůstávám mejch nejroztomilejších děttí upřímněj tatíček a povinnej služebníček

5 Jan. 1670.

M. F. arcibsp.

105.

1670 d 27 února. — Vypravuje, že masopust v bolesti skončil, a sděluje novinky z Říma o volbě papeže, o králi francouzském a o šelmách Uhřích.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane synáčku. Těším se, že jste všichni ráčili massopust vesele dokonati. Já in lecto doloris. Nemohl jsem jináče nežli dolorose massopust skončiti. P. nejvyšší písař*) ten pomáhá vždycsky čas po poledních trávití a mne těšiti. Hrajemy spolu labetu vo krejcar; hrozně sobě škodímy.

Já nyní bolesti nemám, nic méně nemohu na nohy stoupiti; jsou jako by byly naduty. Snad po druhý lepší noviny o mým zdraví psáti moci budu. Prokopskýho pontificem neviděl jsem; takto nebohej náklad musí vízti nemalej. Z Říma nic neslyšet. Pronuisi (?) a Vidoni jsou in praedicamento. Jeden udělal křik, že jest papežem cardinal Alteri a že hned velikou almužnu rozdávati bude. Přiběhlo ad Vaticanum mnoho množství lidu a vykřikovali: Cardinal Alteri papež vivat a ono nebylo nic. Tu musil duca Sauelli z quardy je rozzehnati. Vo králi Franttským se píše, že jest ne-

*) Byl jím r. 1652—1671 Mikuláš z Gerštorfu.

mocnej a že blázní. Pan nejvyšší purgrabě včera vyjeti chtěl. Píše, že budej těžkej sněm.

Šelmy Uhři chtějí naše z Zattmaru a z těch míst zahnatí. Posílá se tam větší quarnison.

Studnici, která jest u s. Oldřicha [v] Vídni, z který se voda vede do císařský kuchyně a jinam, tu chtěli taky nakaziti. Našel se pes naplněný jedovatými věci [sic] a nějaká materie jako vápno. Ten šelma, kterej to udělati chtěl, zlámal klíč; lidi přišli, na to utekl.

Sice novýho jest málo. JM. paní Voršilce se co nejpěkněji poroučím. Milý dětti požehnej Pán Bůh.

Zůstávám mýho nejlaskavějšího p. syna nejupřímnější táta a sluha
27 Feb. 1670. M. F. arcibiskup.

[Adressa německá na Šternberk.]

106.

1670 d. 17 března. -- Píše o trapné své nemoci, o sněmu českém a moravském, o stavu věcí v Uhřích, o pobytu císařovny v Polsce, o volbě papeže, o příspěvku uděleném knězi sv. Prokopskému a o nedobrovolném postu mladého hraběte.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Oznamuji, že ještě nemohu k dokonalému zdraví přijíti. V sobotu minulou přišla na mně colika, kámen, větrové tak velice, že jsem se mohl zbláznit. Trvalo to 20 hodin, ukrutnost pak 8 hodin pořadem, 3 clystiry sal. ven. jsem přijal; kámen opravdivej nebyl ale materia flosca et prilosa tak hojná, aby byla pospolu, skoro štvrt žejdlíku byla by vynesla. A to všechno šlo per fistulam et quidem quasi guttatim cum summo dolore. Nyní chvála Pánu Bohu jest lípe.

Sněm tuhej; ještě nic nejní conclusum, krom ty 1333 portí od martium svůj začátek berou. Aufbott a jeho werbung bude státi 133^M fl., vychování pak nemálo. Zejttra budou o tom v sněmě mluvíti.

Píše mně biskup ollomoutský, že jejich sněm jest tvrdý, ale však potřebnej, poněvadž skoro jistá vojna s Turkem bude. Jakož sice z Vídně inně se píše, že vezir zu Offen našemu dolmetzovi pravil, že on nebude raditi k nějaký vojně, než jestliže ti hussaři nepřestanou, tu že budou přinuceni na nětco pomysliti. Uhři šelmy, kdyby oni nevěděli vo ochraně turecký, nemohli by tak lechkovážně se císaři protiviti.

Naše císařovna již bude zasse [v] Vídni, nebo 10 byla v Ollomouci. Nelíbilo se jí nic v Polště. Poláci, ačkoliv věděli, že našim quartiry jsou u Častochova zapsány, oni zmazali jména a se sami tam logirovali tak, že mnozí mušili na šířým poli zůstatí. 27, jenž byl štvrtek, bylo zasnoubení; v pátek král k nevěstě nepřišel; dal se omluviti, že v postě každej pátek se zdržuje. Císařovny [sic] nic se to nelíbilo. Tractací byla dobrá.

V Římě ani vo papeži neslyšet. Každá factí poslala do Frankreichu a do Špianhel. Sottva před velikonocí papeže míti budemy.

Prokopský pontifex byl by byl něttco dostal na pomoc pro ponte, *) než nic neřikal. Nic méně sice má sobě připověděno 300 fl. na kostelní sstřechu. Mladej pán měl u mě onehda jísti; než divně se jemu plettlo, tak že až do třech hodin s poledne postiti se musil; nepochybně že o tom psal.

JM. paní se všechen poroučím. Milý dětti požehnej Pán Bůh.

Já zůstávám mýho nejmilejšího p. syna upřímnej, stálej táta a sluha

13 Martii.

M. F. arcibiskup.

107.

1670 d. 24 března. — Děkuje za přání, stěžuje si na podagru v noze a co se týče hr. Jaroslava, doufá přivésti Plzeňské k tomu, aby biskupství u nich sídlo své mělo.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane synce. Děkuji pěkně za ten milej vínš. Pán Bůh rač též všem dáti šťastný veselý Alleluia na mnohá prodloužená létha. Já domívám se, že místo Alleluia budu míti Miserere nebo tuto noc podagra v pravý noze přeukrutně mne trápila. Pán Bůh pomáhej.

Strany našeho Jaroslava píše p. canclř, že nebude difficultací, než že Pilzenští nechtějí míti biskupství. Odpověděl jsem, že já jich k tomu konečně přivedu. A tak čassu dejme čass, stane se brzo.

Již milý dětti požehnej vás milej Pán Bůh. Bolí ještě ruka.

Zůstávám upřímny, věrný táta až do hrobu

24 Martii.

M. F. arcibiskup.

108.

1670 d. 2 dubna. — Zprávu dává o své churavosti, slibuje zlomiti odpor Plzeňských, že v městě svém biskupství míti nechtějí, a ujišťuje, že hrab. Jaroslava neopustí.

Vysoce urozený hrabě. Chvála milýmu Pánu Bohu lípe se vynachází. V neděli z tou největší těžkostí mši svatou jsem vykonal, než trpěl jsem za to. Mám naději, že druhej tejden vstanu. Neměl jsem přílišný bolesti, ale vateklinu velikou.

Co se našeho Jaroslava dottejče, již já z Pilzenskejma budu tractirovati. Blázni jsou, že odporují, co již prvé in contractu salis s císařem jest smluveno. Chtějí bejti fideles filii ecclesiae a nechtějí to přijíti, co fidelitatem vel maxime requirit. Již já to brzo spravím. Ještě jim strach pustím, že co

*) Na stavbu mostu, kterou právě podnikal.

dostali od církve, to se jim snadno vezme. Mýho Jaroslava neopustím, nebo táta jeho a máma ty jsou hned v prostřed srdce mého. A já jsem a zůstávám všechen srdečněj až do hrobu

2 Aprilis.

M. F. arcibiskup.

[Adressa německá na Šternberk.]

109.

1670 d. 4 dubna. — Přeje veselé svátky, vypravuje o testamentu i přípravě k smrti hr. Františka Adama Žďárského ze Žďaru, a o různých jiných věcech.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane synce. Velikonoční svátky, žádostiv jsem velice, aby šťastný a veselý byly; pročeš vinšuji od všemohoucího Pána Boha hojnost požehnání nebeského a sladkost jeho nebeské milosti, tak abyste ráčili spolu i z nejmilejší JM. paní Voršilkou, který se všechen odevzdávám, a nejmilejšíma svými, který Bůh požehnej, sladce a vesele Alleluia prospěvovati a čas velikonoční z radostí jak na těle tak na duši strávití a mnoho jiných šťastně dočekati. Amen. Staň se. To z upřímného, věrného, ottcovského srdce vinšuji a přeji.

Já in meis pedalibus nejsem dokonalej; sice chvála Pánu Bohu zdravej. Hrabě Žďárskéj*) poslední mele; učinil testament sestrám, jak slyším, nepřijemnej; však nevím, co v něm. To vím, že též na mne nezapomenul. An fuerit memor tanquam amici, an tanquam archiepiscopi, nescio. Vnum ex his. Si tanquam archiepiscopi, probabiliter aliquam partem bonorum assignavit pro Laureto**) suo et alimentacione Franciscanorum, ut archiepiscopus possideat bonum et inde alat Patres et conservet Lauretum.

Pěkně se k smrti připravil a řekl: pocházím od máteři z domu Martinského; mám k Bohu naději, že pro zásluhy jejich předkův, který tak věrný a stálý byly církve katolický, Bůh se nade mnou rozpomene, hříchy odpustí a věčnou slávu popřeje.

Serini taky z mrtvých stává a se koří. Perdon dosáhl; než nevím, jak se mu bude moci věřiti. Svýho syna chce císaři k zástavě dáti. Tatenbach ten bude tvrdě examinován a snad i zkrze pana tvrdého a tuhého mistra. Psaní z ciframi, ku kterejm i klíč se dostal, ty mu pomáhají, že se s ním tak zaházeti bude.

*) František Adam hr. Žďárský ze Žďaru zemřel na Kladně dne 5 dubna 1670 co poslední mužský člen rodu svého.

**) Loretánskou kapli pro Františkány s kláštercem »Hájek« na panství Tachlo. vickém založil již otec jeho Florián Jetřich Žďárský r. 1623; stavba domu řeholního dokonána však teprv r. 1684.

www.libtool.com.cn

Požehnej vás milej Pán Bůh, roztomilý dětti. Zůstávám neproměnitelnej věrnej táta a sluha.

Pontifex 30 fl. míti bude na pomoc. Račte-li zde peníze*) pottřebovat, zložím je zde.

4 April.

M. F. arcibiskup.

[Adressa německá na Šternberk.]

110.

1670 d. 27 června. — Sděluje, že by dne 1 července rád na Šternberk přijel, aby opat sv. Prokopský naproti mu přišel, a vypravuje o hrozně bouři v Želivě.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane synáčku. Chcete-li mne u sebe míti, nejmilejší děttátka, chcete-li, tehda přijel bych k Vám, dá Pán Bůh, v outterej**) na noc. Nechcete-li, tehda přece přijedu a musíte mne míti, leda bych se mušil nějakýho pána z Kejovic báti; tu bych na mou pravdu utikal. Poněvadc pak veliký horko jest, kdyby se naproti mně poslal vozejček až do Vlašimě, tehda bych v outterej přijel k vobědu, nebo bych vyjel z Řečice co den; 8 hodin muším míti až do Vlašimě. Tak bych v outterej nejdýl vo devíti na Vlašimě byl a hned na vůz sedl, k vobědu přijel. My koně a pakáže ty by potom k vícerou na Šternberg přijely. Chce-li s. Prokopský proti mně přijeti a cestu vokázati, dobře; nechce-li, nehtě tak nechá. Než mýho synáčka***) hned dokonale nechci; nebo jest hrozný parno.

JM. paní nejmilejší dcerušku co nejpěkněji pozdravuji. Jiný pak milý dětti požehnej milý Pán Bůh. Zůstávám ten nejmenší, však nejvěrnější táta a služebník

Na spěch 27 Junii.

M. F. arcibiskup.

P. S. Dnes bylo zde hrozný povětrří. V Želivě uderilo do věže, kde zvonili. 2 osoby hned na místě zůstaly, třetí osoba po chvíli umřela. Dva

*) Hr. Václav Jiří častěji býval v peněžitých nesnázích, což dá se vysvětliti tím, že statky jeho za dřívějších nepokojných dob velice zpustly, že značně byly zadluženy a že stále mnoho peněz hlavně na výchovu synů svých potřeboval. Tak ku př. dle seznamů vlastnoručně jím podepsaných bylo na panství Šternberce samotném dluhů dne 28 dubna 1668 zl. 15.150, dne 5 října 1671 zl. 19.850 a dne 25 června 1677 dokonce již 22.750 zlatých. «Vejtah outrat všech, které byly vzešly z strany JM. pana hraběte Jaroslava na vyzdvižení canovnictví Ollomouckého a Passovského» udává je v l. 1661 až 1665 na 5625 zl. 11 kr., které do r. 1672 vzrostly na 10.337 zl. 34 kr. Nejmladšího syna Jana Václava cesty do cizích zemí a ku dvoru stály v l. 1665—1671 celkem 15.024 zl. 6 kr. A k tomu přijde mimo jiné ještě náklad na druhého syna hr. Ferdinanda Karla, který vojínem byl, ale již r. 1675 v cizině zemřel.

) Dne 1 července v předvečer Navštívení p. Marie, v kterýžto den obyčejně na Šternberce a u sv. Prokopa býval. — *) Hr. Václava.

www.libtool.com.cn

jiní spálení, o kterých se pochybuje. Ještě jini dva hrubě uražení. Zejttra lípe zvím; ale toto jest jisto.

111.

1670 d. 11 října. — Pochybuje, že opis visitace panství vydán mu bude, a slibuje hraběte navštívit. Nemoci hr. Jaroslava v Pasově velice želf.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Pochybuji, aby se visitací*) copia vydala; žádnýmu nebylo povoleno. Zkoštují, zdališ mohu dostati. Summariter právě posílám. Již udělám podlí nejvyšší možnosti, co by mohlo bejti k prospěchu.

Den nebo dva před ss. Simona Judy mám naději, krom moci boží, že se uhlídámy. Coš jest mně líto o pana syna v Passově. Pán Bůch bude chrániti. Jistě bych želel ho jako vlastního bratra. Bůch všemohoucí jináče učiní a nás brzo z lepší novinnou pottěší.

JM. paní se všechen dokonale poroučím. Sslečenky pozdrav milej Pán Bůch. Zůstávám upřímněj táta

11.

M. F. arcibiskup.

Právě p. praelat u mně jest. Z celosti nebude moci bejti, než v tyto vesnice tolik sedláků ossadlech [sic], tolik chalupníků. Nedá se to hned dělat. Parvam patientiam.

112.

1670 d. 16 listopadu. — Zprávu dává o své cestě v Plzeňsku a o jednání s Klatovskými v příčině zřízení biskupství u nich. Po případě mohlo by se pro hr. Jaroslava pomýšleti i na biskupství Litoměřické neb Hradecké.

Vysoce urozený hrabě. Toulal jsem se dosti v Pilzensku, tak že jsem strávil skoro 3 neděle. Zhlísel jsem rozličný místa. Něttco jsem nalezl, ale ještě se nic nemůže koupiti. Nebo Klatovští chtějí míti biskupa, ale nechtějí dáti domy pro bydlení. Já jsem jim pravil, zdališ se domívají, že mohu vystavěti bytt pro biskupa v pověttří. Ale i bydby možná bylo, se obávám, že budú nařfkati, že jim беру prospect**) do nebe. Nevím, co císař řekne a jak se resolvíruje na mou brskou relaci. Denique viděli Klatovští, že Pilsákům***) se dobře vedlo při cancelláře český, tak i oni chtějí a se domívají obdržeti tak dobře jako Pilsáci. Miseria. Excitat jam affectus

*) Úřední popis panství i povinností poddaného lidu

**) Vyhlídku do nebe.

***) Plzeňští opírali se zřízení biskupství v městě nechtějíce dovoliti, aby děkanský chrám stal se biskupským; sami pro sebe prý si ho vystavěli a s velikými oběťmi až posud zachovali.

www.libtool.com.cn

pro ecclesia; favemus plus saeculo. Já sice císaři důtklivě budu psáti a a z panem canclířem,*) kterýho očekávám okolo sstředy, náležitě rozmluvím.

Od hrabětte z Trauttmansdorfa byl jsem dostal zase [s] zděšením psaní, kde mně byl psal, že náš milej pan Jaroslav zasse hrubě stůně. Však slyším nyní, že jest dobře. Pán Bůh ho uchovej. Biskup Littoměřitský stůně. Kdyby to bylo, šli bychom na to nebo na Hradetský biskupství.

JM. paní se co nejpěkněji poroučím. Milý dětti pozdrav P. Bůh.

Zůstávám mýho nejlaskavějšího p. syna upřímněj, věrnej táta a sluha

M. F. arcibiskup.

Kníže z Sassu a kněžna budou u mně dnes obědvat. 16 Nov.

[Adressa německá.]

113.

1670 d. 17 listopadu. — Píše, že nejvyššího purkrabí při jednání o biskupství pro hr. Jaroslava praeterirovati nesinějí, a udílí poučení, kdy a jaké listy komu v té příčině zaslati se mají.

Můj nejmilejší pane synáčku. Musíme jináče tu věc začítí, jak jsme prvotně spolu mluvili, že nemusí nejvyšší purkrabě**) bejti praeterirován; pročes jemu napsati, aby on se též interponiroval. Nebo by on mohl nám překážku učiniti a hněv novej, že by se tudy poznati mohlo, že račte míti sinistrum affectum. Fiat hoc prius a já potom s ním též mluviti budu. On přijede v sobotu do Prahy a zůstane přez neděli zde. Bylo by nejlípe, aby jak k němu tak též ke mně psaní se stalo. V jeho psaní doložit, že se mně o tom píše obzvláště. V mým psaním [sic], že se píše panu nejv. purgrabímu. Já v neděli vokáži jemu psaní a vezmu příčinu s ním mluviti. On nepochybně též mně svý psaní vokáže a tak hned ta věc půjde.

JM. paní se všechen co nejpěkněji poroučím. Milý dětti pozdrav Pán Bůh. Budu obědvat u nejvyššího landhoffmistra.***) On včera u mne obědval. Erimus memores. Manco sincere adaesissimus

Matth. Ferdinandus archiepiscopus.

Raptim 17 Nov.

[Adressa německá do Radovesic.]

*) Nejvyšším kancléřem kr. č. byl v l. 1652–1683 hr. Jan Hartvík z Nostic.

**) Hr. Bernard Ignác z Martinic. švagr hr. Václava.

***) Maxmilián Valentin hr. z Martinic byl v l. 1658–1677 nejvyšším hofmistrem království českého.

114.

1670 d. 23 listopadu. — Slibuje oznámiti výsledek jednání svého s nejv. purkrabím.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Včera přijel pan nejvyšší purgrabě, dnes budeme spolu u Theatinů.*) Již já nepominu, jak náleží o tom psáti, aby bylo všechno dobře; nebo jsem povinnen těm sloužiti věrně, kde vím a příliš jsem bezpečen, že jsou moji hned srdeční a upřímní přátelé, kterejm jsem všečen všudy odevzdanej.

Novýho nic dokonce nevím. JM. paní se všečen poroučím. Milý dětci požehnej milej P. Bůch.

A zůstávám mýho nejmilejšího pana syna ten nejupřímnější táta a sluha
23 Nov. M. F. arcibiskup.

S. Prokopskýho pozdravuji. Visitator jest v Moravě. Nic nepíše na to, co jsem já jemu psal pro s. Prokopa.

115.

1670 d. 28 listopadu. — Dává zprávu o své rozmluvě s nejv. purkrabím.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Minulou neděli mluvil jsem z panem nejv. purgrabětem. Nemusil ještě psaní míti, nebo pravil, že in particulari o tom jemu nic nejní psáno, nicméně že on rád učiní; že by neškodilo, aby pan syn se jednou dal vokázati.

Já již neopustím a jinaké neudělám, nýbrž pomalu budu již mysliti na concept.

Již jsem všečen mejch nejmilejších Šternbergskejš. Muším zavírat; přihází na mne hosti. Zůstávám všečen upřímněj

M. F. arcibiskup.

Na spěch 28 Nov.

116.

1670 d. 20 prosince. — Blahopřeje k nastávajícím svátkům vánočním i k novému roku; sděluje, že na Smečně biřmoval; stěžuje si, že v Římě z taxy nic sleviti nechtějí, a slibuje psáti každý týden.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější a nejdůvěrnější pane syne. Přátelská povinnost, otcovská náhllost přihází z upřímným a srdečným vinšem. Oboum mým nejmilejším a nejvěrnějším dětem vinšuji od milostivýho Boha hojnost boského požehnání na ty nastávající vánoční slavnosti

*) Theatiny (Kajetány) uvedl do Prahy nejv. purkrabí Bernard Ignác hr. Martinic r. 1665 a daroval jim svou vinici s kaplí za Strahovskou branou.

www.libtool.com.cn

a hned následující nové rok. Požehnejš Bůch obě upřímný srdce, abyste ráčili v milosti bōské netoliko ten rok, ale mnoho jiný [sic] na mnohá prodloužená lettha dle contentu srdce svého z svýma nejmilejšíma dítty, kterým svatý požehnání a všem posílám, živu bejti zde šťastní a tam věčně blahoslavení. Upřímně, důvěrně, srdečně a hned z hlubokosti mé vnitřnosti vinšuji a přeji.

Já jsem byl u nejvyššího purgrabího.*) Ten mně zdržel na Smečně 8 dní; biřmoval jsem tam 765 osob. Žádná smínka**) nebyla.

Ti Římští hladoleti nehtějí od 9^M corun nic uleviti. Posílám mýho kanovníka k císaři, co mám dělat. Zdališ chce samotnému papeži psáti. Pokudž ne, aby dovolil dluhy dělat na arcibiskupství. Nevím, co vyvolí, a já nedbám. Chtěli-li mne míti za arcibiskupa, nehtě hledaj prostředky, abyh se tam dostal. Však bez toho císař jest mně dlužen 22^M.

Bejvá-li příležitost z Radovesnic na Šternberg, já bych třebaš každéj tejden psal, nebo každéj tejden jde posel do Prahy. Nechával by u Kapucínů v Kolíně psaní a jiný vyzdvihl. Nebo jistě miluji, quia non inveni tantam fidem in Israel et tantum affectum sincerum.

Všechn se poroučím a zůstávám obouch mých nejmilejších upřímný, neproměnitelnej sluha

20 Deceb.

M. F. arcibiskup.

[Adressa německá do Radovesic.]

117.

1670 d. 29 prosince. — Opětuje dřívější své blahopřání a prosí paní o nový opis receptu na flastr.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane a nejmilejší synáčku. Psaní jsem dostal. Bože dejš, aby to všechno, co sobě vinšujem, se stalo; nebo já jinýho sobě nevinšuji, než bych mohl mým nejmilejším děttem sloužiti. Nepochybně snad mý oboje psaní již došlo.

Já nemám nic novýho, co bych psal, než že jsem a zůstávati budu až do mý smrti VM. nejupřímnější táta a povinnej služebník

M. F. arcibiskup.

JM. paní všechn všechn se poroučím a žaluji, že jsem recept strany toho flastru založil a nemohu ho najíti. Prosím, prosím za vejpis. Já u Kappucínů v Colíně káži, aby se můj posel každéj tejden zastavoval. Sslečenky požehnej milej Pán Bůch.

29 Deceb.

[Adressa německá.]

*) Nejvyšším purkrabím pražským byl v l. 1651—1685 hr. Bernard Ignác z Martinic. — **) Zmínka o biskupství pro hr. Jaroslava?

118.

1671 d. 8 února. — Lituje, že hrabě katarem trpěl, líčí svou chorobu, vypravuje o návštěvě hr. Jaroslava a naznačuje cestu i formu žádosti, aby jemu od císaře nějaké biskupství bylo vyhrazeno; těší se, že hr. Václavovi klíč komořího byl udělen.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejhlavnější, nejdůvěrnější pane synáčku. Že ten catharr trápil, hrubě nerad to slyším. Pán Bůh rač dát, aby do Sásavy všechn padl a se tam utopil. Já chvála Pánu Bohu neměl jsem ho tento rok. Přičítám tabáku, kterýho každodenně po vobědě a po večeri užívám a vdycsky, račte odpustit, naplněný šátek dostávám.

Předvířem měl jsem hrubou alterací, tak že jsem, z odpuštění, klystyr užíval, ktere celou hodinu i dyl operyval tak, že mdloba po mdlobě přiházela. Všechna hlava studená, pott studenej, potom horkost a rozpálení těla; než druhej den bylo mně lípe a jest až posavad, tak že jsem včera mohl vyjeti. Ta šelma podagra nic dobrýho nejní.

Že jsem nepsal, žádná přležitost se neohlašovala. Muším se přiznat že jsem divil se, co to musí bejt, tak dlouho vo mejch Šternbergskejh nic neslyšeti. Pan syn byl u mně; jest nottnej. Pán Bůh ho požehnej. Mluvili jsmy spolu důvěrně. Taky mně nechal cartu bianku, kterou od-sylám a domnívám se, aby takovej concept na ni napsán byl a se odeslal p. nejv. canclři, aby on se přimluvil u císaře; a napsati taky p. nejv. purgrabímu, aby se přimluvil. Císař potom pošle to pánu místodržícím, aby oni o tom zse mnou rozmluvili. Nebo se tak taky zse mnou stalo. Již já potom budu věděti, co činiti. Než račte taky císaři psáti:

V. G. Weil ich vernommen habe, das ihn kurzzer Zeitt ein neues Bisthumb ihm Pilsner Creis erhoben soll werden vnd Zweiffels ohne mitt einem tauglihen subiecto crsetzt, das zwar die Qualiteten meines Sohns zu rühmen nyht gebührett, gleichwoll werden Ihr Mai. anderwertts von ihm erfahren. Dieweil nun ich vnd meine Vorfahren iederzeit dem hohlöbl. haus gettreü gewesen (recensere merita) vnd ich auh gern meine Kinder Ihr Mai. gantz zuergeben vnd zu vntterwerffen gesonnen, Als thue ich gehorsahmbst bitten, meinen Sohn vntter die Zall gehorsahmbster vnterthener anzunemen vnd mitt dem Titul des Bisthumbs zu begna[di]gen vnd beigelegtes memorial von meinem Sohn mitt gnaden auch anzusehen vnd allergnädigste Resolution zu ertheilen. Breviter.

A tak, dá Pán Bůh, naše intencí pújde. To tím dříveji učiniti, aby to dosáhlo p. nej. purgrabího. Panu Wratlovi*) napsati, aby on sám se při panu nejv. purgrabím přimluvil. Communicirovat jemu všechno, co se píše.

*) Hr. Adolfu Vratislavovi ze Šternberka.

www.libtool.com.cn

Posel ani se neohlássl. Mušil jsem poručit, aby zchválního poslali. Zůstávám všechen upřímněj, věrnej, neproměniteldnej, stálej táta, sluha, přítel až do hrobu

Matth. Ferd. arcibiskup.

JM. paní nejmilejší dcerušce se všechen poroučím. Vňučáttka po-
žehnej milej Pán Bůh. 8 Feb.

Těším se, že P. Venttzi*) dostal klíč. Pán Bůh ho pozdrav. Erit ali-
quando magnus.

119.

1671 d. 15 února. — Odmítá veškeré díky, slibuje dáti o hr. Jaroslavovi
co nejlepší dobrozdání, a vypravuje některé novinky o Turcích, Holanda-
nech a o sněmu.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Nepottřeba tak
děkovati. Jest má povinnost, netoliko to, ale i mnohem více učiniti; cokoliv
v mý moci jest, to jest všechno mým milým Šternbergským k službě.
Schválně tuto poštu psáti jsem nechtěl, ale druhou se stane, totižto ve středu.
Císaři nyní psáti se nemůže, nebo JMC. bude žádati mý zdání; tu já dám
to nejlepší.

Byl jsem ty dni churavej; mušil jsem se resolvirovati k massu jedení.
Podagra by ráda chtěla na mně; než mám naději, že ji přemohu. Knihu
žádanou dám vyhledati, pokudž jsem ji někomu jinému nepučil.

Pan nejvyšší písař bude u mne. Děkuji na místě jeho, že neračte na
něho zapomínati. Zde drobetti začínají mrazy a dávají nám naději k ledu.
Že Turck se do Uheřskejch věcí míchati nebude, jsmy ujistěni. Hollende-
rové jistě budou míti vojnu z Francousem. Sice nic nejní novýho. Pan nej-
vyšší purgrabě jest nařízenej militarem oeconomiam do řádu přivézti. Sněm
se začne 9 Martii.

My nejmilejší paní dcerušce se co nejpěkněji poroučím. Druhý milý
dětti požehnej P. Bůh.

Zůstávám až do hrobu upřímněj táta a sluha

15 Feb.

M. F. arcibiskup.

[Adressa německá na Šternberk.]

120.

1671 d. 4 března. — Těší se, že ve Vídni pro hr. Jaroslava dobré dispo-
sice jsou, a doufá ve šťastný výsledek.

*) Jan Václav. nejmladší syn hr. Václava.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Srdečně rád vidím, že dobrý dispositiones [v] Vídní se staly strany našeho Passovského. *) Já dnes posílám recommendací císaři a includiruji do psaní pana hrabětte z Nostitz.**)

Psaní jsem communiciroval panu nejvyššímu landhofmistru; ***) odsílám je zasse. Já nic nepochybuji, než šťastný prospěch a dobrou resoluci. Nového zde málo máme. Proposicí ukáže, jaký contribuci budou.

JM. paní se co nejpěkněji poroučím a zůstávám mýho nejmilejšího pana syna upřímněj táta a sluha

dne 4 Martii.

M. F. arcibiskup.

[Adressa německá na Šternberk.]

121.

1671 d. 2 dubna. — Píše o chorobě své, k vůli níž do Teplice pojede, o nepěkném se chování Klatovských, o chystané koupi statečku blíž Klatov pro potřeby kuchyně biskupské, o přítomnosti hr. Jaroslava a o stavbě kláštera u sv. Jana.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Ti urvalci poslové se neohlašují; byl bych já prv psal. Děkuji co nejpěkněji, že hned milostivě na svýho tátu spomínají. Já trpím defectum, že se žluč tak vyhlívá; jenžto na sebe dávám pozor, dnes jsem přijímal; velká věc, salvo honore, vyhnána. Já po svátcích nejdýl ten pondělek do Teplice pojedu.

Klatovští se hrubě opponirují a vykazují místo (grobiáni NB) v předměstí mezi špitálníky. Ale dávám dobrou odpověď na všechno. Mním, že císař jináče se rozmyslí. Kupuji jeden stateček kuchynskej malou míli od Klatov. Má všechno, co tak do kuchyně potřeba; rybníkův assí na 300 kopp, ovčín na 600, loučný lessy a veikou řeku, kde v lítě pěkný ryby se nachází; v hrubě veselým místě.

Náš pan Jaroslav jest zde. Byl u mně v pátek. Dnes jsmy též pospolu byli. Já zejtra pojedu k svatýmu Janu; stavím tam klášter.†)

JM. paní se co nejpěkněji poroučím a zůstávám mejch nejmilejších dětťi upřímněj, věrnej táta

dne 2 April.

M. F. arcibiskup.

[Adressa německá.]

*) Hr. Jaroslav Hol. ze Šternberka byl kanovníkem olomouckým a passovským.

**) Jana Hartvíka, nejv. kancléře kr. č.

***) Hr. Maxmiliánu Valentinu z Martinic.

†) U sv. Jana pod skalou.

122.

1671 d. 9 dubna. — Stěžuje si na bolesti, které snáší, a napomíná hrab. Jaroslava, aby na sebe pozor měl a příliš se nestaral; starat chce se sám. Prosí o silnou levandulovou vodu.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Milý psaníčko našlo mne v loži; po dva dni kámen a při tom větry tak mně strápily, že hned jsem nevěděl, co mám činiti. 16 hodin pořád v největších bolestech; včera večer okolo pětti, zase trápení celou noc až do dvouch po půl noci. Nyní chvála milýmu Pánu Bohu jest lípe a kámen rozdrobenej vandruje, tak že zejtttra budu moci vstáti. Bude u mně pan nejv. purgrabě, nejv. landhofmistr a celý homonstvo. Náš pan Jaroslav tolikéz. Chvála Pánu Bohu že jest zdráv; v pravdě musí dáti na sebe pozor. Nestarat se; již já se starati budu. Jsem drobett mdley; musím přestati.

JM. paní, mý nejmilejší paní dcerušce, se poroučím. Prosím vo tu silnou levandelovou vodu; ta mně hrubě příjemná. Dětti požehnej Pán Bůch. Milost božská rač dáti zde časně a vesele spívati na mnoho lett Alleluia a potom tam na věčnosti. Zůstávám upřímnej táta

9 April.

M. F. arcibiskup.

[Adressa německá na Šternberk.]

123.

1671 d. 17 května ve Štíříně. — Vrátiv se z Teplice líčf účinek lázní i pobyt svůj tam, kde důvěrně obcoval s kurfirstem saským Janem Jiřím II a jeho rodinou i družinou. Ku konci přeje šťastné Letnice.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Přijel jsem z lázně v sobottu chvála Pánu Bohu zdravej; však ten den vyšel kámen ze mne dosti velkej; neměl jsem přílišný bolesti. Dnes pak bolesti byly a druhěj kámen vyskočil a tak lázeň dokázala svou operaci. Měl jsem v Teplici hosti. Dnes tejden churfürstová přijela do Teplice; tu jsmy complementy měli spolu. Druhej den po poledních dal jsem visitu; ona mne na merendu pozvala večer, a když jsmy spolu byli, přijel churfürst*) sám a po dvouch hodinách churprinttz. Do takový upřímnosti jsmy spolu přišli, že se tomu ti jeho junkrové velice divili. Jeho příjezd měl bejtí incognito; nicméně zjelo se jich, že jsem do 60 ossob stravoval a 48 ossobám každej den po 5 ssaskejch groschích dával. V outerej přijel, v pátek po obědě odjěl. Bumbalo se dosti dobře. Já jsem na větším díle Neckerwein, to jest vodu skořicovou, pil. Měl z sebou tejný raddy, directora Frysen a general-

*) Jan Jiří II. kurfirst saský.

feldmarschalkleittnambta, hrabětte von der Nadt. Budou divný rozprávky mezi praedicanty; na den Vstoupení Christa Pána littoval, že na mý mši nebyl. Tejny věttci mně zvěřil, který JMCísařský přednešeny budou. Stálo mně to něttco, ale nic nedbám. Mnoho dobrého catholickým v Lužici ta známost přinesse.

Dá Pán Bůch, když se zhledámy, budu více povídati. Mezitím milost a požehnání Ducha svatého vinšuji, aby tu velikou slavnost můj nejmilejší pan syn spolu i s nejmilejší paní a ze všema svejma z hojnou radostí jak na těle tak na duši strávili a mnoho jinejch šťastně přečekali.

Poroučejíce se do další affectí zůstávám upřímně věrnej táta a sluha

M. F. arcibiskup.

V Štířmě*) dvě mše od s. Prokopa dne 17 Maii.

124.

1671 d. 18 května (?) — Lituje velice, že hraběti peníze zapůjčiti nemůže, poněvadž sám žádných nemá; obává se, že vyhlédnutý pro biskupa statek zatím do jiných rukou přijde, a domlouvá konečně, aby hrabě potřebné peníze u přátel si vypůjčil.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Pro boha prosím račte odpustiti, já nevím pomoci. Pravda jest, že v čas pottřeby přitele pozná. Kdybych vlastní peníze měl, rád bych půjčil; ale nemám. Nechtě Bůch mne tresce, nemám. Nebude se mně věriti. Opakuji, jak Bůch nade mnou jest, nemám.

Na biskupský důchody čekati, psal jsem prvé, že mnoho času ujde. Však ještě statek nejní koupencej. Nyní chtěl jsem koupiti za 30^M fl. Nuntius apostolicus píše, že musí nejprv do Říma taxu a descripti téhož stattku poslati. Nežli odpověď přijde, statek do jiných rukou přijde, tak že jsem se nad tím velice alteriroval. Na takovej způsob nevím, kdy se nějaká koupě stane. Bydby se koupily stattky, je již jinší ordinací, že užitek, kterej před confirmací se zhromáždí, nepříde panu biskupu, ale na vyzdvižení canoniczství obráceny bejti mají.

Že v ty věci pomoci nemohu, tak se turbiruji, že pan nejvyšší sudí**) z jinšíma divili se mý alterací, ale nevědí proč; byly jsmy spolu v zahradě.

Ani jsem jísti nemohl. Již nevím pomoci, leda se račte dlužit. Na pozůstalost pana Jaroslava kdo co pučí? Prosím pro Boha, neračte se hněvat; já jistě se stydět budu před ottčí přijíti, že nemohu v tom sloužit. Na půl lita, na rok, našel by se přítel na jistý v tom čase zaplacení a zapsání řádný. Sice nelze.

*) Statek Štířín blíž Jílového dostal se r. 1673 v držení téhož arcibiskupa, který jej po své smrti klášteru u sv. Mikuláše na St. m. pražském odkázal

**) Vilém Albrecht Krakovský z Kolovrat 1656—1678.

www.libtool.com.cn

Již se poroučím a zůstávám pana syna nejmilejšího jistě zarmouceněj,
ale však věrnej otec a sluha

Dne 18.

M. F. arcibiskup.

125.

1671 d. 24 května. — Přeje, aby lázně Karlovarské dobře účinkovaly, a
slibuje později, až v Oboře chrám Páně světiti bude, při téže příleži-
tosti je navštívit. Svěcení kostela kapucínského v Kolíně odloží se snad
až na den sv. Františka.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Nepochybně, že
lázeň*) dobře všem slouží. Bůch všemohoucí rač dáti svý svatý požehnání,
abych šťastně a potěšitelně mohl přivítati.

S panem praesidentem komory český jsmy se smluvili, aby na s. Jana
v Voboře posvěcení chrámu Páně bylo. Odtud potom k mejm milejm dě-
tem. V sobotu položení prvního kamene, v neděli posvěcení chrámu Páně,**)
v pondělí posvěcení voltářův; potom do Kuttný Hory na Navštivení Panny
Mariae. Z Kuttný Hory k svatému Prokopu. A tak nepochybně na s. Jana
rače bejti blíž Colína. Již se musí tak státi; dáleji odložiti nemohu.

JM. paní se co nejpěkněji poroučím, pana syna důvěrně pozdravuji
a očekávati ho budu z radostí, nebo on spíše se navrátí. Novýho tam máte
dosti. Já jsem chvála Pánu Bohu zdráv. Sslečenky požehnej milej Pán Bůch.
Zůstávám mýho nejmilejšího pana syna upřímnej důvěrnej táta a sluha

M. F. arcibiskup.

Všem známejm a dobrem přátelům se pěkně děkuji.
dne 24 Maii.

P. S. Právě jsem dostal milý psaníčko a těším se, že panu synu lípe
jest. Pozdrav ho milej Pán Bůch. Strany svěcení kostela kappucínského ne-
vím, jak by se odložiti mohlo. Jestliže se na ten čas státi nemůže, již se
odložiti musí a já ani potom nevím kterej čas determinirovati, nebo jsem
sobě již všecken čas až do s. Václava rozměřil. Mušilo by již až na den
s. Francisca in Octobrem odloženo bejti, anebo někdo se ustanoviti, kterej
by pottřeby tam zjednal. Nebo jistě nevím času. A tak bych tu neděli po
svatým Janě v Voboře světil. Jestliže by pak pan praesident taky odložiti
chtěl, byl bych též spokojen. Všechno se to matte. Rače se spolu s pa-
nem praesidentem rozmluviti. Všudy se mně compass převracuje. Brskou
odpověď očekávati budu.

[Adressa německá do Karlových Varů.]

*) Karlovy Vary, kde hrabě s rodinou prodléval.

**) Chrám sv. Trojice při kapucínském klášteře v Kolíně posvětil arcibiskup sku-
tečně v neděli dne 28 června 1671.

126.

1671 d. 26 května. — Píše, že obával se již, že lásku jejich ztratil, a oznamuje, že jemu lázně dobře sloužily. Doufá, že paní Voršilka se na sv. Hoře s bratrem smířila, a vypravuje některé novinky z říše.

Vysoce urozený hrabě. — Můj nejlaskavější pane syne. Jináče jsem nemyslel, než že jsem víru a lásku stratil u mejch milejch děttí. V pravdě byl bych nevinně k tomu přišel. Byl bych rád učinil a až posavad učiniti chci, co toliko jest možnýho, nebo jistě obzvláště tu odepřítí bych nemohl.

Já jsem chvála Pánu Bohu zdravej do Prahy se navrátil a lázeň mně hrubě dobře sloužila. Těším se, že se všichni z panem nejv. purgrabětem na s. Hoře zhledaly. Snad JM. paní Voršilka z bratříčkem*) se smířili, co by se bylo svattě stalo; notně pravdu povědít a potom dobře být, to jest srdečně a upřímně. Pokudž by se to bylo stalo, nepochybně dobrý rozumení potom následovalo. Rád bych slyšel.

Novýho málo mámy. Franttzousi již roztrusují jejich nemoc u Mastrichu; dokonale nejní oblehnuto. Skoro se neví, jak se děje. Zdališ proti Špianhelům též se vyhlásí neb ne. Abychom toliko my měli pokoj!

JM. paní co nejpěkněji se poroučím. Milý dětti požehnej Pán Bůh.

Zůstávám až do hrobu upřímněj, stálej táta a sluha

Dne 26 Maii.

M. F. arcibiskup.

[Adressa německá.]

127.

1671 d. 31 května. — Doufaje, že lázně dobře slouží, táže se, je-li k svěcení kostela kapucínského v Kolíně vše připraveno. Vypravuje, že Kolín vyhořel a že na druhý týden s Plzeňskými opět vyjednávati bude.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Nepochybně, že lázeň**) dobře slouží. Pán Bůh rač dáti. Strany svědcení kostela rád bych za jisto věděl, zdališ někdo bude nařízen, kterej u Kappucínů disponirovati bude a pottřeby k svědcení způsobí, jak jsem psal. Nestane-li se tenkrát, již muší odloženo bejtí.

Píši panu praesidentu, že město Colín větším dílem zhořelo. Cappucínský klášter měl zůstati. Plzeňští mají ke mně přez tejdén přijeti; tu s nima dám se do smlouvy. Novýho dokonce nic nevím.

*) Paní Voršila Polexina, manželka Václava Jiřího Holického ze Šternberka, byla sestra Bernarda Ignáce z Martinic, nejvyššího purkrabí pražského.

**) Karlovy Vary.

JM. paní a panu synu se pěkně poroučím. Milý dětti pozdrav a požehnej pán Bůch. Pospíchám na processí do Starýho města a zůstávám mýho nejlaskavějšího pana syna upřímněj táta a sluha

31 Maii.

M. F. arcibiskup.

[Adressa německá]

128.

1671 d. 7 června. — Těší se, že všichni zdraví jsou, vypravuje, kdy a jak vysvěcen bude klášter Kapucínův v Kolíně a chrám v Oboře, posílá noviny poštou došlé a jiné sděluje: že nejv. purkrabí poděkovati se chce, o nemoci hr. Millesima, o postřelení hr. Althana a o obležení města Braunschweigu. Plzeňským poslal psaní na dvou arších, a ten týden snad přijdou k němu.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Těším se tomu, že račte všichni zdraví bejti. Pán Bůch rač dáleji conservirovati. Já jsem po processích cattharr dostal; včera jsem se po vobědě mušil položit; dnes chvála P. Bohu lípe jest.

Mluvil jsem strany svědčení z Kappucíny. Oni praví, že by bylo nej-lípe na svattech Petra Pavla anebo tu neděli hned před tím; nebo by rádi před kapitulou provinciální měli tam clausuram, tak aby in capitulo mohli dispošicí učiniti. Pročeš jsem psal paní Nosticový,*) zdališ chce někoho jinšího ustanoviti anebo jistý peníze na tu tractací vykázati. Cappucíni sami chtějí někoho ustanoviti, kterej tractirovati bude. O mně nejní žádná starost; já u cappucínův budu logirovati a moji lidi v hospodě. Jenom jest o ten jeden voběd. Mý lidi a sebe já sám oppattřím. Nevím, jaká přide resolucí. Potřeby k svědčení já všechny oppattřím a zapravím; o to se nic nestarat. Na den sv. Jana v Oboře císařský svědčení se stane

Noviny z předešlý pošty odsýlám. Přide-li z pošty dnešní něttco, přiložím. P. nejv. purgrabě píše mně, že po processích usilovati bude pro-puštění. Hrabě Millesimo hrubě a nebezpečně stůně.

V Plzensku nejvyššího lejttnonbta, domívám se z Althamu, pod nejvyšším Schneidou, když svejm soldatům dal za první máj něttco píti a snad z veselosti stříleli, byli by zabili, tak že nebezpečně ranněn jest. Dostali toho, kterej to učinil. Domívají se, že by státi mělo z návodem Štaufenberga; nebo ten, kterýho dostali, má bejti z Štaufenberga poddanej.

Právě Millesimo*) skazuje, že s pomocí boží tuto noc apostema se otevřelo a tak že lípe jest.

Knížata z Braunschweigu a Lunnenburgu město Braunschweig ob-lehli; nepochybně že je chtějí sobě dokonale podmaniti.

*) Eleonora hr. Nosticová, roz. Popelová z Lobkovic, založila klášter kapucínský v Kolíně r. 1666; kostel jeho posvěcen dne 23 června 1671.

**) Hr. Karel Leopold Millesimo.

JM. paní se co nejpěkněji poroučím jakož i panu synu. Dětti a jiný požehej milej Pán Bůh.

Plzeňští již mají mý psaní na dvouch arších; budou jistě na něm speculirovati. Snad tento tejden přídou.

Zůstávám mýho nejlaskavějšího p. syna upřímnej, věrnej sluha a táta
7 Junii M. F. arcibiskup.

Známý pěkně pozdravuji.

129.

1671 d. 2 července. — Lituje, že nemohli se setkat, poněvadž zaměstnán byl násilím, jehož hejtman na Třeboni proti čtyřem duchovním se dopustil. Musí i do Vídně jeti, kde již o biskupství pro hr. Jaroslava postarati se chce.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane synáčku rozmilý. Jinam mne avocirovala tragoedie u hrabětte Schwartzzenberga na panství Wittingau, kde hejtman se pokusil 4 duchovní z gvaltem do arrestu vzíti a jiný protivný věci contra immunitatem ecclesiasticam před sebe bráti. Muším do Vídně. Proto jsem milýho s. Prokopa ctíti nemohl. Chtěl jsem v outterej jeti, než nevím, zdališ cum maiori nebo minori hlula [sic], abych disgustí nespůsobil; poslal jsem do Vídně schválního k nej. purgrabímu.

Srdečně rád slyším, že již pro pana syna biskupství jest resolvováno. Agam jam potenter Viennae, ut acquiramus cito nomen.*) JM. paní se co nejpěkněji poroučím a všem jiným. Lituji, že nemůžeme pospolu bejti. Pan oppatt att mne má in memento.

Zůstávám mýho nejroztomilejšího p. syna upřímný táta a sluha

M. F. arcib.

Na spěch 2 Julii.

130.

1671 d. 3 července v Řečici. — Lituje, že přání hrabětte vyhověti nemůže, poněvadž před odjezdem svým do Vídně ještě na hospodářství v Řečici a v Tejně dohlédnouti musí. Při té příležitosti skrotí drobet pýchu Plzeňských pro odpor jejich proti novému biskupství, a s nunciem jednati chce o biskupství králohradeckém.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Lítto jest mně dosti, že nemohu podly mé žádosti mým nejroztomilejším děttem sloužiti.

*) Zatím byl již hr. Jaroslav, kanovník olomoucký a pasovský, jmenován od císaře v sezení tajné rady dne 21 června 1671 biskupem klatovským. Když však pro odpor rady města biskupství tam zřízeno býti nemohlo, stal se dne 26 října 1675 biskupem litoměřickým a v té hodnosti i zemřel dne 12 dubna 1709.

Muším před mým odjezdem k hospodářství dohlédnouti. Že jsem dlouho tu nebyl, jakož i v Tejně, zle se vedlo. Můj odjezd nestane se až 14 Julii, nebo muším též do Tejna pohlédnouti druhéj tejdén.

Příčina jediná jest a žádná jinší pro hrabětte z Schwarttzenbergu. Chtějí mně příliš mou jurisdicci et communitatem ecclesiasticam zlehciti. Principiis obsta, sero medicina paratur. Cum occasione ista chci některý věci císaři proponirovati concernentia archiepiscopatum, jakož i chci, aby něttco bylo concludirováno strany biskupství Pilzenskýho. Muším drobett pejchu Plzenskejch skrotiti, nebo muší biskupa admittirovati. Nebo bude-li v Klatovech, tehda jméno Plzenskej kraj zruscheno bejti a Klatovskej kraj se jmenovati. Takto jsem jim hlavu myl onechda, že v brský visitací drobett na jejich caeremonias pozor dám a k počtům důchodův kostelních v přítomnosti mý jich přiženu. Vzácný říská města nezavrhovaly biskupství, a ti smějí je zavrhnouti. Jistě jim při císaři doložím.

Cum nuntio též muším konferenci míti strany biskupství Králohradetský.

Ty jsou příčiny. A tak milý dětti na ten čas beru odpuštění a všem všem se co nejpěkněji poroučím zůstávaje mýho nejlaskavějšího pana syna upřímně důvěrnej táta a sluha

Řečice 3 Julii.

M. F. arcibiskup.

131.

1671 d. 3 července. — Těší se, že jej navštíví, a bude je v neděli k obědu očekávati.

Můj nejlaskavější pane sync. Krátce k panátce [sic] nejmilejší táto a synáčku. Z celýho srdce rád uhlídám. Nechci mnoho psáti, než budu, dá Pán Bůch, v neděli očekávati k vobědu. Kdyby mamrlinka chtěla a mohla též přijeti, což by mně milo bylo. Vyjedťte zejtttra. Již já očekávati budu z radostí a nechci žádnú odpověď dáti než oustní. Proto bych rád brzo, brzo viděl, nebo nejsem jist z mou cestou.

Zůstávám až do hrobu upřímný táta a sluha

M. F. arcibiskup.

Dne 3 Juli 7 hodinu večer.

[Adressa německá na Šternberk.]

132.

1671 d. 6 srpna. — Vypravuje o mnohých visitách i o dlouhé audienci u císaře; hr. Jaroslav by mohl dosíci biskupství kr. hradeckého, kdyby hr. Valdštejn resignoval.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane synáčku. Čas jsem zmařil z visití a revisití. Tento tejdén jsem začal agirovat; včera audienci

www.libtool.com.cn

byla u císaře; přez půl hodiny jsem tam byl u císaře. Budu již pořadem continuировat; již nic nezapomenu, co k prospěchu bude mému nejmilejšímu vnučátku. *) Wolstein **) potenter agit pro Wratislaviensi et putatur, sicut mihi Roma scribunt, quod et hunc resignabit; adeoque ego hic disponam, si resignaret aut vacaret Reginohradecium, vel illuc nostrum ***) promoveremus. Sinat me agere; ago tamquam is, qui vere sum sincerissimus pater et servus

6 Augusti.

M. F. archiepiscopus.

Pozdrav milej P. Bůch JM. paní Voršilku a milý dětti.

133.

1671 d. 4 září. — Vypravuje, jak po cestě z Vídně na kámen těžce stonal a že z Řečice přes Týn do Prahy se odeběře. V příčině biskupství pro hr. Jaroslava zatím vše odloženo.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Přijel jsem do Řečice všečen strápenej. Kámen hned za mosty Vídenský začal trápit až hrozno. Z odpuštění, ustavičně krevná urina z tou největší bolestí jako po krůpějích vycházela celej den a celou noc. Mušil jsem zůstat 3 mile od Vídně ležet v Stokerau. Mohl jsem se zbláznit. Ráno přestalo. Jel jsem dále, ale však potom zasse bolesti, až do Jihlavy jednak na voze, jednak na koni, jednak pèchourem,†) jednak jsem na zemi ležel. V Jihlavě u doctora po přijímání jednoho tranku a přiložení cataplasma kámen vyskočil. Tu hned bylo lípe.

V outerej jsem přijel, dnes jsem pouštěl žiíou; bylo čas. V neděli po poledních pojeďu do Tejna; assi v pondělí zasse doma budu. 16 vyjeďu do Prahy.

Strany našeho Jaroslava všechno odloženo, až uslyšíme, zdališ z Valdštejna ††) bude biskupem v Vratislavě, jakož on sobě to jistí; ale bojím se.

JM. paní Voršilce všečen se pěkně poroučím. Milý dětti požehnej P. Bůch. P. Wentzel †††) pěkně pozdravuje; několikrát byl u mně.

Zůstávám nejmilejší dětti všečen váš

Na spěch 4 Sept.

M. F. arcibiskup.

[Adressa německá do Radovesnic.]

*) Hr. Jaroslavu ze Šternberka.

**) Jan Fridrich hr. z Valdštejna, jmenovaný (1668) biskup hradecký dosazen byl až dne 4 března 1674), ucházel se marně o bohaté biskupství Vratislavské, stal se ale později arcibiskupem pražským (1675—1694).

***) Hr. Jaroslava.

†) Pèchour = chůze nohou; pèchourem = pěšky.

††) Jan Fridrich hr. z Valdštejna, jmenovaný biskup králohradecký.

†††) Hr. Jan Václav. nejmladší syn hraběte.

134.

1671 d. 14 září. — Žertovně přijímá kázáníčko pro nějakou veselejší hostinu ve Vídni, a slibuje pro hr. Jaroslava zaslati resoluci, jakmile od nejv. kancléře odpověď dostane. Hr. Valdštýn biskupství Vratislavské neobdržel.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější a nejmilejší synáčku. Obzvláště jsem byl potěšen přečtouce milý psaníčko. Pozdrav a uchovej ode všeho zlého milej Pán Bůh nás všechny. Capitulinku milou přijímám; než kdo mohl se odporovati tak silnejm, jako tam byli? Od ledu mušil jsem píti, však ne příliš čerstvě; nebo v takovém horku, jako tam bylo, byl by člověk bez občerstvení vomdlel. Můj synáčku košťovat a jetti do Vídně, zdališ tak svattě, holečku zlattej, tam živ budeš. Occasio facit furem.

Strany pana Jaroslava již jsem já psal panu nej. canclíři.*) Čekati muším na odpověď. Tu potom dokonalou resolucí odešlu. Píše se mně z Říma, jakoby z Wallsteina, pokudžby Vratislavský biskupství nedosáhl, že by ani o to**) nestál. To jsem oznámil panu nejvyš. canclíři. To sice pravda, že Walštejskejn hrozně do hlavy půjde, byvše tak rozhlášení; nýbrž jistice všechno, nyní že se všechno zjinačilo a Franttz Augustin zpátkem z práznejm měšcem odjeti mušil.

JM. paní nejmilejší dcerušce se pěkně poroučím. Milý dětti požehnej milej Pán Bůh.

V pátek příští budu v Praze. Odtud psáti nepominu. Zůstávám mýho nejlaskavějšího p. syna upřímněj táta a sluha

14 Septb. 1671.

M. F. arcibiskup.

[Adressa německá.]

135.

1671 d. 24 září. — Děkuje za přání k jmeninám, sám ke dni sv. Václava blahopřání posílá a s knězem sv. Prokopským skleničku dobrého vínka na zdraví vypije. Vypravuje noviny z říše a sděluje, že panu nejv. purkrabí dispensace ještě nepřišla.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější a nejmilejší pane syne. Milý psaníčko právě přídouc od mý práce, nebo jsem 80 osob pro ordinibus měl, jsem dostal. Dokonce nevím vo žádný nemilosti; ale já jsem se domíval, že z semnou moji dětti nejsou spokojeni. A tak nyní sobě rozumíme. Ale já zůstávám starej a neproměniteldnej. Že jsem tentokráte nemohl sloužiti, jistě byly překážky. Již to jindy muší se nahraditi.

*) Jan Hartvik hr. z Nostic.

**) O biskupství kr. hradecké.

www.libtool.com.cn

Za vinš co nejpěkněji děkuji a zasse na den svatýho milýho Václava od milosrdnýho Boha hojnost boskýho požehnání vinšuji a v nejlepšího contentu a prospěchu na mnoho lett prodloužení věku srdečně přeji. Vivat in annos.

Prokopský jest u mně právě; bude a půjde sklínčka dobrýho vínka na zdraví.

V říši domívám se, že se drobett vezmou za vlassy nejprv a potom pokoj udělají. Ještě se nespojili. Hollenderové se zakázali pro naši armádu každej měsíc 30^M tholarů dáti. Nevím, jak bude. Z Frankreihu sice jest čerstvej a nebude se chtít dáti zahanbitt. Colinský a Münster ti budou spívat Miserere.

Pan nejv. purgrabě jest na Schmečně. Dispensací ještě nepřišla.*)

JM. paní Voršilce se pěkně pěkně poroučím. Dětti požehnej milej P. Bůh. Zůstávám upřímnej táta až do |

M. F. arcibiskup.

Raptim 24 Septb.

|Adressa německá.|

136.

1671 d. 22 prosince. — Projevuje blahopřání k svátkům i k novému roku, žehná syna do Uher se ubírajícího, a oznamuje, že general Kopp přijde do Vídně a Kaiseršteín že bude v Praze.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejmilejší a nejlaskavější pane syne. Milosrdnej Bůh z hojnosti požehnání boskýho račíš naplniti všech mejch milých děttí srdce z svou nesmírnou milostí, aby z tím nebeským darem oslavení netoliko ty sváttky a novej nastávající rok šťastně slavili a začali, ale i mnohý jiný lettha z touž hojností milosrdenství božího požehnání na těle a na duši dočekali a strávili. Co z upřímnyho srdce vinšuji a přeji.

Že nepíši anebo odpověď nedávám, jistě nejsem příčina, než že se žádnej pro odpověď nehlásí. Kterak pak bych mohl na ty zapomenouti, který svý srdce rozděluje a mně upřímně obětují? Ukrutník bych byl a ne otec neuznáváje tu srdečnou lásku. Však pak jsem všečen váš, moji nejroztomilejší dětti. Oppatruj milej Bůh milýho pana syna**) do Uher se ubírajícího; však já na něho nezapomínám a při šťastným zhledání povím, a v známost dám mou srdečnost a otcovskou [sic] péči.

Našeho milýho p. Jaroslava uchovejš též Bůh ode všeho zlého; již jest též v prostřed srdce mého.

Všečen zůstávám milýho pana syna upřímnej táta a věrnej sluha

22 Dec. 1671.

M. F. arcibiskup.

*) Žádal, aby pro churavost zbaven byl úřadu svého.

**) Jana Václava, nejmladšího syna hraběte.

General Kopp pojedje do Vídně v sobotu; na poště tam přijme com-mendu. Kaiserštejn bude v Praze.

Vysoce urozenému pánu panu Václavovi hraběti z Šternberga, pánu na Šternberce, JMC. raddě, komorníku, soudci zemskému, pánu synu nej-laskavějšímu. Šternberg.

137.

1671 d. 30 prosince. — Těší se, že svátky dobře zažili; vypravuje o své churavosti, o hr. Václavu, o událostech v říši, o Francouzích a Holanďanech, o zavraždění hr. Thurna ve Vratislavi a o hraběnkách z Millesimo a z Vrtby.

Vysoce urozený můj nejlaskavější pane hrabě. Rozmilý psaníčko jsem dostal. Těším se, že svátky v dobrým zdravím se skončily. Pana Prokopského chválím, že důvěrně sloužil.

Já jsem též chvála Pánu Bohu svátky šťastně dokonat. Dva dni počal jsem bejt churavej; měl jsem alterací. Obával jsem se podager, nebo po všem těle horkost a mdloba přiházela. Užíval jsem dvakrát prášek pro pocení, kterej mně dobře činil, cattharr vyjevil, rozzehnal a mne k dokonalému zdraví přivedl.

Že pan Jaroslav zdrav jest, jistě se z toho převelice těším, jakož i že pan Wenttzel šťastně nepochybně do Uher přišel. Strany pana Wenttze jsou dobrý myšlení; ještě se nemohou vyjeviti. Drobet paciencí. Upřímně potom budu psáti. Sunt cogitationes pro futuro.

Noviny zde máme, že mezi churfürstem Colínským a městem pokoj jest, nebo již zde máme puncta pacis. Francius na Hollandery rozpálenej dal peníze mincovat; na jedny straně jest slunce cum isto temmate: Nec pluribus impar. Hollenderové proti tomu dali též minci a na jedny straně slunce cum temmate: Sol sta. A tak skrze to Franttcouse více rozhněvali.

Pan nejvyšší purgrabě jest zasse zdrav, však ještě nevyhází. V Vratislavě hrabě z Turnu, Malteser, z nějakým Ryngsmaul*) měl nedorozumění. Ryngsmaul v noci přišel do domu, upřímo šel, kde ss Turnu ležel a dal mu hned dvě štechady. Z Turnu se hned vysvihl, popadl za krk Ryngsmaula, porazil ho a padnouc na něj umřel. Ryngsmaul jest in arresto.

Hraběnka Millesimová i z Vrtby**) mají syna. To jsou noviny.

JM. paní, můj nejmilejší paní dcerušce, vinšujíc ještě jednou šťastný novej rok se pěkně poroučím. Milý dětiti požehnej Pán Bůh.

Zůstávám upřímně věrněj táta a sluha až do ☩.

30 Decb.

M. F. arcibiskup.

[Adressa německá.]

*) Volfgang hr. Rindsmaul.

**) Johanna Eusebia, roz. hr. Žďárská, porodila v prosinci r. 1671 syna Jana Bernarda hr. M. a Barbora Terezie, roz. Kokořovcová z Kokořova, syna Františka Václava hr. z Vrtby

138.

1672 d. 6 ledna v Řečici. — Oznamuje, že v neděli jistě nejv. purkrabí u něho na obědě bude, aby se hr. Jaroslav též dostavil.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Oznamuji, že jsem dostal avisu o nej. panu purgrabětti,*) že dne zejttřejšího u mně bude. Očekávám sice jistějšího posla, nicméně zajisto zejtttra nebo v neděli k vobědu přijede. Pan hrabě z Vrbna**) jest u mně. Nechtěl jsem čekat na jistější novinu, aby pan syn tím dříveji zvědětí mohl. V neděli u mně zůstane.

JM. paní se pěkně poroučím a zůstávám mého nejmilejšího pana syna upřímnej táta a sluha

M. F. arcibiskup.

V Řečici dne 6 Janu.

[Adressa německá na Šternberk.]

139.

1672 d. 20 února. — Oznamuje, že po popelci přijede na Řečici, kde by jej po saních navštívití mohli. Kdo presidentem komory č. bude, ještě že rozhodnuto není.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Těším se dobrého zdraví. Já chvála Pánu Bohu jsem nyní zdravější. Dá Pán Bůh ten štvrtek po popelci chci do Řečice; tam zůstanu assi 10 dní. Kdyby dobrá sanice byla, mohly by moji dětti dátí korbu vozní na saně a schup do Řečice. Dnes držím massopust z mejma Kappucíny na Račanek.***)

Zde strany praesidenství†) divný noviny; ani se žádnej šikovati nemůže. Císař píše, že udělá, quod in Domino videbitur: ergo non est factum. Hoffpraesident píše, že nic není resolvírováno a že Holleweil dokonce nebude. Lamberg pak píše již dvakrát v tejnosti Holleweilovi, že bude. Komu pak věřit. To jsou trampoty.

Sice málo nového. JM. paní se všechen poroučím. Dětti požehnej Pán Bůh. Zůstávám mého nejmilejšího pana syna upřímnej táta

M. F. arcib.

Na spěch 20 Feb. 1672.

[Adressa německá.]

*) Hr. Bernard Ig. z Martinic.

**) Ferdinand.

***) na Hradčanech.

†) Presidentem komory č. stal se 1672 hr. Jiří Ludvík ze Sinzendorfu.

140.

1672 d. 27 února. — Jeda přímo na Řečici nemůže se v Šternberce zastaviti, doufá však, že jej v Řečici po saních navštíví. Pana Holleweila lituje. Vypravuje o zázračném uzdravení císařské princezny a končí zmínkou o sněmě a o návštěvě pana nejv. purkrabí.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Tenkrát na Šternberg přijeti nemůže bejti; pojeďu upřímnou cestu. Dá Pán Bůh v sobotu budu v Řečici a tam zůstanu assi 12 dní, více nic, tak abych na svatýho Josepha byl v Praze. Přál bych, aby tak sanice zůstala, že by moji milý dětti na saních mohly ke mně přijeti. Jak budu na Řečici, hned pošlu posla.

Pana Holleweila jest mně lítto; velice to bere do hlavy, obzvláštně ona sama; jakkoliv toho secretáře byl velikej fahler, tak jaks nyní se všechno na secretáře svádí a jest psáno, že secretář jest dobře trestán. Ale však pan Holleweil sám pochybil; neměl se absentirovati z raddy, aniž neměl odpovídati, když byl kam zván. Mně samýmu odpověděl, když jsem ho k sobě zval. Již se stalo. Kdyby ještě sobě to přílišně, jak činí, nevšímal, mohlo by ještě to pominouti. Dokonale praví, že bude podpraesidentem dvorským. Visitací nejprv se stane.

O mladý princeši nepochybně že pan syn ví; již od ní i doctři opustili. Císař zarmoucenej odešel a měli ji za mrtvou. Přinesouc svatěj hřebík, z kterým Krista Pána pravá ruka přibita byla, položili na prsy. Dítě ihned okráhlo a dokonale zdravý bylo. Pán Bůh dále pomáhej.

Náš sněm jest zavřen; birdac*) na půldruhýho lítta, 50^M camerální, 25^M na werbung, 30^M na fortificaci. Ale soldatessky přibylo něttco.

JM. paní se co nejpěkněji poroučím; slečenky pozdrav Pán Bůh.

Dnes bude purgrabě u mně; udělám mu pěknou musiku.

Poroučím se a zůstávám mýho nejmilejšího pana syna upřímněj táta až do hrobu

M. F. arcibiskup.

27 Februarii 1672.

[Adressa německá na Šternberk.]

141.

1672 d. 6 března. — Oznamuje příjezd svůj na Řečici, táže se, jak jim púst svědčí, posílá odpůstky pro Divišov, vypravuje, že v Praze pro Španěly se verbuje, a žertovně táže se, kdy že od Šternberských Řečice attaquirována bude.

*) Biertaz, daň z piva, posudné.

www.libtool.com.cn

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Chvála Pánu Bohu jsem zdrav. Přijel včera do Řečice. Tento tejden zde se zdržím, druhéj tejden povandruji zasse. Nyní nic jinýho nežádám než vědětti, kterak se milý dětti mají a jak jim ten půst svědčí. Já muším masso jísti; doktor dokonale jináče nechtěl; však ráno, večer toliko polívku, leda bych žaloudek cítil, že jest mdlej. Takto jsem po tyto čassy měl žaloudkem co činiti.

Posílám indulgentias pro Divišov. Novýho nic nemám. V Praze se verbuje pro Špianhela. Již jest jisto, že přišla ze Špianhel ratifikací aliancí z Hollandery a poručení gubernátorovi v Niderlandu defensive et offensive proti Franciouzi agirovati.

Já nyní očekávám též ze Šternberga resoluci, kterak se odtud proti Řečici agirovati bude. Zdališ tento tejden od Šternbergskejch bude Řečice attaquirována nebo ne. Den chci vědětti, tak abych mohl se k odporu připraviti. Tela praevisa minus feriunt. Tak abych doma byl; nebo se nekterej den strojím na Rychnov. Muším tu velice reformirovat.

JM. paní se co nejpěkněji poroučím Vňučata požehnej Pán Bůch. Zůstávám upřímněj, věrněj táta a sluha

M. F. arcibiskup.

Dne 6 Martii 1672.

[Adressa německá na Šternberk.]

142.

1672 d. 8 března. — Těší se na attaquu svého nejmilejšího nenepřítele a přeje paní Voršilce brzké pozdravení.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Srdečně rád toho mýho nejmilejšího nenepřítele uhlídám a na jeho přijemnou attaquu očekávati budu. Ten největší srdečnej karthoun proti němu nabiji; střelím, však nezastřelím. A tak boj bude, však boj lásky a upřímnosti, ačkoliv netoliko šurm ale i minírování se státi má, poněvadč Prokopský se na pomoc bere, aby pevnost prokopál. Když on kopati bude, kopnu zasse anebo contra kopati dám, až mu sklíně*) okolo úst lítati a do gamby**) stříkati budou; až milo na to se hleděti bude.

Nejmilejší paní Voršilkou [sic], mou nejroztomilejší paní dceru, velice lituji, že se zle vynahází. Pán Bůch ji pozdrav a potěš. Milý dětti požehnej Pán Bůch; att mamerlinku dobře oppattruj!

Poroučím se všem a zůstávám upřímněj, věrněj táta

Dne 8 Martii

M. F. arcibiskup.

[Adressa německá na Šternberk.]

*) Sliny. — **) Gamba = huba, tlama.

143.

1672 d. 11 března. — Trpce žaluje na to, že milé své spatřiti nemůže, lituje nemoci paní Voršilky a posílá jí odpůstky.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Má všechna naděje a mý potěšení všechno utonulo a zlou vodou do Hamburgu pluje, a co ještě více mne trápí, že já též takový překážky jsem dostal, že nemohu viděti to, co srdce mé žádostivo jest a miluje. K svatému Josephu do Prahy přijeti nebylo by možná tak, jakž nyní jest disponováno a disponovati jináče již se nemůže. Z obouch stran trápit se bude srdce ; všudy patientia jest pottřebna.

Mně jest líto mý nejmilejší dcerušky, paní Voršilky, že nemohu v její nemoci ji pottěšiti; potěš a pozdrav ji milej Pán Bůh. Nechtěl jsem posla dáleji zdržovati. Posílám indulgentias. Z Prahy nepominu ihned psáti, jaks tam přijedu. Prokopskýho v Praze uhlídám.

Poroučím se všechen a všem zůstáváje věrnej, upřímněj, stálej táta a sluha až do hrobu

M. F. arcibiskup.

Dne 11 Martii 1672.

[Adressa německá na Šternberk.]

144.

1672 d. 14 dubna. — Děkuje za přání k nastávajícím svátkům a vypravuje novinky o králi polském.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Za upřímně vinš pěkně děkuji. Milosrdnej Bůh rač dáti, ty svátky šťastně zkončiti, Alleluia vesele spívati a mnoho jinejch blahoslaveně na duši i na těle dočekati. Co z upřímnýho srdce vinšuji a přeji zůstáváje upřímněj, věrnej táta a sluha až do hrobu

M. F. arcibiskup.

Císař se declariroval polskýho krále manutenirovat in throno et thoro; dicitur impotens et sibi hic Pragae equitando virgam fregisse. Regina tamen dicit expresse se malle cum isto mendicare, quam cum alio regnare.

14 April.

[Adressa německá.]

145.

1672 d. 12 června. - - Píše, že nejv. purkrabí k němu na Řečici přijede a snad i hr. Ferdinand z Vrtby.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Pravda jest, že Jeho Excell. pan nejvyšší purgrabě míní ke mně na Řečici přijeti. Jedinýho pana hrabětte Ferdinanda z Wrthby se obávám, aby on mně nějakéj poněvadc*) neučinil. Však přece mám dobrou naději.

Dnešní pošta něttco přinese. Jest ještě dosti času. Tak jak mně psal, míní on Corporis Christi festum v Passově držeti, v pátek tam zůstatí a v sobotu zasse spáttkem jeti.

Pokudž posel neodejde a pošta přide, nepominu post scriptum učiniti JM. paní nejmilejší dcerušce se pěkně poroučím. Milý dětti požehnej Pán Bůh. Zůstávám mýho nejlaskavějšího p. syna upřímný tata a sluha

12 Junii.

M. F. arcibiskup.

[Adressa německá na Šternberk.]

146.

1672 d. 14 června. — Píše o cestovním programu pana nejv. purkrabí, s nímž o panu Jaroslavu promluví.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Pan nej. purgrabě píše, že na den svatýho Víta chce bejti v Krumlově; Corporis Christi tam chce držeti; nebo odpoledne anebo v pátek odtud jeti do Passova. V Passově den se zdrží, hned zasse spáttkem. Domívá se k svatýmu Janu u mně bejti. Ta jest jeho resolucí.

Já budu dnes přez tejden anebo ve středu konnečně ráno na Řečici. Zde jsmy též mráz měli. U mně jak dlouho zůstane, vědětti nemohu.

Strany pana Jaroslava, dá Pán Bůh, oustně rozmluvímy. Zůstávám upřímněj táta

Dne 14 Junii.

M. F. arcibiskup.

JM. paní všečen všečen se poroučím.

147.

1672 d. 25 června. — Píše, že jest hostem na Černovicích u hr. z Talmberka, a lituje, že cestovní program více změnití nelze.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. — Hned právě pospíchám z odpovědí. Dnes jsmy obědvali v Černovicích; náleží panu Stallenbergovi,**) milýmu našemu starýmu Čechu, po Paradisovi,***) ale já jsem byl hospodářem a z Stallenbergem. Večer přijeli jsmy, než zemlení od cesty.

*) Poněvadž (nemohu, nepřijedu).

**) Hr. Vilému Václavovi z Talmberka.

***) Martinu Jindřichovi Paradysovi z Eschaide.

Pozdravení jsem vyřídil všem. Poroučejí se, obzvláště Jeho Exell. Nemůže bejtí tenkrát; již všechno jináče oppattřeno. Zejttra zůstane u mne; pozejtří na Votici; odtud v outterý na Mrač k hrabětti z Vrbna. *) Nelze zjinačiti, a tak nemohu bejtí dobrej prokurátorem. Již prosím za odpuštění.

Nejvyšší paní burgraba **) obzvláště poručila mně nejmilejší paní dcerušku pozdraviti. A já se jí též pěkně poroučím. Požehnej dětti milej Pán Bůch. Zůstávám upřímný, věrný táta až do hrobu

M. F. arcibiskup.

Na spěch 25 Junii.

148.

1672 d. 28 července v Řečici. — Vypravuje, jak kostely a zvony světil i lidi biřmoval, lituje, že pro cestu do Jihlavy navštívití je nemůže, a vypisuje noviny z války s Francouzi, pro kterou asi nové peníze od sněmu žádány budou, ačkoliv lid již tak ochuzený jest, že ani krávu prodati nelze.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Skončil jsem mý toulání a dne včerejšího zasse na Řečici přijel. V Littomyšli 17 Julii jsem světil jeden kostel, ***) odpoledne biřmoval, dne druhýho též jsem posvětil 13 zvonů, potom jsem jel na Mírov k biskupu ollomoutskýmu, navrátil jsem se zasse do Littomyšle a druhej kostel ***) Patribus Piarum Scholarum posvětil, odpoledne biřmoval, tak že blízko 1800 ossob jest biřmovanejch. Domíval jsem se, že to brzo odbydu tak, abych mohl zkrze Chrudimskej kraj moji nejmilejší děti navštívití. Než nebylo možná, poněvadc dne pondělního do Jihlavy muším ad festum Portiunculae. Připověděl jsem hrabětti Collaltovi, že tam přijedu. Dal jsem slovo, muším parolu držeti. A tak prosím za odpuštění. Jistě byl bych srdečně rád přijel obzvláště pro našeho milýho pana souseda Zášmuttzskýho. †) Než nebylo možná. Prosím toto psaníčko odeslati.

Nedostal jsem ještě poštu ani Praskou ani Vídenskou a tak nevím, co bych novýho psátí mohl. Náš lid že pomaršfruje, to již jest vědomo; bojím se, že příliš pozdě. Zatím Franttzous opanuje všechno v Hollandu, učiní pokoj a nás udeří. On jinýho nic nemyslí, než oppanovat říši. Práví se, že dal minttzi bítí na jedny straně Fortunu pod nohách mající dva vorly z nakloněnejma hlavami cum ista inscriptione: aut Caesar aut nihil. To by bylo dobře, bude-li continuírovat, že biskup münsterský od něho se odvrátil. Tudy by armáda římská silnější byla. Pokudž říše dobře míní, Franttzous snadno přemožen bude.

*) Janu Františkovi hr. z Vrbna.

**) Zuzana Polyxena z Martinic roz. z Dietrichšteina.

***) Kostel sv. Anny na hřbitově a kostel p. Marie při koleji piaristické.

†) Pánem na Zášmukách byl tehdy hr. Adolf Vratislav ze Šternberka († 1703).

Bojím se, že budem mít ein Engezusammenkunfft,*) nebo jak slyším Rakušané mají dáti mnoho tisíc na nový werbungy. Mám však naději, že my najdem prostředek, tak že nebude větší contribucí. Však bez toho neboží lidé nevědí odkud co vzíti. Již dávají své krávy, a nejní, kdo by je koupil.

JM. paní, jakožto nejmilejší dcerušku, duchovně pozdravuji a se jí co nejpěkněji poroučím. Milý vnučátka požehnej milej Pán Bůh.

Já zůstávám mého nejmilejšího pana syna neproměnitelndnej, upřímněj táta a sluha

M. F. arcibiskup.

Řečici 28 Julii 1672.

149.

1672 d. 1 srpna. — Lituje, že s hr. Vratislavem setkati se nemůže, ježto hospodářství v Řečici i Týně zreformovati musí; slibuje, že vhodného faráře pro Divišov opatří, a sděluje, že ku přání hr. Collalta právě do Jihlavy odjíždí; hr. Václavu přeje, aby brzo celý regiment dostal.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější, nejmilejší pane syne. Jest mně srdečně líto, že nemohu se zhledati s panem hrabětem Vratlem.***) Píše mně po příjezdu z Prahy, že dlouho se zdržovati nebude, a já mám zde celej měsíc co činiti z reformací mého hospodářství, tak že hned mně čas skorem krátkkej jest. Měl jsem hejttmana toho největšího zloděje a šelmu. Na druhý panství Thein nad Vltavou též mussím a tak jistej čas věděti nemohu, zdališ přijeti moci budu. Postarám se podly nejvyšší možnosti, nebo sám jsem hrubě žádostiv moji milý dětti viděti.

O faráře anebo děkana se postarám, abych nalezl nějakýho dobrýho člověka, kterej se hoditi bude. Právě se posadím na vůz a pojedu do Jihlavy. Pan hrabě Collalto přfliš mne dal prositi.

JM. paní se pěkně poroučím. Milý dětti požehnej Pán Bůh. Panu Venttzlovi přeji compagni a vinšuji štěstí, aby brzo regiment dostal.

Zůstávám mého nejmilejšího p. syna upřímně náhlnej táta a sluha

M. F. arcibiskup.

Již já dáleji budu psáti.

1 Augusti 1672.

150.

1672 d. 30 srpna v Řečici. — Lituje, že pro neodkladný svůj odjezd do Prahy již je neuvidí, stěžuje si, že kněz sv. Prokopský jej nenavštívil; za to nejvyšší hofmistr a pan Jaroslav z Martinic s chotí u něho a na Loutkově byli.

*) Schůzi užší kommisie k vůli novým nákladům válečným.

**) Hr. Adolfem Vratislavem ze Šternberka.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Tenkrát se neuhlídámy. Muším do Prahy pospíšet. Mám tam trampot několik. Chtěli mne v Praze mítí již tento tejden, však nemohl jsem ještě odjeti. Pročeš беру odpuštění a poroučím se do starý náhllosti a lásky.

JM. paní dcerušku pěkně pozdravuji. Milý dětti požehnej Pán Bůch. Jak do Prahy přijedu, nepominu psáti, co tam novýho najdu. S. Prokopský již mne ani nezná. Nepřijíždí ke mně. Neviděl jsem ho po ten všečen čas, co jsem byl v Řečici.

Nej. Landhoffmistr*) přijel ke mně v pátek minulej k vobědu. Zůstal u mně ten den; druhej den jěli jsmy spolu na Louttkov.**) V neděli přijěl zasse ke mně k vobědu; dnes jede do Tejna, odtud na Horažďovice, potom na Plánici. Pan Jaroslav z svou paní též tu byl. Tito zůstanou tento tejden na Louttkově, potom pojedou do Prahy. S tím zůstávám mýho nejlaskavějšího pana syna upřímný táta a sluha

M. F. arcibiskup.

V Řečici dne 30 Augusti.

151.

1672 d. 12 října v Louňovicích. — Děkuje za přání k dědictví po panu Karlovi Adamu z Říčan, jehož tělo odveze do Prahy, kam sám již zejtra se vrátí, až v zimě; zatím uložil je v Louňovicích.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne! Velice děkuji za tak upřímněj vinš. Buď Pán Bůch ze všeho pochválen.

Velkej křik jest vo té pozůstalosti,**) ale v pravdě mnoho tu nejní. Peněz málo, klenoty sprostý, sstříbra nětco; ale však od sstříbra mnoho jinam legiroval. Velkou medenici, velkou konev k s. Václavu a 2 sstříbrný trouby, item 6 svícňů, jednu medenici, dvě táce do Lounovského kostela.

Legátův jest přez osm tisíc; protož poručil stateček Vodlohovice*) prodati a legata zaplatiti. S pohřebem a z jinýma pottřeby att mám deset tisíc; málo mně zůstane. Náš Prokopský taky dostal tisíc zlatých.

Nemohl jsem tělo dát vézti do Prahy, nebo již vonělo. Zatím se[m] je depositiroval v Lounovicích; až bude zima.

Na den s. Václava podepsal testament, na den s. Františka umřel a v hábitě pochován; na octav s. Václava mně jest testament odevzdán.

Pán Bůh rač jemu milostiv bejti; sice pěkně umřel.

---+---

*) Maxmilián Valentin hr. z Martinic byl majitelem Loutkova od r. 1670.

**) Pan Karel Adam z Říčan, který dne 4 října 1672 zemřel, odkázal v poslední vůli statek svůj Louňovice arcibiskupství pražskému. Aby pak četné jiné odkazy snáze vyplaceny býti mohly, nařídil, aby statek Odlohovice, který od roku 1615 držel, byl prodán.

Zejtra, dá Pán Bůh, muším do Prahy.

JM. paní se co nejpěkněji poroučím a zůstávám upřímněj táta až do

M. F. arcibiskup.

Lounovitz dne 12 Octb.

[Adressa německá.]

152.

1672 d. 24 října. — Posílá, jak byl slíbil, kněze pro Divišov na zkoušku.
Spěchá na sněm.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Odsílám jednoho mně hrubě recommendirovanýho na Divišov. Pokudž se líbiti bude, nehtë jest na probě. Att kázání udělá, zdaliž se bude líbiti. Poroučím se pěkně všem, všem. Pospíhám na sněm a zůstávám mýho nejlaskavějšího p. syna upřímněj, stálej táta a sluha

Dne 24 Octb.

M. F. arcibiskup.

[Adressa německá.]

153.

1672 d. 3 listopadu. — Lituje, že kněze, kterého pro Divišov odporučil, hned vikářem jmenovati nemůže. Zprávu dává o uzavření sněmu a povolených daních, o novinách z bojiště německého, o Polácích i Moskovitech a o návštěvě knížete saského; slibuje opatření půjčku 3000 zl. na dvě léta.

Vysoce urozený hrabě. Můj zvláště milý pane syne. Mám naději, že ten recommendirovaný se hoditi bude, ale aby měl bejti hned vicarius, to více možná nejní; než časem připovídám. Protož za odpuštění žádám. Jistě nejní možná, aby kdokoliv tam přišel, vicariatum by hned nedosáhl, ex urgentibus causis.

Sněm jest zavřen. Militaria jsmy nemohli než povoliti, však cum modamine et certis exceptionibus. Tranksteur na rok toliko. Reliqua jako před rokem.

Novýho nic jinýho Že naši ještě stojí u Frankfurtu, však na větším díle u Meinttz a kde jest Nassau. Nevím, co bude. Nobelessa polská ta nechce pokoj potvrditi. Moskovita ten též jest proti tomu.

Naspěch. Jest kníže z Sassu tu; muším skoro vdysky u něho vězett a on u mne.

JM. paní co nejpěkněji se poroučím. Zůstávám všecken upřímný

M. F. arcibiskup.

Raptissime 3 Nov.

Byl u mně místoburgrabě. Co možného bude, učiním a najdu jednoho, kterej 3^M pučí na jistej čas a s bídou na 2 líta.

Dnes obědvá z Sassu z semnou u purgrabího.

154.

1672 d. 22 prosince. — Přejte šťastné svátky vánoční a veselý nový rok; těší se, že hr. Ferdinand compagnii obdržel; vypravuje novinky z říše, o Uhřích, Turcích i Polácích a lituje poddaných, kteří pro stálé války velké daně platiti musí.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Za upřímněj a srdečnej vinš co nejpěkněji děkuji. Milosrdnej Bůh rač hojnost svejch nebeskejš požeňnaní popřítí, abyste ráčili všichni všichni tak požeňnaní ty svátčky zkončiti, novej rok vesele začítí, v nim šťastně setrvati a mnoho jinejš v nejlepším contentu srdce svého dočekati. Na to i mý ottcovský požeňnaní odsýlám, mou ottcovskou povinnost obnovuji, že jsem a budu neproměniteldnej táta a sluha. Obzvláště pak se mý nejmilejš dcerušce JM. paní se poroučím.

Rád jsem tomu, že pan Ferdinand *) compagni dostal, než bojím se, že vo panu generálovi zlý noviny uslyšíme. Byl velice nemocnej, tak že vo něm pochybovali.

Naše armada táhne do winterquartyrů do Westphaly; ale jest tam již všechno ruinírováno. Armada hrubě ztenčena. Nejv. vachmistr Kaill přez 50 ossob stratil při svý compagnie.

V Uhřích nejní přiliš ještě dobře. Nejvyšší Žák stratil přez 200 mužů Balfi též. Vylouděli je, tak že naši se domívali, že rebellantův málo jest mezi tím oni byli skryti.

Turek jest šelma. Bude-li s Poláky pokoj, jistě on udeří na nás. Pán Bůh pomáhej. Já nevím, kterak obstojí nebohejš poddanej. Přide do roka na jednoho ossedlýho skoro 14 fl. Kde vezme? Mluví se dosti; nic nepomáhá, že jsmy povinni na vojnu concurrírovati.

Poroučím se a zůstávám upřímněj, věrnejš táta a sluha

Dne 22 Decb.

M. F. arcibiskup.

155.

1673 d. 24 února. — Těší se z posledního dopisu, líčí svůj zdravotní stav a slibuje s prelátem Želivským na své Šternberské vzpomínati.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Z psaní odeslaného troje potěšení jsem dosáhl: 1° že moji nejmilejš děti v dobrým

*) Druhorozený syn hraběte Ferdinand Karel.

zdraví pozůstávají, 2° že náš pan Jaroslav dobře se vynachází, 3° že zasse naděje jest biskupa Passavského Čecha dostati. V pravdě bych rád viděl, aby z Pettyngu**) byl. Slyším, že jest hrubě dobřej pán. V týmdni budemy míti jistotu.

Já jsem do Lounovitz ve třech hodinách přijel a tak pět hodin na cestě strávil. Druhej den jsem do Řečice jěl. Chvála Pánu Bohu se dosti dobře vynaházím, toliko že již třetí den často ve mně pověttří se dá slyšeti; račte odpustit; sedm i osm sedes a všechno jako voda; a bouří se ve mně, však bez bolesti. Zdaliž žaloudek mdlej anebo zastuzenej? Piji víno rakouský, piva nemnoho; taky jsem se napil vína silného, Vin damassko. Snad když budu masso jísti, bude lípe.

Mý novinny z Prahy ještě nepřišly. Dnes praelat Želivskej bude u mně nezapomeneme na naše Šternbergský.

JM. paní nejmilejší dcerušce se co nejpěkněji poroučím a odsílám z pěkněj poděkováním koschůček. Milý dětti požehnej Pán Bůch. Já se všechen mým milým Šternbergským odevzdávám a zůstávám stálej, nesměniteldnej, upřímnej táta a sluha

Dne 24 Feb.

M. F. arcibiskup.

[Adressa německá na Šternberk.]

156.

1673 d. 23 června. — Oznamuje, že přijel do Louňovic, a přeje si své milé děti u sebe míti; novinu zvěděl, že Angličané a Francouzové na moři jsou potlučení.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane synáčku. Jsouce tak blízko, mušil jsem tēmato malýma řádky pozdraviti a, jak má nejmilejší paní dceruška ráčí míti spolu i ze všema svejma, přezvědět. Pán Bůch dej dobrou novinu. Právě dnes o jedný hodině s poledne přijel jsem do Lounovitz; zejtra zde zůstanu. Přál bych milý dětti zde míti. Již se mušíme zhledatí.

Novinu jinší nemám než, že Engličané a Francouzi na moři jsou potlučení; particularia budu míti; tak mně se píše z Drážďan.

JM. paní Voršilce na millionkrát se poroučím. Milý dětti pozdrav Pán Bůch. Zůstávám mého nejmilejšího pana syna upřímnej táta

M. F. arcibiskup.

Na spěch dne 23 Juni 1673.

Vysoce urozenému pánu panu Václavovi hrabětti z Šternberga a na Šternberce, JMCé raddě, soudci zemskému, do Šternberga.

*) Hr. Sebastián z Pöttingu stal se skutečně biskupem pasovským.

157.

1673 d. 25 června. — Vítá hraběte z hostin a míní na den Navštívení P. M. na Šternberk a k sv. Prokopu zavítati; hr. Ferdinandovi štěstí na cestu přeje a kněze sv. Prokopského pozdravuje.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Vítám Vás z tak mnoho hostin a dobrého mění. Nepochybně že pan synáček notně sstlústil po tak mnoho dobrehch koustkův. Požehnej Pán Bůh.

Nyní otázka, kterak se zhledámy. Já pravím takto. Od dneška přes tejden bude Panenky Mariae Navštívení. Kdyby se takto stalo, abych já v sobotu před tím mý nejmilejší dětti navštívil, zůstal bych tam v neděli, v pondělí a v outterej. Jeli bychmy k svatému Prokopu, po vobědě od s. Prokopa do Lounovitz, nebo muším potom spáttkem pospšit. Tak by mohlo bejti, pokudž by mým milým děttem příležito bylo.

Panu Ferdinandovi*) vinšuji mnoho štěstí na cestu. Milosrdnej Bůh ho pozdrav a požehnej. Já z pěkným pozdravením též mý nehodný požehnání odsýlám.

Chtěl jsem dnes na Řečici; Jankovskej z Tallenberga**) překazil. Pozval mne k sobě; a tak zejtra tím ranněji odjedu. Prokopskej jest pyšnej; proto mne ani nezval k svatému Prokopu pro pejchu, že bude u sebe míti všechny preláty celého řádu v Čechách a v Moravě a Benediktinskej sněm a zjezd. To mu voní a jde do nossu jako dobrá chuttná vodvářska anebo jako putze puncí [sic] tabák. Praeláti budou mu spendirovat až hrozno jistě; čepička bude po stranně na hlavě. Je-li příttonný, pozdravit ho přece drobett.

JM. paní se všechen odevzdávám a milý dětti všechny požehnavám a zůstávám sstará, upřímná víra

Dne 25 Junii.

M. F. arcibiskup.

Je-li Millesimo***) zasse v Praze, ne prasse.

158.

1673 d. 18 října. — Vypravuje, že po Všech Svatých do Vídně pojede, aby tam vymohl odložení sněmu. O úroky by neupomínal, kdyby peníze patřily jemu a ne semináři. Sděluje některé novinky z bojiště francouského a oznamuje úmrtí paní Kateřiny Voračické.

*) Druhorozený syn hr. Václava Jiřího hr. Ferdinand Karel zemřel již 1675 co cís. hejtman v Augšburce.

**) Rudolf Frant. hr. z Talmberka na Jankově.

***) Hr. Karel Leopold.

www.libtool.com.cn

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější pane syne. Mušil posel drobett dnes čekati, nebo jsem měl práci tříhodidnou. Conseciroval jsem portatilia*) do padesáte.

Těším se, že moji milý dětti zdravý jsou. Já jsem chvála Pánu Bohu zdrav. Strojím se do Vídně hned po Všech Svattejch. Chtějí mně překážku učiniti; než nedám sobě překážeti, nebo chtějí 20 Novb. sněm míti a já žádám odložení a jináče neudělám.

Co se dottejče ourokův, ty peníze náleží mému seminarium; kdyby byly mý, neřikal bych ani slova vo ourok. Toliko canclíři anebo vicesecretáři causalio odvézti. Nejní nic zmeškáno.

Novýho málo. Francouzi trpí hlad; našim chvála Pánu Bohu se přivází. Hollenderové a Špianhelové se spojili; jdou proti naši armádě, aby nějak conjuncti překazili. Franttzouzi mňí k Fillipsburku. Pán Bůh dej štěstí.

JM. paní Voršilince se pěkně poroučím. Milý dětti pozdrav Pán Bůh. Voradčická,**) jak měla s spora, umřela v sobotu.

Zůstávám mého nejmilejšího pana syna upřímnej táta a sluha.

18 Octb.

M. F. arcibiskup.

159.

1673 d. 22 prosince. — Přeje šťastné svátky i nový rok a dává hraběti radu, jak v příčině přiznání výnosu z poddaných se zachovati má.

Můj nejlaskavější pane syne. Málo pší, mnoho, mnoho mám činiti. Repetiruji zasse mý vünsche. Bůh všemohoucí rač dáti nám všem dlouhej věk a svý svatý požehnání.

Strany poddanejch nevidím jinš prostředek, než dáti ten list přiznávací a žádati, aby ti commissare, kteří prv byli, totižto p. Přechořovskej,***) zhlídli a examinirovali, tak že nebude pottřebí očitýho zhlídnutí, než že najde, že sedláci svému pánu jináče na roboty nejedzí anebo že jich jináče neužívá a neužije. To tím dříveji dáti na kancelář a držeti se sněmu, kde expresse stojí, když to dokáže, že jináč než za $\frac{1}{2}$, za $\frac{1}{4}$ ossedlýho poddannyho užívá a ne za celýho.

*) Portatile t. j. altare, jest oltář k přenešení, čtyrhanný to kámen rámcem dřevěným obepjatý, do jehož prohlubiny biskup za dlouhých obřadů ostatky svatých ukládá,

**) Paní Kateřina Alžběta, rozená Malovcová z Malovic, choť pana Vojtěcha Jiřího Voračického z Paběnic, zemřela dne 14 října 1673 a pohřbena jest v kostele sv. Jakuba v St. m. pražském.

***) Křištof Karel Přechořovský z Kvasejovic, hejtman kraje Bechyňského.

www.libtool.com.cn

JM. paní se všechen poroučím. Milý dětti požehnej milej Pán Bůh.
Zůstávám ten nejupřímnější táta

22 Decb.

M. F. arcibiskup.

[Adressa německá na Šternberk.]

160.

1674 d. 10 července. — Líčf stručně pětinedělní svou visitační cestu přes Kovanice, Křinec, Náchod a Polici do Brounova, Kladsku a Vratislavi, zpět přes Svídnici, Polici, Chocet a Sedlec, kdež všude slavnostně byl přivítán a v Broumově, Kladsku a Polici mnoho set věřících biřmoval. Cestu tuto, celkem 92 míle, vykonal v úplném zdraví.

Vysoce urozený hrabě. Můj nejlaskavější a nejmilejší pane syne. Též má nejroztomilejší paní dceruško a můj milý černovoký vnučátko. Nepsal jsem, přiznávám se a jest pravda a slušná věc, že milý dětti proto na tátů nevrly jsou. Ale ne darmo se stalo. Nebo táta chtěl osobně a desetkrát lípe slovem než z písmem všechno povídati, domlouvajice se, že u svatého Prokopa a potom na Šternberce se zhledámy. Nebohej táta. Přijedouc k svatému Prokopu nenalezl to, co miluje duše jeho, a tak ho všechno zmejlilo. Tu máte milý dětti. Krátce všechno napíši.

První den 4 Julii*) jel jsem do Starý Boleslavi; tam jsem zůstal v neděli.

V pondělí jsem jel do Kovanic k panu Hubrikovi; **) tam jsem zůstal ten den.

V outterej jel jsem k Marczynovi***) na Křinec; tam jsem zůstal.

Ve sstředu jel jsem na Sloupno; náležf oppatu Broumovskému. Tam jsem zůstal.

Ve štvrtek jel jsem k Franttzovi Gallassovi na Auřinoves†) k vobědu. Prosil mně za kmotra; dal křtít dceru. Jel jsem ten den až do Jaromiře.

V pátek obědval jsem v Náchodě a na noc do Police k panu oppatu Broumovskému.††)

V sobotu přijel hrabě Göttz †††) a sprovodil mne až do Broumova. Ten den byl jsem pak přivítán nejprv 12 schalmajů, před lesem compagnie

*) Připsáno dodatečně a patrně omylem; nastoupil cestu v sobotu dne 2 června neb v neděli dne 3 června, kdy zůstal v St. Boleslavi. Plných 5 neděl byl na cestách, vrátil se v pondělí dne 9 července na Louňovice a Řečici a zaslal odtud hned v úterý dne 10 července 1674 tento list. Za jeho arcibiskupování připadl svátek sv. Víta na pátek jen v r. 1674.

**) Hubryk z Hendrsdorfu.

***) Jan Rudolf hr. Morzin.

†) Hoříněves blíž Jaroměře, statek hr. Františka Ferd. Gallasa.

††) Opatem broumovským byl Tomáš Sartorius (1663—1700).

†††) Jan hr. Götz († 1681) byl zemským hejtmánem v Kladsku.

www.libtool.com.cn

scholtzův a konšelův do sta konf. V lessi bylo 28 bierfidler a jeden dudník; vesele hráli. Půl míle před Broumovem compagnie měšťanův. V městě až do kláštera mezi musquetyry jel jsem a na rynku dva praporce měšťanův; u kostela řeholní a trubače; v kostele slavný Te deum laudamus.

V neděli jsem biřmoval přez 13 sett.

V pondělí též biřmoval blízko 12 sett.

V outterej skoro celej den psal.

Ve středu byla disputací; tu jsem sám oppugniroval.

Ve čtvrtek k hraběti Göttzovi na jeho statek; hrubě veselej.

V pátek na s. Víta jsem tam zůstal a zhlížel jeho zahrady a štěpnice; jistě pěkný jsou. Večír pěknej, ačkoliv malej, feuwerwerk na vodě.

V sobotu do Varty*) na pouť; po poledni do Glattzka. Půl míle od Glattzka z štyrma kornety přijel hrabě Göttz naproti. U brány na pevnosti 3 kussy vystřelili; duchovní a clerisei mezi musketyry od brány až k kostelu sprováděli. Na place přez 400 v zbrani stálo. Před kostelem Patres Jesuviti přivítali; slavný Te deum laudamus. U hrabětte ložirovaní; tu tři pěkný salve dali.

V neděli po poledních biřmováno 1440 ossob; potom drobet do zahrady.

V pondělí ráno biřmováno 954 ossoby; po poledne u Jesuvitů krátkká, však pěkná comodie.

V outerej do Broumova provázal hrabě Göttz; tu pěkná comoedie byla a večír pěkná sstfelba v zahradě.

Ve středu k hrabětti z Hobergu na Fridlandě;**) zůstalo se tam přez noc.

Ve čtvrtek do Grissova***) řádu cistercienskýho. Tu přivítání s jednou pěknou compagní rejtharův, potom na druhým místě trubače, dáleji šalmaje, štvrt míle od kláštera praelat s baronem Gersdorfem†); při tom trouby a bubny. Před klášteřem šalmajů přez 12 a compagnie musquetyrů. Zůstal jsem tam.

V pátek po snídání na jedno probosství klášteru přináležející.

V sobotu tři míle od Vratislavi voběd. Přijel tam probošt Vratislavskéj; na jeho voze, dodané jemu před městem první místo do Vratislavi, žádnéj nepoznal; druhou branou mý officiry z baronem Gersdorffem žádnéj se neptal; pottom oppat broumovský. Tu se ptali, kde jest arcibiskup, že jedl 3 mile odtud; odpověděl oppat, že již jest v městě. Neměl jsem jednom všeho 9 ossob.

V neděli nebejavající podlí správy mnoho lidu, tak že jsem na schvále pozdě sloužil, ono lidu plno tu bylo. Incognito. Deo gratias. Kanovníci

*) Warta, město v nynějším prus. Slezku, s krásným kostelem, v němž se nalézá zázračný obraz p. Marie, ku kterému tisíce lidí každoročně putují.

**) Ve Slezku.

***) Grüssau, klášter ř. cisterc. ve Slezku, mezi městy Friedlandem a Landshutem.

†) Gerštorf z Gerštorfu.

všechni navštívili mezi nima z Holštejna. Dva pak ani mne nedali přivítat; hněvali se jiní; byl jeden s nich suffragán, kterej pravil: Nun ist geschehen, der kombt bishof zu werden;*) alle accomodiren sich. Blázen.

Ten den zůstal doma kníže; odpoledne shlídl poklad kostelní.

V pondělí opověděl se magistrát; nemohlo se odepřít; přivítali a 16 konev vína praesentirovali. Potom dali zhlídnout Zeighaus; jistě pěkněj. Tractiroval hlučně jeden kanovník na děkanství, snad na poručení pana děkana hraběte z Waldštejna.***) Na noc v zahradě, kde byl též kníže z Holdšteina a jiní kanovníci.

V outterej v zahradě u Jesovitů, kde bylo skrze spěv pěkný přivítání od nejřednějši mládeže. Na večer u barona z Gersdorffu; všudy byly přední raddy císařský a jeden z předních Vratislavskéj, kterej přede všema pravil líbajíc ruku, že mnoho knížat a potentátův bylo tu, ale žádnýho tak chtivě a právě s lásky, poněvadž mnoho dobrýho slyšeli, žádali viděti jako mne.

Ve středu hned ráno proti obyčeji dali otevřít bránu. 4 míle od Vratislavi na jesuvitckým statku tractiroval officiál hlučně. Jel jsem do Svídnice; toliko na vozejčku Jesuviti a magistrát na koni poslali zvědětt, kde jsem; a já jsem byl v městě. Rector v colleji, když jsem byl tu, zvěděl; já zhlídnouc kostel a collegium v rectorium mušili dáti svý porcí jídla. Tu jsem pojedl a ještě míli odjel.

Ve štvrtek do Broumova.

V pátek navštívili okolní.

V sobotu jel jsem k ottci mýho Sigmunda Šmídel.***)

V neděli u Bohuchvala Dobřanskýho;†) na noc do Police.

V pondělí půl páta sta biřmováno.

V outerej v Náchodě voběd; na noc do Solnice.

Ve středu do Kocně k paní Schönkirchový;††) tam jsem zůstal

Ve štvrtek k paní Zárubovy,†††) jak jest z Lissau sestra; tam jsem zůstal.

V pátek na vobědě u hraběte Romedi z Thunu;*) na noc do kláštera Sedlickýho u Hory Kuttny.

V sobotu k svatýmu Prokopu.

*) Biskupství vratislavské bylo právě uprázdňeně.

**) Jana Friedricha.

***) Sigmund Maxm. byl otec Sigmunda Leopolda Šmídla ze Šmíden, pána Dolních Teplic († 1698).

†) Bohuchval Dobřanský z Dobřenic, syn Jana Petra na Hořejších Teplicích.

††) Terezie Marketa, dcera Zikmunda Kurze ze Senftenova, provdaná za Zikmunda Petra ze Schönkirchen, byla v ten čas paní na Chocni.

†††) Na Libanice u Chrudimi, které si r. 1660 koupila paní Marie Maxm. rozená z Lissau, manželka Rudolfa Václava Záruby z Hustiřan.

*) Na Žehušicích u Čáslavi.

www.libtool.com.cn

V neděli tam zůstáno.

V pondělí na Lounovice, potom na Řečice. Všechny cesty 92 míle.
Amen.

Tu máte milý dětti. Poroučím se všechen jakožto, kterej jsem zdravější nežli v Praze a zdravěj byl po všechen čas krom jedenkrát pro zlost cesty unaveněj.

Váš všechen

M. F. arcibiskup.

10 Julii hromou rukou.

Pro milýho nic těžkýho.

REJSTRÍK JMEN OSOBNÍCH A MÍSTNÍCH.

- Alteri** kardinál 90.
Althan hr., Altham 106.
Angličané, Engličané 123.
Augsburg, m. německé 124.
Austria, Jan de - 89.
- Baden**, Bádenské lázně v Dol. Rakousích 29.
Balfi viz Palfy.
Banner, Panýr, švéd. generál 18, 19.
Bechyně, Behyně 33-35, 39, 41; kraj pechynský 77, 125.
Benedikt sv. 10; řád -, Benediktini 10; kláštery - v Broumově, v Praze a u sv. Jana 10; benediktinský sněm 124.
Berka z Dubé 87.
z Bílenberka viz Sobek.
Boleslav Stará 126.
Brandenburg 89.
Břesovcová viz Vřesovcová.
Brno 82.
Broumov, klášter 10, 11, 126-128; opat Tomáš Sartorius 126; převor 10.
Brunšvik, Braunschweig 106; kníže z - 106.
Budějovice 13, 18.
Budín, Offen 91.
- Caesar** 118.
Cistercienský řád 127.
Collalto hr. 118, 119.
Cukr z Tamfeldu, Zucker, Jan Arnošt 87.
- Čáslav** 128; kraj čáslavský 82.
Čech, Čechové, Češi 77, 117, 123.
Čechy, království české 5, 7, 10, 12-14, 24, 29, 52, 55, 56, 58, 61, 124; kníže - Vratislav II 7; král - 31, 32, 49, 53, 66, 67, Leopold I 10, 52; diecese 13; sněm 91
soud zemský větší 50; soudce zemský 74;
úřady v - 52; nejv. berník zemský 10;
nejv. hofmistr 96; dvorská kancelář 32;
nejv. kancléř 32, 49; president komory č.
104, 113; viz též rejstřík věcný.
- Černovice** 117.
Čestochovo, Častochov, m. polské 91.
- Dalkovice** 73.
Dalmácie, Dalmatie 87.
Děčín, Tečn 20.
z Dietrichštejna Zuzana Polyxena 118.
Divišov 114, 115, 119, 121.
Dobřenský z Dobřenic Bohuchval 128.
Doudlebský z Doudleb Oldřich Jan 88.
Drážďany 123.
z Dubé Berka 87.
- Eleonora Marie** arcikněžna 88.
Eschaide, Martin Jindřich Paradys z - 117.
Ferdinand císař II 13, 30, 61; III 13.
Filip IV, král španělský 89.
Filipsburk 125.
Flaška z Rychmburka Zdeněk a dcera jeho Barbora 40, 41.
- Fortuna** 118.
Francie, Frankreich 92, 111.
Francouz, Francouzové, Franttzousi, Gallus 12, 88, 89, 100, 105, 112, 115, 118, 123, 125; bojiště 124; král 90.
Francouzka, Galla 88.
Frank, Vincenc Makarius, opat strahovský 88.
Frankfurt 121.

- Františkáni, Franciscani 93.
Friedland, m. ve Slezku 127.
Frysen 102.
- Gallas hr. František Ferdinand 126
Gallus viz Francouz.
Gerštorf z Gerštorfu, baron Gersdorf 127,
128; Mikuláš, nejv. písař kr. č. 90.
Götz hr. Jan, hejtman v Kladsku 126, 127.
Grüssau, Křesobor, klášter cistercién. ve
Slezku 127.
- Haisenštejn 88.
Hájek klášter 93.
Hamburk 116.
Harrach hr. 82.
Hisrllová, Hissrllová paní 81.
Hoberg hr. 127.
Hodonín, m. moravské 39.
Holand 118.
Holandčané, Hollandéři, Hollenderové 89,
110—112, 115, 125.
Holic na Moravě 4; z -, Holický 36,
39-41, viz i Šternberk.
Holleweil 113, 114.
Holštejn, Holdštejn, kníže z - 128.
Hora Doubravská 20.
- Kutná 104, 128.
- Supí 79.
- Svatá u Přibrami 26, 105.
- Zelená 44, 45; ze -, Zelenohorští 39.
Horažďovice, Horažďějovice 34, 43, 44, 120.
Hoříněves, Auřinovos 126.
Hoštice, Hosticz 71.
Hradčany viz Praha.
Hradec Jindřichův, Neuhauss 27.
- Králové 10, 13, 109; biskupství 13,
95, 96, 107, 108, 110; biskup Sobek 10,
13, Jan Fridrich hr. z Waldšteina 13.
Hubryk z Hendrsdorfu 126.
- Choceň, Kocěň 126, 128.
Chrasť 11, 80, 81.
Chroustovice 81.
Chrudim 128; kraj chrudimský 118.
- Ildefonsus Daniel, opat kl. sv. Prokopa 81.
Israel 11, 98.
Ivan sv., poustevník 10.
- Jan [Ivan] sv. pod skalou, klášter bene-
dikt. 10, 101.
Jankov 124.
- Janovice Spálené 42.
- Uhlířské 5.
Jaroměř, Jaromír 126.
Jesuité 6, 127, 128.
Jihlava 109, 118, 119.
Jilové 103.
Jindřich IV, král německý 7.
Jiří král český 40, 41.
Jošt markrabí moravský 42.
- Kaill, nejv. wachtmistr 122.
Kaiserštejn hr. 111, 112.
Kajetáni 97.
Kandie, Candia 87.
Kapucíni, Kappucíni 82, 104-106, 113.
Kavka z Říčan: Beatrice Johanna 35; Ka-
rel Adam 12, 120; Ludmila Benigna 6.
Kejovice, pán z - 94.
Kinský hr.: František Norbert 88; Franti-
šek Oldřich 46.
Kladno 93.
Kladsko 126, 127.
Klatovy 13, 101, 108; měšťané Klatovští
95, 101; biskup 12, 13, 107; kraj 13, 108.
Knot, appellační rada 71.
Kokořovec z Kokořova: Barbora Tere-
zie 112.
Kolín, Colin 19, 82, 83, 88, 98, 104-106.
- nad Rýnem 111, 112.
z Kolovrat: Vilém Albrecht Krakovský 103;
František Karel Libštejnský 81; Jan Vi-
lém Libštejnský 12.
Konopiště, z -, Konopišťští 39, 41.
Kopp generál 111, 112.
Kostelec nad černými lesy 78.
Košumberk, Cošnberk 85.
Koutský, Kautsský, Jiří Martin, hofmistr
50, 51.
Kovanice 126.
Křinec 126.
Krumlov Český 117.
Kustoš ze Zubří: Eva, Evrle Kustošová 77.
Kvasejovice 125.
- Labe 20.
Lamberg hr. 113.
Landshut, město slezské 127.
Leopold I, císař a král 7, 8, 10, 13, 52, 88.
Leopold Vilém arcikníže 19.
Libanice 128.
Linec, Lintz 70, 71.
z Lisova Judita Španovská 5.
z Lissau Marie Maxmiliána 128.

- Litoměřice 13; biskupství 13, 95; biskup 96, Maxmilián Rudolf sv. p. Šlejšnic 14, hr. Jaroslav ze Šternberka 14, 107; kraj 7.
- Litomyšl 118.
- z Lobkovic kněžna 18, kníže 28, Eleonora Popelová 106.
- Lorenc pater 82.
- Loretánská kaple, Lauretum 93.
- Louňovice, Lounowitz 120, 121, 123, 124, 126, 129.
- Loutkov, Louttkov 119, 120.
- Lucemburský dům 42.
- Lüneburg, Lunenburg 106.
- Lužice 12, 89, 90, 103.
- Lyksička viz z Martinic Lucie Otilie.
- Macedonie 87.
- Maiblie, Mayblüe, Meyblie, Ferdinand Sebastião, úředník č. dvor kanceláře 59, 70, 71.
- Maletice, Malotín 71.
- Malovcová z Malovic Kateřina Alžběta 125.
- Maltezák, Malteser 112.
- Manderscheid, hr. František ze Šternberka a - 5; archiv Šternberskomanderscheidský 5.
- Marie panny bratrstvo 6.
- z Martinic: hr. Alžběta Marie Magdalena 5, 6, 8, 15-22; hr. Bernard Ignác 6, 16, 17, 82, 96-98, 105, 113; hr. Jaroslav 119, 120; hr. Jaroslav Bořita 5, 6, 8; Lucie Otilie, Lyksička 15-22; hr. Maxmilián Valentin 15, 96, 101, 120; Veronika Polyxena 8, 16; Voršila Polyxena, provdaná ze Šternberka, viz Šternberk; Zuzana Polyxena 118.
- Másalka 22.
- Mastricht 105.
- Mazaný ze Slavětina František Václav 10.
- Městec Heřmanův 80, 81.
- Mikuláše sv. klášter na St. m. pražském 103.
- Millesimo hr.: Jan Bernard 112; Johanna Eusebie 112; Karel Leopold 106, 124.
- Mírov 118.
- z Mitrovic viz Vratislav.
- Mnichovice, Mnihovice 84.
- Mohuč, Mainttz 121.
- z Molitorů M. J. 24, 32.
- Morava, markrabství 10, 40, 52, 55, 58, 97, 124; hejtman 41; hranice 39; markrabí Jošt a Prokop 42; sněm 91.
- Morzin hr. Jan Rudolf 126.
- Moskoviti 121.
- Mrač 118.
- Münster 89, 111; biskup 118.
- Nadt, hr. von der - 103.
- Náchod 88, 126, 128.
- Nasavsko, Nassau 121.
- Neiheisel viz Zámky Nové.
- Německo; bojiště 121; král Jindřich IV 7.
- Neuhauss viz Hradec Jindřichův.
- Nizozemí, Nyderland 26, 115.
- z Nostic: hr. Eleonora 106; hr. Jan Hartvík, nejvyšší kancléř kr. č. 37, 43, 47, 50, 51, 53, 54, 59, 87, 96, 101, 110.
- Obora císařská 104, 106.
- Odlochovice, Vodlochovice 120.
- Offen viz Budín.
- Oldřicha sv. studnice ve Vidni 91.
- Olomouc 10, 91; biskup 82, 91, 118; kanovníctví 94; kanovník hr. Jaroslav ze Šternberka 12, 101, 107.
- Ostermayer Godhard 51, 52.
- Paběnice 125.
- Pachta Daniel 66.
- Palffy, Balfi, hr 122.
- Panýr viz Banner.
- Paradys, Martin Jindřich z Eschaide 9, 117.
- Pardubice 40, 41.
- Pasov 95, 117; biskup 123; kanovníctví 94; kanovník hr. Jaroslav ze Šternberka 12, 101, 107.
- Patres piarum scholarum 118.
- Pekelský Viktorin, taxátor a registrátor české dvorské kanceláře 49-51, 53, 54, 56-59, 62.
- Piccolomini kněžna Marie Benigna 88.
- Planá 35, 36, 38-40.
- Plánice 120.
- Plzeň 13; biskupství 13, 108; kraj, Plzeňsko 13, 95, 99, 106, 108; měšťané, Pilsáci, Plzeňští 13, 92, 95, 105-108.
- Poláci 89, 91, 121, 122.
- Police 10, 126, 128.
- Polsko 91; dudky 59; král 116, Michal Višňovický 88; noblessa 121.
- z Portie, Porcie, Porzia: kníže Jan Ferdinand 28-30, 34-36, 38, 42, 43.
- Pötting, hr. Sebastián, biskup pasovský 123.
- Praha 6, 14-29, 32-34, 37, 41-43, 46, 47, 50, 51, 53, 54, 57, 61, 65-72, 76, 81, 82, 84, 87, 88, 96-98, 109-112, 114-116, 119-121

- 123, 124, 129; Staré město 10, 106, 125, kl. sv. Mikuláše na - 10, 103; Nové město, kollej Jesuitů na - 6; Malá strana 69, 70; Hradčany, Račany 49, 54-56, 58, 62, 63, 113, zámek 54; Strahov: brána 97, opat kláštera Vincenc Makarius Frank 88; Vyšehradská brána 18. — Arcibiskupství 13, 83, 84, 98, 120; arcibiskup 79, 80, 109, Jan Vilém hr. Libštejnský z Kolovrat 12, Matouš F. Sobek z Bílenberka viz Sobek. — Pošta 118; nejv. purkrabství 7, 10; nejv. purkrabí — viz purkrabí, hr. Jaroslav Bořita z Martinic, 5, 6. Prácheňsko, Prácheňsko 34. Přehořovský z Kvasejovic, Přehořovskéj, Krištof Karel, hejtman kraje Bechyňského 125. Prokop markrabí moravský 42. Prokopa sv. klášter na ř. Sázavě 11, 84, 94, 97, 103, 104, 107, 124, 126, 128; opat, kněz, pontifex 81, 84, 90, 91, 92, 94, 97, 110-112, 115, 116, 119, 120, 124, Fr. Daniel Ildefonsus 11, 81. Pronvisi 90. Quast hejtman 77. Rabenhaupt, Rabenhabtt, Ferdinand František - ze Suché, hejtman kraje čáslavského 12, 82. Radovesice, Radovesnice, Rodowessnitz 5, 14, 29, 34, 35, 37, 38, 40, 42, 43, 50, 55, 56, 65, 69, 73, 80, 81, 96, 98. Rajhrad, klášter na Moravě 10. Rakousy 29; víno 123. Rakušané 119. Rataje Hrozené 10, 73-78. Řečice Červená 82, 83, 85, 107-109, 113-120, 123, 124-126, 129. Řezno, Regensburg 61, 66, 68-71. z Řičan viz Kavka z Řičan. Řím, Roma 90, 92, 97, 103, 109, 110; armáda 118; hladoleti 12, 98; kurie 12; moc císaře 52; říše 50, 52, 55, 57-59, 62, 71, 73, 76. Římané 12, 82. Rindsmal, Ryngsmal, Ryngsmal, hr. Wolfgang 112. Rodowessnitz viz Radovesice. Roveredo, Rovoretto, město v Itálii 85, 86. Rychmburk, Richenburg 40, 41, 87. Rychnov nový 79, 115. Sartorius Tomáš, opat broumovský 126. Sasko, Sasy; groše 102; kníže 96, 121, 122; kurfirst 12, Jan Jiří II 102. Satmár, Zattmar 91. Sauelli vévoda 90. Sázava, Sásava, řeka 11, 62, 81, 99. Sedlec klášter 126, 128. Serenyi, Serini hr. 93. Schaüsska František, hejtman v Zásnu-kách 27. Schneida 106. z Schönkirchen Zigmund Petr a choť jeho Teresie Marketa 128. Schröder Vilém, Schrötter, Šreter, tajemník říšské dvorské kanceláře 36, 38, 41, 44. Sinzendorf hr. Jiří Ludvík 113. Slavata hr. 65; Jan Joachym 24, 27, 38, 45. Slavětín, František Václav Mazaný ze - 10. Slezko, Slízko 52, 55, 58; horní a dolní 52; pruské 127. Sloupno 126. Smečno, Schmecno 97, 98, 111. Sobek Václav, purkrabí kláštera rajhradského 10; Matouš Ferdinand - [Zoubek] z Bílenberka, opat u sv. Mikuláše na St. m. pražském a u sv. Jana pod skalou, biskup kr. hradecký, arcibiskup pražský 5, 10, 11, 13, 14, 79-98, 100-126, 129. Solnice 128. Strozzi ze Schreienthalu, hraběnka Strocová 77. Suyse hr. 45. Svidnice 126, 128. Šaffgoč hr. 89. Šalomoun 17. Šlejnic, Maxmilián Rudolf sv. p., biskup litoměřický 14. Šmídberg, ze -, kanovník 81. Šmídel ze Šmíden Zigmund a Zigmund Maxmilián 128. Španělé, Špianhelé 105, 114, 115, 125. Španělky, Špianhelky 90. Španělsko, Špianhely 88, 90, 92; král Filip IV 89. Španovská z Lisova Judita 5. Špork hr. Jan, generál 80, 81, 85. Štaufenberk, ze - 106. Štěpanov, Stiepená 50, 55, 56. Štěpanovská Kačenka 16, 17. Šternberk Český 5, 6, 9, 11, 12, 14, 16, 23, 25, 29, 33-35, 43-46, 50, 51, 55, 56, 60-62,

- 64, 73-79, 81, 83-85, 87, 91, 93, 94, 98, 100-102, 108, 112-117, 123, 124, 126.
- ze Šternberka, páni ze -, Šternberkové, Šternberští, dívky Šternberské, rod - 6-9, 11, 24, 25, 31, 32, 36-38, 40, 41, 51-53, 59, 64, 66, 81, 83, 86, 97, 99, 100, 114, 122, 123; Holičtí 36, 39-41; Konopišští 39; Zelenohorští 39; Adam ml. 5; hr. Adolf Vratislav, Wratl 7, 8, 23-29, 32, 33, 35-37, 42, 44-50, 53-55, 58, 60-72, 74, 75, 99, 118, 119; Aleš 7, 8, 28, 31, 32, 38-42, 52; Anna 42; Burkard z Westfálska 7; Ferdinand Karel 7, 94, 122, 124; František 5; František Filip 8; František Matyáš 6, 28, 31; Christiana hraběnka 5; Ignác Karel 6; Jan Norbert 6; Jan Rudolf 7; Jan Václav, Wenttzel 7, 94, 99, 100, 109, 111, 112, 119; Jaroslav vítěz 40, 41; Jaroslav, kanovník olomoucký a pasovský, biskup klatovský, potom litoměřický 7, 11-14, 37, 83, 84, 92-96, 98-103, 107-113, 117, 123; Karel Petr 9; Kunka či Kune-gunda 40, 41; Lucie, Lucrle 29, 32, 35, 43, 46, 47; Ludmila Benigna, roz. Kavkova z Řičan 6-8, 23-31, 33-36, 38-40, 42-49, 54-56, 58, 60-65, 67, 71; Marie Eusebie 6; Marie Františka 19; Oldřich 5; Petr 42; Smil 40, 41; Štěpán Jiří 7, 8, 55, 60-65; Václav Jiří 5-12, 14-40, 42-51, 53-62, 64-79, 82, 86, 87, 94, 96, 100, 105, 112, 123, 124; Václav Vojtěch 6, 26; Veronika Polyxena 5, 6, 8; Voršila Polyxena, Voršilka, Voršilinka, roz. z Martinic 6, 11, 15-22, 42, 46, 48, 81, 82, 84, 86, 87, 91, 93, 105, 109, 111, 115, 116, 123, 125; Zdeněk 7, 8, 28, 31, 32, 38-42, 52, 64. — Archiv 5; biskup 83, 84; linie 27; panství 78; registrátor 80; restituce 46, viz i rejstřík věcný.
- Štířín 102, 103.
- Štokera, Stokerau 109.
- Švarcenberk hr., Schwartzenberg 107, 108.
- Švédové, 10, 18, 19, 89.
- Tábor 18.
- Tachlovice 93.
- z Talmberka, Stallenberg, Tallenberg, páni z - 9; starý pán z - 89; František Maximilián Leopold 5, 9, 10, 73-78, manželka jeho Eva, Evrle 77; František Vilém 9; Jan nejstarší 74; Jan mladší 9; Jiří 9; Rudolf 73; Rudolf František 9, 10, 124; Vilém Václav 117, 118.
- Tataři 40, 41.
- Tatenbach hr. 93.
- Teplice 11, 12, 101, 102.
- Dolejší 128; Hořejší 128.
- Theatini, Kajetáni 97.
- Thun hr. Romedi 128.
- Thurn hr., rytíř maltézský 112.
- Trautmansdorf hr. 38, 96.
- Třeboň, Wittingau, hejtman na - 107.
- Tuřany na Moravě 82.
- Turecko 87.
- Turek, Turci 12, 87-89, 91, 100, 122.
- Týn nad Vltavou, Thein 107-109, 119, 120.
- Uhři 87, 88, 90, 91, 122.
- Uhry 12, 31, 32, 87, 91, 111, 112, 122; horní, vrchní, Oberungern 87, 89; hranice 39; věci 100.
- Urban VIII papež 13.
- Ursenbecková hr. Anna Františka 88.
- Václav sv. 86; dědictví 6.
- z Waldštejna, Wolstein: František Augustin 110; Jan Fridrich, děkan kapituly Vratislavské 128, biskup kr. hradecký 13, 108-110.
- Warta, m. slezské 127.
- z Wartenberka Anna 40, 41.
- Vary Karlovy, lázně Karlovarské 29, 104, 105.
- Vatikán, Vaticanum 90.
- Veltruby 5.
- Westfálsko, Westphály 122; hr. Burkard ze Šternberka 7.
- Vídeň 7, 8, 12, 14, 15, 24, 25, 27, 31-36, 38, 44, 46, 48-59, 62, 65, 81, 87, 91, 100, 101, 107, 109-112, 124, 125; biskup 69; mosty 109; pošta 26, 118; studnice u sv. Oldřicha ve - 91.
- Vidoni 90.
- Višňovický Michal, král polský 88.
- Vitanovský z Vlčkovice Hynek Dědřich 79.
- Vlašim 94.
- Voračický z Paběnic: Kateřina Voračická 124, 125; Vojtěch Jiří 125.
- Votice 118.
- Vratislav, město slezské 12, 13, 112, 126-128; biskup 109; biskupství 109, 110, 128; probošt 127.
- Vratislav II, kníže české 7.
- Vratislav z Mitrovic hr. Aleš, prezident komory č. 7, 8, 54, 56-59, 62, 65.
- z Vrba, Wirben, hr. 37; hraběnka 89, 90;

www.libtool.com.cn

- Ferdinand 113, 116, 117; Jan František 118.
- Vřesovcová z Vřesovic, Břesovcová, Marie Barbora 88.
- z Vrtby: Alžběta Marie Magdalena 5, 6, 16, 18, 19-21; Barbora Teresie 112; František Václav 112; Sezema hr. 5, 9.
- Zámky** Nové, Neiheisel, v Uhřích 89.
- Záruba z Hustiřan Rudolf Václav a manželka jeho Marie Maxmiliána 128; paní 35, 37.
- Zásmuky, Sässmockh, Zasmuckh 27, 28. 71, 118.
- Zelenohorští ze Šternberka 39.
- Zoubek viz Sobek.
- Zubří viz Kustoš.
- Žák**, nejvyšší 122.
- Žďárský ze Žďáru, Žďářskej: Florián Je-
třich 38, 93; František Adam 12, 93;
Johanna Eusebie 112.
- Žehušice 128.
- Želivo 88, 94; prelát - 122, 123.

REJSTRÍK VĚCNÝ.

- Appellační prezident 37, 88; rada 71; vice-
prezident 71.
arcibiskup 11, 82, 93, 98, 103, 127; arci-
biskupování 126; arcibiskupství 82-84,
98, 108, 120.
arcikněžna 88.
arcikníže 19.
archiv říšský 24, 31, 32; šternberský 5, 8.
- barbíř, balvíř 85.
bavlna 86.
berně z nápojů, trunksteuer 121.
bernictví zemské 55; berník zemský 10, 11.
bierfidler 127.
birdac, biertaz 117.
biskup 10, 42, 69, 82-84, 91, 95, 103, 108,
125, 128; klatovský 107, litoměřický 107,
münsterský 118, olomoucký 118, pasov-
ský 123; důchody 103; kuchyně 101.
biskupství 13, 82, 92, 95, 96, 99, 107-109;
kr. hradecké 107, 108; plzeňské 108;
vratislavské 128.
bodrost 11.
bojiště francouzské 124, německé 121.
brána 127, 128, strahovská 97, vyšehrad-
ská 18.
- církev 93, 96.
císař 9, 12, 13, 15, 23, 26, 27, 30-33, 74-77,
79, 81, 82, 87-93, 95, 96, 98-101, 103,
107-109, 114, 116.
císařovna 88, 89, 91.
contractus salis 92.
- daně, schteyer 72, 121.
dědictví sv. Václava 6.
děkan 119, 128; děkanství 128.
- desky zemské, landtaffel 46, 47, 55.
diecese česká 13.
diplom, diploma 7, 8, 24, 25, 28-42, 46-49
52-56, 51, 64, 66-72.
dispensace 110, 111.
dudky, dudchen, polská mince 59.
dudník, dudák 127.
dvůr císařský, aula 61-63, 87-89, 94.
- eminence 69.
excellence 53, 55, 57-59, 118.
- feuerwerk 127.
fistula 91.
flastr 98.
- gamba 115.
gespanschaft 89.
grieglerejen 44.
groše 8, míšeňské 9, neberné 59, saské 102.
guberno 89.
- hejtman 78, 119; v Kladsku 126; krajský
77, 82, 125; na Třeboni 107; zemský,
landeshaubtmann 79, 80.
hladoleti římsí 12, 98.
hlubinka srdce 87.
hlula 107.
hofmistr 37, 50, 51, 56, 59; nejvyšší - kr.
č., landhoffmistr 38, 96, 101, 102, 119, 120.
holeček 110.
horák 78.
hostiny 124, veselé 12, 110.
hrabata říšští 5-8, 23-30, 52, 71.
hrabství říšské 37, 47, 50, 54, 55, 60.
hřebík svatý 114.
hříšníček 12, 89.

chalupa 35; chalupníci 95.
choroba 99, 101,
churavost 92, 111, 112.

immunitas ecclesiastica 107.

jistina 8, 9.
jistota originální 10.
junkrové 102.
jurisdikce 108.
jus postliminii 8.

kámen [močový] 11, 91, 102, 109.
kancelář 64, 50, 125; direktor 77.
kancelář dvorská česká 7, 8, 33-35, 37, 43,
44, 47, 48, 50, 52, 53, 55, 58-61, 66-68,
70, 95; taxator a registrator 49-51, 53.
kancelář dvorská říšská 7, 8, 24-28, 32-34,
36, 37, 39, 44, 47, 48, 50, 51, 53, 61, 66,
67; registratura 8.
kancelář místodržická 55.
kancléř nejvyšší kr. č. 32, 35, 37, 42-47,
57, 87, 92, 96, 99, 125; viz hr. Nostic.
kapitula provinciální 106.
kapitulinka 110.
kardinál 90.
karthoun 115.
kavalír, caullier, gualér 43, 73, 75.
klíč komořího 99.
komedie 88, 127.
komonstvo, homonstvo 102.
komora česká 55, 66, 104; president - 56,
66, 104, 105, 113, viz hr. Vratislav z Mi-
trovic.
komoří, komorník 5, 8, 50, 55, 56, 71, 73,
79, 99, 112.
kompas 104.
kontribuce 101, 119.
korba vozní 113.
kostel 79, 118, 127, 128; duchody 108;
svěcení 104, 105.
kraj 77; bechyňský 77, 125; čáslavský 82;
chrudimský 118; plzeňský 99.
král 91, polský 116.
královna 89, 116.
krejcar 12.
křen kejhavný 88.
krevná vína 109.

labeta 12, 90.
latina 6.
lázně 11, 102, 104, 105.
led 100, 110.

lékaři, medici 88.
lékařství, lékařství 25.
lermo 18.
literatura česká 6.

madonny 90.
malíř 86.
mamrlinka 11, 108, 115.
merenda 102.
merita 79.
million 43, 88.
místodržící 77, 99.
museum kr. č. 5.
neckerwein 12.
nemoc 54, 56, 57, 69, 116; francouz-
ská 105.
neštovice 85.
noblessa polská 121.
nuntius papežský, apostolicus 103, 107, 108.

ocasy, vocasy liščí 84, vlčí 84.
odpůtky, indulgentiae 114-116.
olej dřevěný 86.
oltář k přenešení 125.
ordinace, ordinationes 79, 103.
ordinari [pošta] 28.
ostatky svatých 125.

pac, halber Pazen, mince 59.
pakáže 94.
pallium 82.
panchart 7, 38-40.
papež 10, 11, 13, 90-92, 98.
pěhourem = pěšky 109.
písař nejvyšší zemský 12, 90, 100.
podagra, podegkra 11, 19, 38, 85, 92, 99,
100, 112.
poddaný osedlý 125.
podstata, essentia 41.
polturák, poltracken, mince uherská 59.
portatilia 125.
posta 59, 112.
pošta 43, 87, 100, 106, 117, 118; ordi-
nari 28, 53, 54; pražská 118, vídeňská
26, 118.
poustka 10
pouštění žilou 22, 109.
pouť 127.
predikanti 103.
předkové 36, 38, 39, 41, 42, 93.
president 88, dvorský, dvoru král. 113,
114.

www.libtool.com.cn

